

ஸ்ரீ
நல்லாதாரீ

இயற்றி யருளிய

திரிகடுகம்,

மகா வித்துவான்

கோ. இராஜகோபாலப்பிள்ளையங்கார்

இயற்றிய

உரையுடன்.

இத

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரால்

பார்வைபட்டிப்படிநூல்.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியத்தாரால்,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[இரண்டாவது பதிப்பு]

1922

விலை ரூ. 6

[All Rights Reserved]

ஸ்ரீ மு க வு ரை

திரிகடுகம் என்பது சங்க மருவிய தொகை நூற்கள் மூன்றனுள் ஒன்றாகிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் சேர்ந்தது. பதினெண் கீழ்க்கணக்குகள் இவை யென்பதும், அவற்றின் இலக்கணமும் களவழிநாற்பதின் முகவுரையிற் கூறப்பட்டன. அதிற் காண்க. பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் நீதியைக் கூறு நூற்கள் பதினொன்று. அவை:—

1. இனியவை நாற்பது.	7. ஏலாதி.
2. இன்னா நாற்பது.	8. ஆசாரக்கோவை.
3. முதமொழிக்காஞ்சி.	9. பழமொழி.
4. திரிகடுகம்.	10. நாலடியார்.
5. நான்மணிக்கடிகை.	11. திருக்குறள்.
6. சிறுபஞ்ச மூலம்.	

என்பனவாம். அவற்றுள், இத் திரிகடுகத்தில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலு மும்மூன்று விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேற் காட்டிய நூற்களுள் நான்மணிக்கடிகையில் இது போலவே ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் நந்நான்கு விஷயங்களும், சிறுபஞ்சமூலத்தில் ஐவைந்து விஷயங்களும், ஏலாதியில் அவ்வாறு விஷயங்களும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந் நூற்கள் தம்முள் ஒன்றினொன்று விஷயத்தால் அதிகப் பட்டிருக்கு முறையை நோக்கின் இவற்றுள் இத் திரிகடுகம் முதற் றேன்றிய நூலாழிநுக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது. இந் நூல் தற்சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுளோடு நூற்றொரு செய்யுட்களை யுடையது.

இந் நூலை யியற்றியவர் நல்லாதலார் என்பவர். இவர் சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரில் ஒருவரல்ல ராயினும், இந் நூல் சங்க மருவிய நூலாயிருத்தலின், இவர் காலம் கடைச்சங்கக் கால மென்பதில் ஐயறவின்று. கடைச்சங்கக் காலம் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ஆயிரத்தைந் நூறு வருஷங்களுக்கு முற்பட்டதா மென்பர். இவர், தற் சிறப்புப்பாயிரத்துள் “கண்ணன் கழலிணை, நண்ணுமன முடையீர்” என்று ஆழ்வார் பணித்தருளியபடி கண்ணன் துதி கூறியிருக்கின்றன ராதலின், இவர் மதம் வைணவ மென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

இந் நூலுக்கு இவ்வுரையை இயற்றியவர், மகா வித்துவான் - கோமளபுரம் - இராஜகோபாலப் பிள்ளை யவர்கள். இவர், சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மிகச் சிறந்த புலவராய் விளங்கியவர். இவரைப்பற்றிய ஏனைய விஷயங்களை இவரது நீதிநெறிவிளக்க வுரையில் இவரைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருக்கு முகவுரையைக் கண்டு அறிந்துகொள்ளுக.

இந் நூற்கு இவரியற்றிய இவ் அரிய வுரை இப்பொழுது கிடைத்தல் அருமையாக விருத்தலின் அச்சிடப்பட்டது.

பெரியோர்கள் எனது இச்சிறு முயற்சியை இகழாமல் இதன்பொருட்டு என்னை ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்:

 கா. ர. கோ.

ஸ்ரீ
திரிகடுகத்தின்
செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஊ		காவோடறக்குள	72
அச்சமலைகட	68	ஊனுண்டியர்	40	காறுய்மை	50
✓அருந்ததி	3	எ		கீ	
அருந்தொழி	71	எதிர்நிற்கும்	70	கிளைஞர்	62
அருமறை	58	எள்ளப்படு	85	கு	
அருளினை	88	ஏ		✓குருடன்மனையா	57
அலந்தார்	45	ஏ		குறையு	41
அறிவழுங்க	93	எவாதுமாற்று	53	கோ	
அற்புப்பெருந்	86	ஐ		கோட்டியளந்த	61
ஆ		ஐக்குரவ	95	✓கொண்டரின்	94
ஆசைபிறன்கட்	24	ஐயறிவுந்	64	கொலைநின்று	75
ஆற்றானை	49	ஓ		கொல்யானை	23
இ		ஒருதலையான்	22	கொல்வது	87
இரந்துகொண்	75	ஒல்வதறி	30	கொழுநனை	69
இருளாய்	92	ஈ		கொள்பொருள்	54
இல்லார்	70	கணக்காய	13	கோ	
இழுக்கவியல்	17	கண்ணகன்	2	கோலஞ்சி	37
ஈ		கண்ணுக்கணி	56	சா	
✓ஈதற்கு	89	கயவரை	78	சான்றருட்	82
உ		கல்லார்	5	சீ	
உடுத்தாடை	73	கழகத்தாழி	46	சில்சொற்	51
✓உண்பொழுது	31	கற்றாரை	97	சீ	
✓உப்பின்	83	கூர்		சீலமறிவா	16
		காண்டகு	28		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
செ		நோ		மு	
செந்தீமுதல்வ	96	நோவஞ்சாதா	66	முந்தையெழுத்	60
செருக்கினால்	29	ப		முந்தீர்	39
த		பகைமுன்னர்	6	முறைசெய்	81
தன்குணங்	4	பத்திமை	97	முப்பின்க	21
தன்பயந்	58	பல்லவையு	35	முன்றுகடன்	38
தன்னச்சி	34	பழமையை	61	வ	
தன்னேவியந்து	42	பழியஞ்சான்	80	வருவாயுட்	25
தா		பற்றென்னு	26	வழங்காத்துறை	7
தாளாள	15	பி		வள்ளன்மை	76
தானக்கொடு	27	பிணிதன்னை	88	வாயினடங்குத	47
தூ		பிறர் தன்னை	8	வாய்நன்கமை	84
தூய்மை	79	பு		வானை மீனுள்ள	10
தூர்ந்தொழுகி	55	புலமயக்கம்	43	வி	
தோ		பெ		விருந்தினர்	48
தொல்லவை	11	பெண் விழை	33	விழுத்திணை	91
தோ		பெருமையுடை	12	விளியர்தான்	14
தோள்வழங்கி	81	பெறுதிக்கட்	90	வே	
ந		பே		வெகுளிநுணு	44
நண்பிலார்	93	பேஎய்ப்பிறப்	63	வெல்வது	32
நல்லிருந்	67	பொ		வை	
நன்றிப்பயன்	65	பொய்வழங்கி	18	வைத்தனை	52
நி		ம			
நிறைநெஞ்	74	மண்ணின்மேல்	20		
நு		மா			
நுண்மொழி	36	மாரிநாள்	77		

திரிகடுகம் செய்யுள் முத்தந்திரிப்பகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

திரிகடுகம்

மூலமும் உரையும்

திரி என்னும் வரையறைப் பண்பை யுணர்ந்தும் பெயரோடு கடுக மென்னும் கார்ப்புச் சுவைப் பண்பையுடைய பண்பிப்பெயர் பண்புத் தொகைநிலத்தொடராய்ப் புணர்ந்த திரிகடுக மென்னும் இத் தொடர்மொழியை வடநூலார் துவிகுசமாசபத மென்பர். திரி கடுகமாவன: சுக்கு, திப்பிலி, யிளகு என்பன. இவை மூன்றும் உயிரோடு கூடிநின்ற உடலுக்கு உணவு செயல் இவற்றின் ஒவ்வா மையால் வரும் பிணிகளை யொழித்து, அவ் வுடலைப் பெற்றோன் அதனை நெடுங்காலம் கொண்டு செலுத்துமாறு நலந் தருதல்போல, இந்நூற் செய்யு ளொவ்வொன்றானும் செய்வனவுந் தவிர்வனவுமாகக் கூறப்படும் பொருள் மும்மூன்றும் உணரு மாற்றலுள்ள அவ் வுயிர்க் குப் பேதைமையா லுண்டாம் துன்ப நீக்கி, இம்மை-மறுமை - வீழ் பேறுகளாகிய இன்பந் தருவனவாதலால், அப் பொருள்களுக்குத் திரிகடுக மென்பது உவமையாகுபெயராய், அப் பொருள்களின் பெயர் அவற்றை யுணர்ந்தும் செய்யுள்களுக்குக் காரியவாகுபெய ராய் அச் செய்யுள்களின் பெயர் அச் செய்யுள்கள் பல தொக்க தொ கையாகிய நூலுக்குச் சிணையாகுபெயராய் நின்றது; அச் செய்யுள்க ளால் அமைக்கப்பட்டது நூலாதலால் கருவியாகுபெயருமாம். திரி கடுக மென்பது பொருள்களுக்கு உவமையானமை இந்நூல் முதற் செய்யுளாலு முணர்க்,

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

கண்ணகன் ஞால மளந்ததூஉங் காமருசீர்த்
தண்ணறும் பூங்குருந்தஞ் சாய்த்ததூஉ—நண்ணிய
மாயச்சகட முதைத்ததூஉ மிம்மூன்றும்
பூவைப்பூ வண்ணனடி.

(பதவுரை) கண் அகல் - இடம் விரித்த, ஞாலம் அளந்ததும் - பூமியை அளவு செய்ததும்; காமரு சீர் - அழகிய சிறப்பையுடைய, தண் நறு பூ - குளிர்ந்த மணமாகிய மலர்களையுடைய, குருந்தம் சாய்த்ததும்-குருந்தமாததைச் சாய்ந்துவிழ்ச் செய்ததும்; நண்ணிய-(கொலைசெய்ய) வந்த, மாயச்சகடம் உதைத்ததும் - வஞ்சனையாகிய வண்டியை உதைத்ததும்; இம் மூன்றும் - இம்மூன்று பொருளும், பூவைப்பூ - காயாம்பூவை ஒத்த, வண்ணன் அடி - திருமேனியை யுடையானது சீர்பாதமாம்.

(விசேஷ உரை) இந் தூலுள் ஒவ்வொரு செய்யுளும் மும் மூன்று பொருளையே கூறுகின்றமை தோன்ற, எடுத்துக்கொண்ட தூல் இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கூறும் இக் கடவுள் வணக்கத்தினும் 'இம்மூன்றும் பூவைப்பூ வண்ணனடி' என்றும், எல்லா வயிரு தீண்டப்பெறாதலால் ஞாலமளந்ததை முன்னும், 'சாய்த்ததும் உதைத்ததும்' ஒவ்வொருயிர்க்கே ஆதலால் அவற்றைப் பின்னும், அவற்றுள்ளும் குருந்தர் தீங்கு செய்யக் கருதியதன் றாதலால் அதனை முன்னும், சகடர் தீங்கு செய்யக் கருதியதாதலால் இதனை அதன் பின்னும் வைத்துக் கூறினார். அளபெடைகள் மூன்றும் இன்னிசை நிறைக்க வந்தன. அளந்தது, சாய்த்தது, உதைத்தது மூன்றும் இரந்தகால் வினையாலினையும் பெயர்கள், அகலென்னும் வினைத்தொகையாகிய காலக் கரந்தபெயரச்சம் ஞாலமென்னும் பிறபெயர் கொண்டது. காமர் என்னும் உரிச்சொல் பதப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியை

பெற்றுக் 'காமருசீர்' என வந்தது. அடி என்பது சாதியொருமை யாதலால் சாய்ந்தது, உதைத்தது என்பன ஒருமையாகி நின்றன. மூன்று-எண்ணலளவை யாகுபெயர். மூன்றும் என்ற உம்மை முற்றுப்பொருளது. பூவைப்பு, வண்ணனடி என்பன உறுப்புத் தற்கிழமைப் பொருளனவாகிய ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.

தற்சிறப்புப்பாயிர முற்றிற்று.

நூ ல்

1. அருந்ததிக்க கற்பினர் தோளும் திருந்திய ^{உக}
தொல்குடியின் மாண்டார் தொடர்ச்சியும்-சொல்லின்
அரிலகற்றுங் கேள்வியார் நட்புயிம் மூன்றும்
திரிகடுகம போலு மருந்து.

(ப - ரை) அருந்ததிக்க கற்பினர் - வசிட்டமுனிவன் மனைவியினது கந்தை ஒத்த கற்பினையுடைய மனைவியரது, தோளும் - சீதானைத் தழுவலும்; திருந்திய-(மனமும் செய்கையும்) கோணுதலில்லாத, தொல் குடியின் மாண்டார்-பழமைமாகிய குடிப்பிறப்பில் ஓட்டிமைப்பட்டவரோடு, தொடர்ச்சியும்-கடி மருவுதலும்; சொல்லின் - (பிறர் சொல்லும்) சொற்பொருளில், அரில் அகற்றும் - (பயனின்மையாகிய) குற்றத்தை நீக்கிப் பயனைக் கொள்ளுகின்ற, கேள்வியார் நட்பும் - கேள்வியை யுடையாரோடு செய்யும் நட்பும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்று செய்கையும். திரிகடுகம்போலும் மருந்து-(இவ்வாழ்வானுக்குச்) திரிகடுகத்தை ஒக்கும் மருந்துகளாம்.

(வி - ரை) சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்னும் குணங்கள் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவார்க்கும் உளதாதலால் உயர்ந்த பொருளை இழிந்தோரும், இழிந்த பொருளை உயர்ந்தோரும், உறுதிப்பொருளைப் படைவரும், கெடுபொருளை நட்பினரின் கல் காலங்களில் கூறுவராதலால் 'சொல்லின்' எனப் பொதுப்படக் கூறினார்.

கற்பினூர்தோனீத் தழுவல் முதலிய மூன்றும் தம்மைக் கொண்டவ னுக்குத் துன்ப நீக்கி இன்பந் தருதலால் அவை மருந்தெனப்பட்ட டன. 'சொல்' இங்குப் பொருளை உணர்த்தலால் சொல்லாகுடையர். அருந்ததிக்க் கற்பினூர் - பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். இவ் ஆறும் வேற்றுமை வரு மொழியின் முதலிலே கொண்டது. மாண்டார்-உரிச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையாலனையும் பெயர்; மாண்-பகுதி, ட்-இற ந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுதி; இச்சொல், இறந்தாரென்னும் பொருள் தருவதானால், மாள்-பகுதி, பகுதியின்ற னகரம் டகரமானது சந்தி, அது ணகரமானது மெலித்தல் வீகாரம், மற்ற இடைநிலை முதலானவை மேலதனே டொக்கும்.

2. தன்குணங் குன்றாத் தகைமையுந் தாவில்சீர்

இன்குணத்தா ரேவின செய்தலும்—நன்குணர்வின்
நான்மறை யாளர் வழிச்செலவு மிட்மூன்றும்
மேன்முறை யாளர் தொழில்.

(ப-ரை) தன்குணம்-இயற்கையாகிய பெருக்குணம், குன்றாத் தகைமையும்-குறைதலில்லாத பெருமையும்; தா இல்-அழிதலில்லாத, சீர் இன் குணத்தார்-சீர்கதியைத் தருகின்ற இனிமைபாகிய இயற் கையையுடைய நல்லோர், ஏவின செய்தலும்- ஏவிய கருமங்களைச் செய்தலும்; நன்கு உணர்வின் - (உயிர்களுக்கு) நன்மையைத் தருவ தனை அறிதலுடைய, நால் மறையாளர் வழி - அந்தணர்கள் கூறிய வழியில், செலவும்-கடத்தலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்று செயலும், மேல் முறையாளர் தொழில் - மேலாகிய ஒழுக்கத்தை யானாதலுடையாரது தொழில்களாம்.

(வி-ரை) 'தன்குணம்' பன்மையி னொருமை வந்த வழுவமைதி யன்றி; தற்புகழ்ச்சி, தற்காப்பு என்பனபோல ஒருசொல்லின் தன் னுமப்பட்டு வின்று இயற்கைக் குணத்தை யுணர்த்தியது. 'குன்றாத்

தகைமை' என்பதில் குன்ற எனும் ஈறு தொகுத்தலாய் நின்ற எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், "நின் முகக்காணு மருந்தினேன்" என்பதில் காணுமென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியை யுணர்த்திய மருந்தென்னும் பெயரைக் கொண்டாற்போலக் குன்றமையாகிய தொழிலையுணர்த்திய தகைமை யென்னும் செயற் பெயரைக் கொண்டது. இத் தெடரைக் குன்றமையாகிய தகைமை யெனக் கொண்டு பண்புத் தொகைநிலத்தொடர் என்பாரு முனர். தா - ஓரொழுத் தொரு மொழியாகிய முதனிலத் தொழிற்பெயர், எழுவாயாகிக் குறிப்புத் தொழிற்பெயரின் முதனிலமாகிய இல் என்பதைக் கொண்டது. இல் சீர்-பண்புத் தொகைநிலத்தொடர்; இதை ஈறு தொகுத்தலாய் நின்ற குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொகைநிலத்தொட ரென்னலாகாதோ எனின்; கருங்குதிரை, பெருந்தோ ளென்பனவற்றையும் அவ்வாறு என்னல்கேண்டும். என்னவே, பண்புத்தொகை என்பதொன்றின்றி முடியுமாதலாலும், இல்லாத என்பது ஈறு தொகுத்தலாய்வரின் இல்லா என வருமேயன்றி இல் என வராமையானும் என்னலாகாதென்க. நான்மறை-இருக்கு, யஜுஸ், சாமம், அதர்வம், நான்மறையாளர் என்பதற்குப் பொருள் நான்கு வேதங்களையும் ஆளுதலுடையா ரென்பது. செவல - தொழிற்பெயர்; செல் - பகுதி, அ - சாரியை, வு-தொழிற்பெயர் விசுதி.

3. கல்லார்க் கினனா யொழுகலுங் காழ்கொண்ட
இல்லாளைக் கோலாற் புடைத்தலும்—இல்லம்
சிறியாரைக் கொண்டு புகலுமிம் மூன்றும்
அந்நியாமை யானவருங் கேடு.

(ப - னா) கல்லார்க்கு-கற்றறியாதவர்க்கு, இன்ன ஆய்-உறவினனாகி, ஒழுகலும்-நடத்தலும்; காழ் கொண்ட-கற்பின் உறுதியைக் கொண்ட, இல்லாளை - மனையாளை, கோலால் புடைத்தலும் (கோபம் வந்தகாலத்தில்) கோலினால் அடித்தலும்; இல்லம்-இல்லறத்தில், சிறி

யாரைக்கொண்டு-சுற்றறிவுடையாரது சொல்லைக் கேட்டு, புகலும்-
(நடத்தப்) புகுதலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்று செயலும்,
அரியாமையான் - (ஒருவனுக்குப்) பேதைமையினால், வரும கேடு-
உண்டாகும் கேடுகளாம்.

(வி - ரை) காழ் விதை எனக் கொண்டு அதற்குக் கரு என
உரைப்பினும் பொருந்தும். இல்லமென்பது தன்னில்லிலிருந்து
மனையாளோடு செய்யும் அறத்துக்காதலால் இடவாகுபெயர். சிறியா
ரென்பது அவரது சொல்லுக்காதலால் பொருளாகுபெயர். வரு
மென்பது இடவழுவமைதி; [நன்னூல், பொதுவியற் சூத்திரம்,
௩௦-ஆவது] “தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை, எழுவா
யிரண்டும் எஞ்சிய வேற்கும்.” கேடு-காரியவாகுபெயர்; முதனிலை
திரிந்த தொழிலாகுபெயருமாம்.

4. பகைமுன்னர் வாழ்க்கை செயலுற் தொகைநின்ற
பெற்றத்துட் கோலின்றிச் சேறலும்—முற்றனைக்
காய்வானைக் கைவாங்கிக் கோடலு மிம்மூன்றும்
சாவ வுறுவான் றொழில்.

(ப + ரை) பகை முன்னர்-(பொறாமையால்) பகைக்குங் குண
முடையார்முன்னே, வாழ்க்கை செயலும்-(பெருஞ் செல்வத்தோடு
வாழ்தலும்; தொகை நின்ற-கூட்டமாய் நின்ற, பெற்றத்துள் - மாடு
களுக்கு நடுவில், கோல் இன்றிச் சேறலும்-கோலில்லாமல் செல்லுத
லும்; தன்னைக் காய்வானை - தன்னைப் பகைக்கு மியல்புடையானை,
முன்கைவாங்கி-முன்னே விட்டுநீங்கி, கோடலும்-(பின்னே அவனை)
நட்புக்கொள்ளுதலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்று செயலும்,
சாவ-ஆறக்கும்படி, உறுவான் தொழில் - துன்பமடைவோனது
தொழிலாம்.

(வி - ரை) பகை-தொழிற்பெயர்; பகு-பகுதி, ஐ-புடைபெயர்
ச்சியை யுணர்த்தும் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; தொழிலும் பண்பினு

எடங்குமாதலால் இது பண்பாகுபெயர். பகைமுன்னர் - எல்லைப் பொருளில் வந்த கீர்தாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; விரிந்தால் பகையின் முன்னரென விரியும். பகைக்கு முன்னரென நான் காவது விரிக்கினும் அதுவும் அவ்வெல்லைப்பொருளில் வந்ததேயாம். பகையினது முன்னரென ஆரவது விரிக்கின் அவ் ஆரவது இடப் பிறிதன்கிழமைப் பொருளில் வந்ததென்க. முன்னர் - பண்புப் பெயர்; முன்-பகுதி, நர்-பகுதிப்பொருள் விசுதி, விசுதியீற்று என்க ரத் திரிபு சந்தி. பெற்றம்: பசவுக்கும் எருத்துக்கும் பொதுவாகிய சொல்லாதலால் அதற்கு மாடுகளைப் பொருள் சொல்லப்பட்டது. பெற்றமும், கோலம் குறிப்புச் சொற்களைனக் கொண்டு, 'பெற்றத்தட் கோலின்றிச் சேறலும்' என்பதற்கு (சனக்குத்தீங்கு செய்யும்) மிருகங்களுக்கு இடையே (அவற்றை அடக்கும்) கருவியில்லாமல் செல்லுதலும் என வுரைப்பினும் பொருந்தும். சேறல்-தொழிற்பெயர்; செல்-பகுதி, தல்-படைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, பகுதி முதல் நீண்டது கீட்டல் விகாரம், லகரக்கேடும் தகரத் திரிபும் சந்தி கோடலென்னுந் தொழிற்பெயரையம் இவ்வாறே வறுப்புப் பிரிக்க. கைவாங்கல் - ஒருசொல்லின் தன்மையது. உறகல் துயர்தலுக்கே யுரிய வினையாதலால் உறவு' எனப்பதற்குத் துன்பமடைவானெனப் பொருள் சொல்லப்பட்டது. இதனை, "உறவிடத்தில், உற்ற நோய், உறநோ யுரைப்பாய், பெறவதுமுறுவது" எனப் பிறருரை ததலாலும், உறவுலெனத் துன்பத்துக்கோர் பெயர் வழங்கலாலு முணர்க.

5. வழங்காத் துறையிழிந்து நீர்ப்போக்கு மொப்ப விழைவிலாப் பெண்டிர்தோள் சேர்வும்—உழந்து விருந்தினனாய் வேற்றுர் புகலுமிம் முன்றும் அருந்துயரங் காட்டு நேறி.

(ப-ரை) வழங்கா-(யாவரும்) இழிந்துபோகாத, துறை இழிந்து-துறையி லிறக்கி, நீர் போகரும்-பெருகீரில் போகுதலும்; ஒப்.।

(தன் விருப்பத்தை) ஒப்பாக, விழைவு இலா - விருப்ப மில்லாத, பெண்டிர் தோள் - வேசையர்களது தோள்களை, சேர்வும் - சமுவுதலும்; உழந்து - (நடையால்) வருந்தி, விருந்தினன் ஆய் - (உணவின் விருப்பத்தால்) விருந்தினனாகி, வேறு ஊர் - அயலூரில், புகலும் - புகுதலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்று செயலும், அரு தயரம் காட்டும் நெறி - அருமையாகிய துன்பத்தைக் காட்டும் வழியாம்.

(வி - னை) வழங்காத்துறை என்றமையால் நீரென்பதைப் பெருநீ ரென்றும். பெருநீராவது ஆறமுதலியன. கணவனோ டொப்ப லீழையும் பெண்டிர் குல்ப்டெண்டிராதலால் வேசையரை ஒப்ப லீழைவிலாப் பெண்டிர்' என்றார். பெண்டிர்-பண்படியாகப் பிறந்த பல்லோர் டடர்க்கைப் பெயர்; பெண்டு-பகுதி, இர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இதில், து-பகுதிப்பொருள் விசுதியாகிய பண்புப்பெயர் விசுதி, தகரம் டகரமாகத் திரிந்தது. வேற்று ரென்றராயினும் 'ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே.' என்பதனால் தன் ஊரிலுள்ள வேற்றில் புகலும் கொள்க. போக்கு-சொழிற்பெயர் போ-பகுதி, க்-சந்தி, கு-புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி.

6. பிறர்தன்னைப் பேணுங்கா னுணலும் பேணார்
திறன்வேறு கூறிற் பொறையும் — அறனினையைக்
காராண்மை போல வொழுகலு மிம்மூன்றும்
ஊராண்மை யென் னுஞ் செருக்கு.

(பீ - னை) பிறர் - அயலவர், தன்னைப் பேணுங்கால்-தன்னை விரும்பி மேன்மைப்படுத்துமிடத்து, நாணலும்-(அதற்குத் தக்கவன அல்லேனென்று) நாணுதலும்; பேணார் - பகைவர், திறன்-(தன்னிடத்துள்ள நற்குண நற்செய்கையின்) வகைக்கு, வேறு-வேறுகிய

தீக்ஷகேகம் செயல்களை, கூறின் - (தன்மேலேற்றிச்) சொல்லுமிடத்து, பொறையும் - பொறுத்தலும்; அறவினையை - உபகாரச் செய்கையை, கார் ஆண்மை போல - மேகம் ஆளுதல் போல, ஒழுக்கலும் - (கைம்மாறு வேண்டாமல் உபகாரச் செய்கையை மேற்கொண்டு) நடத்தலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்று செயலும், ஊர் ஆண்மை என்னும் - (தனது) ஊரிலுள்ளாரை ஆளுதலென்று சொல்லப்படும், செருக்கு - செல்வமாம்.

(வி ரா) ஊரை ஆளுதலாவது - அயலவரும், பகைவரும் நட்பினர்போன்று தனக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்தலும், தீவ்ரு வராமற் காத்தலு முடைபராகுதல். ஊரென்றது பகைவர், அயலவர், நட்பின ரென்னும் தன்னி லுள்ளாரை உணர்த்தலால் இடவாகுடையர். காரணமை என்ற குறிப்பால் அறமென்பது அறத்தின் வகை பலவற்றள்ளுஞ் சிறந்த உபகாரத்தை உணர்த்தியது. ஆண்மை இரண்டிம் தொழிற்பெயர் இந்த மை என்னும் விசுதி புடைபெயர்ச்சிப் பொருளது; ஆங்கின்றமை, ஆண்டமை என, நிகழ்காலம், இறந்தகாலங் காட்டும் இடைவிலகலைப் பெற்று உடன்பாட்டிலும், ஆளாமை என எதிர்மறையிலும் வரும். ஆண்மை என்பதில் ஆளுன்னும் : தன் புடைபெயர்ச்சியை உணர்த்தலால் அது குறிப்புத் தொழிற்பெயரன்று. பிறர்-இடைச்சொ லடியாகப் பிறந்த பல்லோர் படர்க்கையெயா; பிற-பகுதி, ர்-விசுதி; இவ்வாறு கொள்ளாமல் அர் விசுதி எனக் கொண்டு பகுதியிற்று அகரங் கெட்டதாகக்கொள்ளின் கடைக்குறை விகாரம் பெற்றதெனவும், விசுதி அகரங் கெட்டதாகக் கொள்ளின் முத்தற்குறை விகாரம் பெற்றதெனவு முரைக்க. பேணர் - பல்லோர் படர்க்கை எதிர்மறை வினையாவனையும் பெயர்; பேண் - பகுதி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, ஆர்- பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, விசுதி ஆ முத்தற்குறை விகாரம் பெற்று முடிந்தது. கார் என்னும் விகாரப்பட்ட பண்புப்பெயர் மேகத்துக்கானமை

யால் பண்பாகுபெயர். செல்வ மென்னுங் காரணத்துக்காதலால் செருக்கென்பது காரியவாகுபெயர்.

7. வானீமீ னுள்ள நிலைப்படலு மாளல்லான்
செல்வக் குடியுட் பிறத்தலும்—பல்லவையுள்
அஞ்சுவான் கற்ற வருநாலு மிம்மூன்றும்
துஞ்சுமன் கண்ட கனூ.

(ப - ரை) வானீமீன்-வானீமீனை, உள்ளல்-உள்ளானென்னும் பறவை, தலைப்படலும்-பொருதற்கு முயலுதலும்; ஆள் அல்லான் - ஆளுந் தன்மையிலாதவன், செல்வக் குடியுள் - நிறைந்த செல்வ முடைய குடியில், பிறத்தலும்-பிறந்ததும்; பல் அவையுள்-(சுமரேர்) பலர் கூடிய சபையில், அஞ்சுவான்-அஞ்சு மியல்புடையவன், கற்ற-கற்றறிந்த, அரு நூலும்-அருமைபாகிய நூலினுணர்ச்சியும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்ற செபலம், துஞ்சு-தூங்கின, ஊமன் கண்ட கனூ-ஊமனால் காணப்பட்ட கனூவை ஒக்கும்.

(வி-ரை) வானீமீ னுள்ள நிலைப்பட வென்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகுதலே யன்றி வானீமீன் உள்ளிலைத் தலைப்படலென எழுவாய்த் தொகைநிலைத் தொடருமாதலால் இரு பொருளால் மயங்கியதென்க. எழுவாய்த் தொடரை மயங்கிய தன்றென மறுப்பாரு முளர். வானீமீ னுள்ள நிலைப்பட வென்பது பிறிதுமொழித் வென்னும் அணிபாதலால், ஒருவன் தன்னால் முடித்தற்கு அருமையாகிய போரைச் செய்த வெற்றிபெற முயலு தலுமெனப் பொருள் கொள்க. தலைப்படல் ஒருசொல்லின் தன்மையது. பலர் கூடிய அவையைப் பல்லவை என்றது ஓர் குறிப்பு. நூல்-காரணவாகுபெயர். ஊமன் கண்ட கனூ பிறரா வறியப்படாதவாறு போல், வானீமீ னுள்ள நிலைப்படல் முதலிய மூன்றும் அறியப்பட்ட புகழுகடையா என்பதாம். இம் மூன்றையும் அடியில் வரும் பாடில் இவற்றிற்கு எதிர்மறை முகத்தாற் கூறுவார்.

8. தொல்லவையுட் டோன்றுங் குடிமையுந்தொக்கிருந்த
நல்லவையுண் மேம்பட்ட கல்வியும்—வெல்சமத்து
வேந்துவப்ப வட்டார்த்த வென்றியு மிம்மூன்றும்
தாந்தம்மைக் கூறப் பொருள்.

(ப - ரை) தொல் அவையுள் - பழமையை ஆராய வல்லோர்
கூடிய சபையில், தோன்றும் - (மேலாக) விளங்கும், குடிமையும்-
உயர்குடிப் பிறப்பும்; தொக்கு இருந்த-கூடியிருந்த, நல் அவையுள்-நல்
லோர் சபையில், மேம்பட்ட கல்வியும் - மேன்மை யடைந்த கல்விப்
புலமையும்; வெல் சமத்து - (பகைவரை) வெல்ல வல்லோரது
போரில், வேந்து உவப்ப - (தன்னையுடைய) அரசன் மகிழும்படி,
அட்டு - (பகைவரைக்) கொலைசெய்து, ஆர்த்த - வீர ஒலிசெய்த,
வென்றியும் - வெற்றியும்; இம்மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும்,
தாம் - (அவற்றையுடையோர்) தாம், தம்மைக் கூற - தம்மைப்
புகழ்ந்து சொல்லாத, பொருள் - பொருளாம்.

(வி - ரை) தொல்லவை, நல்லவை, வெல்சமம் இவை மூன்
றும் பல்லவை என்பதுபோல் வந்த ஒர் குறிப்பு. குடிமை முசலிய
மூன்றும் பிறரால் புகழ்ப்படுவன அன்றித் தம்மை யுடையோரால்
புகழ்ப்படுவன ஆயின் அவர் உலகரால் பித்தரென் றிகழ்ப்படுவா
ரென்பதாம். வேந்து - பண்டாகுபெயர். ஆர்த்த என்னுங் காரியப்
பொருட்டாகிய இறந்தகாலப் பெயரொச்சம் வென்றி என்னுங் கார
ணப் பெயர் கொண்டது. வென்றி-தொழிற்பெயர்; வெல் - பகுதி,
தி - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி, பகுதி யீற்று லகரமும்,
விசுதி முதல் தகரமும் நகரமானது சந்தி, சந்தியால் திரிந்த பகுதி
யீற்று நகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம். இச்சொலை மெலித்
தலைப் பெறாமல் வெற்றி எனவும் வழங்கும். உவப்ப - செயவெண்
வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; இது காரியப்பொருட்டாதலால் இறந்த
காலத்தில் வந்தது. உவப்ப; உவ - பகுதி, ப் - சந்தி, ப் - விரித்தல்

விகாரம், அ - வினையெச்ச விசுதி. அட்டு - இறந்தகால வினையெச்சம்; அடு - பசுதி, உ - வினையெச்சப்பொருள் விசுதி, பசுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், அதுவே காலம் உணர்த்தியது, பசுதியீற்றுகரக்கேடு சந்தி.

9. பெருமை யுடையா ரினத்தி னகறல்
உரிமையில் பெண்டிரைக் காமுற்று வாழ்தல்
விழுமிய வல்ல துணிதலிம் மூன்றும்
முழுமக்கள் கா த லவை.

(ப - ரு) பெருமை உடையார்-(அறிவொழுக்கங்களில்) மிகுதியை யுடையாரது, இனத்தின்-இனத்தினின்றும், அகறல் - நீங்குதலும்; உரிமை இல்-உரியராத லில்லாத, பெண்டிரை - மாதர்களை, காமுற்று - விரும்பி, வாழ்தல் - (அவரோடு) வாழ்தலும்; விழுமிய அல்ல - சிறந்தவை அல்லாதவைகளை, துணிதல் - (சிறந்தவையாகத்) துணிதலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், முழுமக்கள் - மூடர், காதலவை - ஆசை செய்பவையாம்.

(வி - ரு) உரிமையில் பெண்டிரை யெண்ப் பொதுப்படக் கூறியதனால் அதற்கு வேசையரையும். பிறர் மனைவியரையுமெனக் கொள்க. பெருமையுடையா ரினம்-ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழுமைப் பொருளில் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். பெருமை யுடையாராகிய இனமெனப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடருமாம். அகறல் - தொழிற் பெயர்; அகல் - பசுதி, தல் - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, லகரக்கேடும் தகரத்திரிபும் சந்தி. உரிமையில் - எழுவாய்த் தொகைநிலைத்தொடர். காமுற்று: காமம் உறு என்பவற்றில் நிலைமொழி யீறு கடைக்குறையாய் நின்ற காமுறு என்பது பசுதி, உ-வினையெச்ச விசுதி, பசுதி ஒற்றிரட்டல் விரித்தல் விகாரம், அதனீற்றுகரக்கேடு சந்தி. விழுமிய - பண்படியாகப் பிறந்த பல்வின் படர்க்கைப் பெயர்; விழுமு-பசுதி, இ - சாரியை;

ய் - சந்தி, அ - பலவீன்படர்க்கை விசுதி. இப் பகுதியோடு பகுசிப் பொருள் விசுதி பணரின் அம் எனடது பணரும. விழுயியவல்ல-எழுஉய்த் தொகாரிலைத்தொடர். அல்ல - டண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயர். அறிவின்மையாகிய குறைவுள்ள மக்களை முழுமக்க ளென்பது மக்கல வடிக்கு. காதலவை-தாழிலடியாகப் பிறந்த பலவீன்படர்க்கைப் பெயர்; காதல் - பகுதி, (ஒன்றின்மே லெழும விருப்பம்), அ - சாரியை, வை-பலவீண்டடர்க்கை விசுதி.

10. கணக்காய ரில்லாத ஆரும் பிணக்கறுக்கு [ம்
மூத்தோரை யிலலா வவைக்களனும—பாத்துண் னு
தன்மையி லாள ரபலி ருபபு மிம்மூன்றும்
நன்மை பயக்க வில.

(ப - ரை) கணக்காயர்-பாடம் ஒதுவிட்டாரை, இல்லாத ஊரும்-உடையதாயிராத ஊரிலிருத்தலும்; பிணக்கு-(ஒரு பொருளைப்பற்றி இருவர் மாறுபட்டபோது) அம் மாறுபாட்டை, அறுக்கும்-சீக்கவல்ல, மூத்தோரை - (கல்வியறிவு கேள்விகளில்) முதிர்ந்தவரை, இல்லா அவைக்களனும்-உடையராயிராத சபையி லிருத்தலும்; பாத்து-(பிரம சாரி முதலானோர்க்குப்) பகுத்துக் கொடுத்து, உண்ணும்-(தானும்) உண்ணுகிற, தன்மையிலாளர்-தன்மையிலாதவர்க்கு, அயல் இருப்பும - அயலில் இருத்தலும்; இம்மூன்றும் - இந்த மூன்றும், நன்மை பயத்தல் இல-(ஒருவனுக்கு) நன்மையைத் தருதலில்லன ஆம்.

(வி - ரை) கணக்காய ரென்போர் மூலபாடம் கற்பிப்போர்; 'கற்றதூஉ மின்றிக் கணக்காயர் பாடத்தால், பெற்றதாம் பேதையோர் குத்திரம்' என்பதனாலு முணர்க. ஊர், அவைக்கள னென்ப வற்றோடும் இருப்பென்னுந் தெழிற்பெயரைக் கூட்டுக. பிணக்கு-முதலிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். பிரமசாரி முதலியோராவார் - பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சந்தியாசி, ஆதரவு செய்தவரால் கை

விடப்பட்டவன், தரித்திரன், ஒருவரு மில்லாமல் தன்னிடம் வந்து இறந்தவன், பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் என்னும் பதின்மர். அவைக்களன்-இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். பாத்து-இறந்தகால வினையெச்சம்; பா-பகுதி, (பகு என்பதன் மரூஉ), த்-சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, உ-வினையெச்ச விருதி, இலாளாயல் என்பதை ஐந்தாவது நெல்லைப்பொருட்டாகிய நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகக் கொள்ளவே ஆன்றி, இலாளாது அயலுண இடப்பிறி தின்மீழமைப் பொருட்டாகிய ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகவுப் கொள்க. மூன்றாம் பயத்தலை இல என இரண்டாவது விரிக்கினு மமையும். இல என்னுங் குறிப்பு வினையுற்று செயப்படுபொருள். குன்றியும், குன்றமலும் வரும். இல் என்னும் பண்படியாகப் பிறக்கும் மற்ற வினைவிகற்பங்களும் இவ்வாறு வருதல் காண்க.

11. விளியாதான் கூத்தாட்டுக் காண்டலும் வீழ்க்களியாதான் காவா துரையும்—தெளியாதான் கூரையுட் பல்காலும் சேறலு மிடமுன்றும் ஊரெல்லா நோவ துடைத்து.

(ப-ரை) விளியாதான்-(இனிமையாகப்) பாடாதவன். கூத்து ஆட்டு-கூத்தாட்டத்தை, காண்டலும்-செய்தலும்; வீழ-(மயக்கத்தால்) விழும்படி, களியாதான்-(மதுவுண்டு) களியாதவன், காவாது-(தன் நாவைக்) காக்கமாட்டாமல், உரையும்-(குற்றமாகிய ஒன்றைச்) சொல்லுதலும்; தெளியாதான்-(தன்னைத்) தேறாதவனுடைய, கூரையுள்-வீட்டில், பல்காலும் - பலமுறையும், சேறலும் - செல்லுதலும்; இம் மூன்றும் - ஆரிய இடமுன்றும், ஊர் எல்லாம்-ஊரிலுள்ளோ ரெல்லாம், நோவது-துன்பப்படுங் குற்றத்தை, உடைத்து-உடையன.

(வி - ரு) வீழ்க்களியாதவன் காவாதுரைத்தல் யாவரும் நோவ தன்றாதலால் வீழ்க்களியாதான் காவாதுரைத்தல் அவர் நோவதுடைத்

நாயிற்று. விளித்தல் - ஒலித்தல்; அது இங்குப் பாடலின்மேல்
நின்றது. விளியாதான், களியாதான், தெளியாதான் - எதிர்மறை
வினையாலணையும் பெயர்கள். கூத்து - முதனிலை யில்லாத் தொழிற்
பெயர். ஆட்டு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். கூத்காட்டு - இரு
பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலத்தொடர், காண்டல், செய்தலை
யுணர்த்தியது; "கண்ட வணந்தரங் காலெரி நீர்வையம்" எனவும்,
"முனைவன் கண்டது" எனவும், பிறர் கூறியவற்றாலு முணர்க,
காவது - எதிர்மறை வினையெச்சம்; கா-பகுதி, வ்-சந்தி, ஆ-எதிர்
மறை விசுதி, அனைத்து மொருபகுதி, த்-விரித்தல் விகாரம், உ -
வினையெச்ச விசுதி; இது உரை என்னும் முதனிலைத் தொழிற்
பெயர் கொண்டது. பல்கால் - பண்புத் தொகைநிலத்தொடர்;
விரிந்தால் பன்மையாகிய காலென விரியும், நன்னூலார் இத்தொட
ரில் பல என்டதன் ஈற்றகரங் கெட்ட தென்பர். பல்காலு மென்ற
உமமை முற்றும்மை. ஊர் - இடவாகுபெயர். நோவது-வினைமுதல்
வினையைக் கருவியின்மே லேற்றிக் கூறிய எதிர்கால வினையா
லணையும் பெயர்; நோதலுக்குக் காரணம் குற்றமாதலால் அதனைக்
கருவியென்றும். மூன்றும். உடைத்தென்றது பன்மையி னொருமை
வந்த வழுவமைதி.

12. தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணுதான்
கோளாள னென்பான் மறவாதா னிம்முடா
கோளாக வாழ்த லினிது.

(ப, - 11) தாள் ஆளன் - முயற்சிபை யானுதலுடையான்,
என்பான் என்று சிறப்பித்ததுச் சொல்லப்படுவோன், கடன்படா-கடன்
படாமல் வாழ்பவன் - வாழ்தலுடையான்; வேள் ஆளன் என்பான்-
உபகாரி என்று சொல்லப்படுவோன், விருந்து - (வந்த) விருந்தி
னர், இருக்க-(பசித்து) இருக்கையில், உண்ணுதான் - (தனித்து)

உண்ணாதவன்; கோள் ஆளன் என்பான் - (ஆசிரியன் கூறிய நூற் டொருளை) அமையக கொள்ளு மாணுக்கனென்று சொல்லப்படு வேன், மறவாதான் - (கேட்டவற்றை) மறகதவில்லாதவன்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், கேள் ஆக - (தனக்கு) மட்பினராயிருக்க, வாழ்தல்-(ஒருவன்) வாழ்வது, இனிது - (அஃனுக்கு) நன்மை தருவதாம்.

(வி - ரை) தாள் - முதனிலையில்லாத் தொழிற்பெயர். வேள் (விருப்பம்) - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இது விசுதி பெறின் வேட்டல், வேட்கை என வரும். யாவருடைய விருப்பமும் உபகாரியின் மேலதாதலால் வேளாளன் என்னும் காரணப்பெயர் அவனை இககே உணர்த்தியது. கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; அச்சொல் இங்கே பாடல் கேட்டலை யுணர்த்தியது; அதை, “கோள் வேண் கோடற்கூற்று, கோடன்மரபு” என்பவற்றாலு முணர்க. கோளாளன் கேளாக வாழ்தலொன்றும் மாணுக்கனைக் குறித்துநின்றது. விருந்து, கேள்-பண்பு-குட்பெயர்கள். இம்மூவ ரென்பத னீற்றில் முறழம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இம்மூவர்கேள்-பண்புத் தற்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகக் கொண்டு இம் மூவருடைய நட்பும், ஆக - உண்டாக, என உரைப்பினும் டொருந்தும். என்பான்-ஆண்பாற்படர்க்கை எதிர்காலச் செயப்பாட்டு வினைமுற்று; இதில் படு என்னும் செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் விசுதியும், அதுபற்றி வந்த அகர்ச்சாரியையும், அச்சாரியை பற்றிவந்த நகர மெய்யும் தொகுத்தலாய் நின்றன.

13. சீல் மறிவா னிளங்கிளை சாலக்

குடியேரமபல் வல்லா னரசன்—வடுவின்று
மாண்ட குணத்தான் றவசியென்றிம்மூவர்
யாண்டும் பெறற்கரி யார்.

(ப - ரை) சீலம் - (தாய் தந்தையருடைய) குணத்தை, அறிவான் - அறிந்து நடப்பவன், இளங்கிளை - புத்திரனாவான்; குடிதன் ஆளுகையின் சீழ்நின்றவர்களை, சால - மிகவும், ஒம்பல் வல்லான் - காத்தல் வல்லவன், அரசன் - அரசனாவான்; வடு இன்றி - (காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய) குற்றமில்லாமல், மாண்ட - (தன் ஒழுக்கத்தில் சலியாது நின்றலாகிய) மாட்சிமையுள்ள, குணத்தான் - குணத்தன்மையுடையவன், தவசி - தவசி ஆவான்; என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, இம் மூவர் - இந்த மூவரும், யாண்டும் - எக்காலத்திலும், பெற்றகு - (தாய் தந்தையர் முதலிய அட்புவகையாரும்) பெறுதற்கு, அரியார் - அரிய ராவர்.

(வி - ரை) உவமையாகுபெயராய் இனத்தை உணர்த்தும் கிளை என்னும் பெயர் இங்குச் சிறுமைப் பொருட்டாகிய இளமை என்னும் அடையடுத்துப் புதல்வனை யுணர்த்தி நின்றது. சால - உரியடியாகப் பிறந்த செயலென் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் ஒம்பல் வல்லான் - திணைவழுவமைதி [நன்-கு - கஅடு] என்ற-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செயல்பாட்டு இறந்தீகாலப் பெயரெச்சம்; அது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. யாண்டு-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பெயர்; யா (வினா)-பகுதி, ட்-சந்தி, டெ-காலப்பொருண்மை விசுதி; இது சிறுபான்மை; பெரும்பான்மையும் இடப்பொருண்மை யுணர்த்தும். காலப்பொருண்மையே யுணர்த்தும் துவ் விசுதியையும், இடப்பொருண்மையே யுணர்த்தும் குவ் விசுதியையும், அகரமுதலிய சட்டோடும், எகரமுதலிய வினோடும் ஏற்ற பெற்றி யறிந்து யுணர்த்து முடிக்க, உம்மை - வினாபெயரை அடுத்து வந்தமையால் முற்றும்மை. தாய் தந்தையர் முதலிய மூவகைய ராவார் - தாய்தந்தையர், குடிகள், நந்தீட ரென்பார்.

14. இழுக்க வியல்பிற் றீளமை பழித்தவை
சொல்லுதல் வற்றுகும் பேதைமை யாண்டும்

செறுவொடு நிற்குஞ் சிறுமையிம் மூன்றும்
குறுகா ரறிவுடையார்.

(ப - ளை) இளமை-இளமைப்பருவமுடையான், இழுக்கல் - (நல்லொழுக்கத்தினின்று) வழுவுதல், இயல்பிற்று - இயல்பாயுள்ளான்; பேதைமை-அறிவிலான, பழிச்சவை-(அறிவுடையோரால்) பழிக்கப்பட்ட சொற்களை, சொல்லுதல் வற்று ஆகும் - சொல்லுதல் வல்லவனாவன்; சிறுமை - கீழ்மகன், யாண்டும் - காரண யில்லாத காலத்தும், செறுவொடு - சுறுவுதலுடையதாகி, நிற்கும் - நிற்பான்; (ஆதலால்) இம் மூன்றும் - இம் மூவரையும், அறிவு உடையார் - (மேல் வீளைவை) அறிவு உடையார், குறுகார்-நெருங்கார்.

(வி - ளை) பழிக்கப்பட்ட சொற்களாவன: பொய், கோள், சுஞ்சொல், பயனில்சொல் என்பன. பொருள்களின் தொழில்கள் இளமையியல்பிற்று, பேதைமை வற்று, சிறுமை நிற்குமென்ப பண்பின்மே லேற்றப்பட்டன. இளமை இழுக்கல் இயல்பிற்று, பேதைமை சொல்லுதல் வற்று இவ்வீரண்டும் பால்வழுவுமைதி, இழுக்கல்-சொழிற்பெயர்; இழுக்கு - பகுதி. இயல்பிற்று - செயப்படுபொருள் குன்றிய குறிப்பு வினைமுற்றாதலால் இழுக்கலை என இரண்டாவது விளித்தல் குற்றமாம். இயல் - பகுதி, பு - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, இவ்வியல்பென்பது பகுதி, இன்-சாரியை, று-ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி; பகுதி யிற்று உகாக்கேகும், நகரத்திரிபும் சந்தி. வற்று-செயப்படுபொருள் குன்றிய குறிப்பு வினைமுற்றும்; வல் - பகுதி, று - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி. செறுவொடு என்னும் மூன்றனுருபு விசேடணப்பொருளது, சிறுமை கின்றபோது செறுவும் உடனிகழுதலால் உடனிகழ்ச்சிப்பொருள் தெனினு மொக்கும்.

15. பொய்வழங்கி வாழும் பொறியறையுக் கைதிரிந்து
தாழ்விடத்து நெர்க்குதுந் தட்டையும்—உழிநூல்

ஒட்டி வினைநலம் பார்ப்பானு மிம்மூவர்
நட்கப் படாது தவர்.

(ப - ரை) பொய் வழங்கி - பொய்ச் சொற்களைச் சொல்லி, வாழும் - (அதனால்) உயிர் வாழ்கின்ற, பொறியறையும் - அறிவில்லாதவனும்; கை திரிந்து - (பணியத் தக்காரைப் பணியும்) முறைமை வேறுபட்டு (இலாசுகி), தாழ் இடத்தம் - (அதனால்) வறமையடைந்த காலத்தம், நேர் கருதும் - (அவரைத் தன்மேலே) சமனாக எண்ணுகின்ற, தட்டையும் - மூங்கிற்றடியை ஒத்தவனும்; ஊழினால் - (நட்புச் செய்யும்) முறைமையில், ஒட்டி - (ஒருவனை) நட்புக்கொண்டு, வினை - (தான் செய்யும் நட்பாகிய) தொழிலுக்கு, நலம் - டய்னை, பார்ப்பானும் - ஆராய்பவனும்; இம் மூவர் - (ஆகிய) இம் மூவரும், நட்கப்படாதவர் - நட்புக்கொள்ளப் படாதவர்.

(வி - ரை) நேர் கருதுவோனைத் தட்டை யென்னும் அஃறிணைப் பொருளாக உருவகப்படுத்தினமையால் திணை விரவி மிகுதியால் அஃறிணை மூவரென உயர்திணை முடிபு ஏற்றது. [நன் - சகி - கு - கஅக.] மேலோரை வணங்காமையால் அவனைத் 'தட்டை' என்றார். பொறியறை-ஒருசெல்லின் தன்மையது; பொறியற-பகுதி, ஐ-வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. தாழ்விடத்துமென்ற உம்மை திறந்தது தழீஇயதமேலே இழிவுசிறப்பில் வந்தது. இத் தொடர்மொழியில் சோன்றிய உகரம் உடம்படு மெய்யல்லாத மெய். இது, திடு - கு - இல் நெறியே என்றமையால் வந்தது. ஊழினால் வென்பது உருபு மயக்கம். துண்டடை செய்யுளின்கை நிறைக்க வந்தது. நட்கப்படாதவர் - ஈறு திரிந்த செயப்பாட்டு எதிர்மறை வினையாலணையும் மெயர்; நன்-பகுதி, கு-அ-சாரியை, ப்-சந்தி, படு-செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் விசுதி, ஈகரத் திரிபும்; உகரக்கேடும் சந்தி, அனைத்து பொருபுசுதி, ஆ - எதிர்மறை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இலையணைத்தும் ஒரு பகுதி, த் - டய்ச்சல் விசுதும், அ-சாரியை, வ-சந்தி, அர்-யல்லோர் படர்க்கை விசுதி.

16. மண்ணின்மேல் வான் புகழ் நடடானு மாசில்சீர்ப் [ரீர்ச் பெண்ணினுட் கற்புடையாட் பெற்றானும்—உண்ணு கூவல் குறைளின்றித் தொடானு மிப்முயவர் சாவா வுடம்பெய்தினார்.

(ப - ௭) மண்ணின்மேல் - பூவுலகில், வான் புகழ் - (இரப்ப வர்க்கு ஈந்து) வாணைப்போ லுயர்ந்த புகழ், நடடானும்-நிலைபெறச் செய்தவனும்; பெண்ணினுள்-பெண்களில். மாசு இல்-குற்றமின்மையாகிய, சீர் - சிறப்பையுடைய, கற்பு உடையாள் - கற்பையுடையவளை, பெற்றானும்-பெற்ற நாயகனும்; உண்ணும் நீர் - உண்ணுதற் குரிய நீரையுடைய, கூவல்-கிணற்றை, குறைவு இன்றி-குறைவில்லாமல், தொடானும் - சேண்டினவனும்; இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், சாவா-இறத்தலில்லாத, உடம்பு-தேவ சரீரத்தை, எய்தினார் - அடைந்தவராவர்.

(வி - ௭) புகழ் பெரும்பாலும் ஈதல்பற்றி வருதலால் அச் சிறப்புப்பற்றி ஈவோனைப் 'புகழ் நடடான்' என அவனை முன்னும் மற்ற இருவரையும் அவன் பின்னுமாகக் கூறினார். வான்புகழென்றது இலக்கணை; இது உவமைத்தொகை. பெண்-சாதியொருமை. நடடான், பெற்றான், தொடான் என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். நடடான்: நடு-பகுதி, ஆன்-ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரிததல் வீகாரம், அதுவே இறந்தகால முணர்த்தயது, உகரக்கேடு சத்தி. மற்ற இரண்டையும் இவ்வாதே முடிக்க. சாவாத எனனும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்த வாசிச் சாவா என நின்றது. இச் சொல்லிலும், சாவாது என்னும் எதிர்மறை வினையெச்சத்திலும், த எழுத்துப்பேறு நித்தியமாயும்; சாவான், சாவாதா எனென்னும் அவ் வினைப்பெயரில் விசுற்பித்தும்; சாவாதவ எனென்னும் ஈறு திரிந்த அவ் வினையாலணையும் பெயரில் நித்தியமாயும் கரும், மண் - கருவியாகுபெயர், உடையாள் -

செயப்படுபொருள் குன்றாக் குறிப்புவினைப்பெயர். உடையாட் பெற்றான் என்னுந் தொடரில் நிலைமொழி உயர்திணைப் பெயராதலால் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் [நன் - சூ - னிக - இன்படி] ஈற்று ளகரம் இயல்பாகாமல் [அடு-இன்படி] இயல்பின் விகாரமாயிற்று. கூவல் குறைவின்றி என்பதில் நிலைமொழி அஃறிணைப் பெயராதலால் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையில் ஈற்று ளகரம் [எடு-இன்டடித்] திரியாமல் [அடு-இன்படி] விகாரத் தியல்பாயிற்று.

17. மூப்பின்க ணன்மைக் ககன்றானுங் கற்புடையாட் பூப்பின்கட் சாராத் தலைமகனும்—வாய்ப்பகையுள் சொல்வென்றி வேண்டு மிவிக்கிய மிபமூவர் கல்விப் புணைகைவிட்டார்.

(ப - ஐ) மூப்பின்கண் - மூப்பிலும், ணன்மைக்கு. துறவறத்துக்கு, அகன்றானும் - (அஞ்சி) நீக்கினவனும்; கற்பு உடையாட்கற்புடைய மனைவியை, பூப்பின்கண் - பூதது நீராடியபின், சாராமருவாத, தலைமகனும் நாயகனும்; வாய்ப்பகையுள்-(சோர்வா லுண்டாகிய) வாக்கின் பாவ நான்கனுள், சொல் வென்றி-(தான் கூறிய) சொல்லினது வெற்றியை, வேண்டிம் - விரும்பிச் சாதிக்கின்ற, இலிக்கியும் - தவவேடத்தானும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும்; கல்விப் புணை-கல்வியறிவாகிய தோணியை, கைவிட்டார் - முற்றும் நீக்கினவராவார்.

(வி-ஐ) எல்லா இன்பங்களையும் உண்ணுதற் கியலாமையால் மூப்பின்கண்ணும் என்ற உம்மை இழிவுசிறப்பும்பயை; அது கொகுத்தலாய் நின்றது. மூப்பென்ற குறிப்பால் கண்மை துறவறத்துக் காயிற்று. தலைமகள் பூத்தகாலத்தில் முதன்முன்று நாளும் ஆகுசமூடைய ளாதலால் அவை யொழிந்த மற்ற முதற் பன்னிரண்டு நாளும் கருக்கென்றால் காலமாதலால் தலைமகன் அவளைப் பிரிதல் அறமன்றென்று அத்தலைமகனை மூன்ற இரகுவரோடு உடனெண்ணினார்.

தலைமகன் தலைமகளை அக்காலத்தப்பிரிதல் கூடாமை, "பூத்த காலிப் புனையிழை மனைவியை, நீராடியபின் ஈராறு நாளும், கருவயிற்று அடவ் கால மாதலின், பிரியப் பெறான் பாத்தையிற் பிரிவோன்," என்பதனாலு முணர்க. வாக்கின் பகை நான்கு - மேற்கூறிய பொய் முதலியன. இந் நான்கும் தீமையைத் தருதலால் 'பகை' என்றார். சொல்வென்றி-தொழிற் பண்புத்தற்கிழமைப்பொருட்டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். வென்றி, மூப்பு-தொழிற்பெயர்கள்; மூ-பகுதி, ப்-சந்தி, பு-புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி. இலக்கி என்பதில் பலபொரு ளொருசொல்லாகிய இலங்கமென்னும் பகுதி தலைமைபற்றித் தவவேடக் குறியை உணர்த்தியது. கல்வி - காரணவாகுடெயர்.

18. ஒருதலையான் வந்துறாஉ மூப்பும் புணர்ந்தார்க்
கிருதலையு மின்னாப்பிரிவும—உருவினை
உள்ளுருக்கிச் சின்னும் பெரும்பிணியு மிம்மூன்றும்
கள்வரி னஞ்சப் படும்.

(ப - ரை) ஒருதலையான் - (கணவன் மனைவி என்னும் இருவரும்) ஒருவரிடத்து, வந்து உறம்-வந்து சேருகின்ற, மூப்பும்-முதுமைப்பருவமும்; புணர்ந்தார்க்கு-நட்பினருக்கு, இருதலையும்-(பிரியப்பட்டவரும் பிரியாதவருமாகிய) இரண்டிடத்தும், இன்னாப் பிரிவும-துன்பத்தைத் தருகின்ற பிரிவும், உருவினை - உடம்பை, உள் - உள்ளிடத்துள்ள தசைமுதலியவற்றை, உருக்கி - கரையச்செய்து, சின்னும் - வருத்துகின்ற, பெரு பிணியும் - (மருந்து முதலியவற்றால்) தீராத வியாதியும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், கள்வரின் - கள்வர்க்கு அஞ்சவதுபோல, அஞ்சப்படும் - பயப்படப்படும்.

(வி - ரை) பருவமுதலிய ஒத்த தலைமகனும் தலைமகளும் மணத்தல் மரபாதலான் 'ஒருதலையான்' என்ப் டொதுப்படக்கூறினார். தன்னின் தீனையானே மணத்தலுமரபாகக்கொள்ளின் ஒருதலையானென்

பதற்குத் தலைமகனிட்டுத்தென உரைக்க. புணர்ந்தார்க்கென்னும் இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்க்குத் தலைமகன் தலைமக ளென்னும் இருவருக்கெனக் கூறினும் பொருந்தும், ஒருதலையா னென்றது உருபு மயக்கம் [நன்-சூ கஉக.] அளபெடை - இன்னிசை யளபெடை. இவ் வளபெடை வழுவக்களைந்தேனென வாக்கியத்திலும் செய்யுளிலும், இசைநிறை யளபெடை செய்யுளிலும் வருவனவாதலால், பதம் பிரிக்கின் அவ்வளபெடைகளை நீக்கிப் பதம் பிரிக்க, சொல்லிசையளபெடை சொல்லக் குறுப்பாதலால் நீக்காது பிரிக்க. இன்னொப் பிரிவும் இன்னொமையைத் தருகிற பிரிவுமெனப் பொருள் கொண்டு இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகக் கொள்ளுதலே அன்றி, இன்னொமையாகிய பிரிவு மெனக்கொண்டு பண்புத் தொகைநிலைத்தொடராகிணும் பொருந்தும். உரு - பண்பாகுபெயர். உள்-இடவாகுபெயர். பெரும்பிணி என்பதில் பெருமை மருந்துண்ணல், மந்திரித்தல், மணிமுதலியன தானஞ்செய்தல் இவைகளால் தணியாமை உணர்த்தியது. கள்வார் - எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்; இது கள்வார் என ஆர் விசுதி பெற்றும் வரும். கள் என்னும் இம் முதலிலையடியாகக் கள்ளார் என எதிர்மறை வினைமுற்றும், கள்ளாமை என எதிர்மறைத் தொழிற்பெயரும், உணவு என்பதுபோலக் களவு எனத் தொழிற்பெயரும் பிறக்கும். அஞ்சப்படும்-செய்யுமென் வாய்பாட்டுச் செய்ப்பாட்டு வினைமுற்றே ஆம்; இது பெயரெச்சமே வினைமுற்றானது.

19. கொல்யானைக் கோடுங் குணமிலியு மெல்லிப்
பிறன்கடை சின்றொழுது வாணும்—மறந்தெரியா
தாடுப்பாம் பாட்டு மறிவிலியு இம்மூவர்
நாடுங்காற் றாங்கு பவர்.

(ப - ளை) கொல் யானைக்கு-கொல்லங் தொழிற்குரிய யானைக்கு, ஓடும்-(அஞ்சிப்போர்க்களத்தினின்று) ஓடுகின்ற, குணமிலியும்-

வீரத்தன்மையல்லாதவனும்; எல்லில்-பகலில், பிறன் கடை-(அவலா
 னுடைய மனைவியை விரும்பி) அவன் வாயில், நின்ற - (தனக்கு
 வாய்ப்பான சமயம் பார்த்து) நின்று, ஒழுக்குவானும்-(அத் தீயொழுக்
 கத்தில்) நடப்பவனும்; ஆடும் பாம்பு - ஆடுந் தொழிலுள்ள பரிமபை,
 மறம தெரியாது - நன்றி செய்தார்க்கும் தீமையைச் செய்கின்ற)
 சொடுமையை உணராமல், ஆட்டும் - ஆட்டுகின்ற, அறிவில்லியம் -
 அறிவில்லானும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நாடுக்கால் -
 ஆராய்மிடத்து, தூங்குபவர் - (பழிபாவமாணங்களில்நின்ற) விரைத
 லில்லாதவர்.

(வி-ரை) உண்டிமுதலியன கொடுத்துக்காத்த அரசனைப் போர்
 வராத முன்னெல்லார் தாக்குவான்போன்று போர்வந்தபோது அஞ்சி
 ஒடுதலால் அவனைக் 'குணமிலி' என்றார்; குணமில்-பகுதி, இ-ஆண்
 பாற்படர்க்கை விசுதி, மற்ற இரண்டொருமைகளிலும் இவ் விசுதி
 வரும். பகலைக் கூறவே இரவைக் கூறவேண்டாதாயிற்று. எல்-பண்
 ப குபெயர்; "எல்லெயிலெச்சம்" எனத் தெல்காப்பியர் இடைச்சொ
 லென்பர். பிறன்கடை திளறொழுக்குவா' னென்றது இடக்காடகசல்
 உட்கு. நாடுக்கால் - முக்காலத்துக்கும் உரிய வினைப்பச்சமாயினும்
 இடக்கு நிகழ்காலத்தில் வந்தது; நாடு - குதி, உம் - சாரியை, கால்-
 வினையெச்சவிசுதி, உகரத்தேகும் மகரத்திரிபும் சந்தி. தூங்குபவர்-
 ஈற விகாரப்பட்ட எதிர்காலவினையாலினையும்பெயர் 'கொல்யானைக்
 கொடுக் குணமிலி' என்பதற்குக் 'கெலை' செய்வதாயினையு
 எதிரே ஒடுகின்ற குணமில்லாதவனும் என உரைப்பாரு முனர்

20. ஆசை பிறன்கட் படுதலும் பாசம்

பிசிப்ப மடிபைக் கொளலுநா—க சிகுதொருவன்
 கல்லானென் றெள்ளப் படுதலு மிடமுன்றும்
 எல்லார்க்கு மின்னா தன.

(ப - ரை) பிறன்கண்-தீயோனிடத்து, ஆசை-செல்வம், படுதலும் - உண்டாதலும்; பாசம் - சுற்றத்தார், பசிப்ப - உணவில்லாமல் வருத்தம்படி, மடியைக் கொள்ளும் - (ஒருவன் முயற்சியின்றிச்) சோம்பலைக் கொள்ளுதலும்; ஒருவன் கதித்த - ஒருவன் பெருத்து வளர்ந்தும், கல்லான் என்று - கற்றிலனென்று, எள்ளப்படுதலும் - (பிறரால்) இகழ்ப்படுதலும்; இம் மூன்றும் = (ஆகிய) இம்மூன்றும், எல்லார்க்கும் - (அறிவுடையோர்) எல்லாருக்கும், இன்னுதன-தன் பந்தருவன ஆம்.

(வி - ரை) கல்லோனுக்கு மறுதலைப்பட்டவனைப் 'பிறன்' என்றார். இதுபோலவே தீவினைகைப் பிறவினை என்னுதலுங் காண்க. ஆசை பிறன்கட் படுதலு மென்பதற்குப் பிறனுடைய பொருளில் ஆசைப்படுதலுமென உரைத்தலுமொன்றும்; அவ்வாறுரைக்கின், பிறன்-பொருளாருபெயர். பிறன் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த ஆண்பாற் படர்க்கைப்பெயர்; பிற-பகுதி, ன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, அன்-விசுதி எனக்கொண்டு முடிக்கும்போது பகுதி அகரங் கெட்டதாகக் கொள்ளின் கடைக்குறை விகாரமெனவும், விசுதி அகரங் கெட்டதாகக் கொள்ளின் முதற்குறை விகாரமெனவுங் கொள்க. கதித்தல் - பருத்தல்.

21. வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்கல் செருவாப்ப்புச் செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை—எய்தப் பலநாடி உலவைய கற்ற விம்மூன்றும் பலநாட்சி நல்லவர் கோள்.

(ப - ரை) வருவாயன் - வரும் பொருளில், கால்-காழ்ப்புக்குப் பருளை, வழங்கி-(அறகதின் பொருட்டுச்) செலவிட்டு, வாழ்தல் - (மனையானோடு கூடி) வாழ்த்தலும்; செரு - போரா, வாய்ப்பு - பயன் டுட்ப்படி, செய்தவை-(தாம்) செய்த வெற்றிச் செய்தவைகளை, நாடா-

கருதி (த் தம்மை) நன்குமதியாத, சிறப்பு உடைமை - மேன்மைக் குணத்தை உடையராதலும்; நாடி - ஆராய்ந்து, பல எய்த - பல வகைப் புலமையும் (தம்மில்) நிரம்பும்படி, நல்லவை-நல்ல நூற்பொருள்களை, கற்றல் - அறிதலும், இம் மூன்றும் - ஆகிய இவை மூன்றும், நலமாட்சி - நல்லறிவின் பெருமையையும், நல்லவர் - நல்லொழுக்கத்தையு முடையாரது, கோள் - கோட்பாடுகளாம்.

(வி - னா) தாம் உண்ணுதற்கென இரண்டு பங்கும், இருப்புக் கென ஒருபங்கும் பகுத்துவைத்தலை ஒருவர் தாமே செய்கல் கூடுமாகலால் அவற்றைக் கூறுது அறத்திற்கென ஒருபங்கையீதலை ததிராக் கூறுவாராயினார். வருவாய் வரும் வழியையுடைய பொருளென்பது பொருளாதலால் வினைத்தொகைசிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை, கால்-எண்ணலளவை யாகுபெயர். செரு வாய்ப்ப என்ற குறிப்பால் செய்தவை என்பது வெற்றிச் செய்கையின் மேலதாயிற்று. உடைமை-பண்புப்பெயரன்று, குறிப்புத் தொழிற்பெயர். கோள் - கொள்ளப்பட்ட தென்னும் பொருளில் கொள் - பகுதி, னி - செயப்படுபொருண்மை விசுதி, அது புணர்ந்து கெட்டமாத் திராதில் முதலீண்டது; இவ்வாறு கொள்ளாமல், கொள்ளப்பதை முதலிலே திரிந்த தொழிற்பெயரெனக் கொண்டு, அது கோட்டாட்டுக் காயினதெனக் கொள்ளின் தொழிலாகுபெயருமாம்.

22. பற்றென்றும் பாசத் தளையும் பலவழியும்
பற்றறு கோடு மவாகதேரும்—தெற்றெனப்
பொய்த்துரை பென்னும் பகையிருளு மியமூன்றும்
வித்தற வீதம் பிறப்பு.

(ப - னா) பற்று என்னும் - (அகமும் புறமும் சிய இரு (வகைப் பற்றென்று சொல்லப்படும், பாசத் தளையும் - கயிற்றினொலாகிய விலங்கும்; பல வழியும்-பல பொருள்களிலும், பற்று அறுது-பிடிப்பு நீங்காமல், ஒடும் - விரைந்து செல்லுகின்ற, அகா தேரும் -

ஆசையாகிய தேரும், தெற்றென - தெளிவாக, (கேட்டோர் உண்மையெனத் தெளிய) பொய்த்த உரை என்னும்-பொய்யை யுடையதாகிய சொல்லென்று சொல்லப்படும், பகை இருளும் - (ஞானத்துக்குப்) பகையாகிய இருளும்; இம்மூன்றும்-ஆகிப் இம்மூன்றும், வித்து அற - (தமக்குக்) காரணமாகிய அவிச்சை கெட, பிறப்பு வீடும் - பிறப்பழியும்.

(வி - ரை) பொய்யாமை விளக்க மென்பபிதலால் பொய்த்தரையை 'இருள்' என்றார் இச்செய்யுள் முற்றும் துறவறத்தானை நோக்கிற்று. நானென்னும் அகப் பற்றையும், எனதென்னும் புறப் பற்றையும் விட்டு, அவாவை ஒழித்து, மெய்ய்மையை யடைபான் முத்தியை அடைவா னென்து கருத்து. இருள் - அறியாமை. பற்று, அவா, பொய்ய்மை இம் மூன்றும் அவிச்சை காரணமாதலால் அதனை 'வித்து' என்றார். பற்று-முதனிலக தொழிற்பெயர். பொய்த்து - பண்டியாகப் பிறந்த அஃறிணை ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல். பொய்த்துரை - இருபெயரொட்டுப் பண்பத்தொகை கிலைத்தொடர்; இது சாதியொருமை; பொய் - பகுதி, த் - சந்தி, து - ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. துவவைப் பகுதிப்பொருள் விசுதி எனக் கொள்ளின், பொய்த்துரை - பண்புத் தொகை கிலைத்தொடர்; இவ்வாறு கொள்ளின், உரை-பால்பகா அஃறிணைப்பெயர். மூன்றும் வித்தற என்பது [நன - சுரு - டு - சுஅடு - இல்] "சொறவறமும் இற்றிதன் பெற்றி" என்பதனால் அமைந்த பாலவமுதலாக. வீடு தல்-சன்வினை; வீட்டுகல்-பிறவினை. அற என்னும் வினையெச்சம் காரணப்பொருட்டாதலால் இறந்த காலத்தில் வருதது.

23. தானங் கொடுக்குந் தகைமையு மாணத்தார்
குற்றங் கடிநக நிவாழ்க்கழம்—தெற்றெனப்
பலபொருணிக்கிய சுகதைபு மிமமூன்றும்
நல்வினையார்க்குந் கயிறு.

(ப - னா) தானம் - தானத்தை, கொடுக்கும் - கொடுக்கின்ற, தகைமையும் - பெருஞ் செய்கையும்; மானத்தார் - பழிக்கு நாணுத லுடையாரது, குற்றம் கடிந்த-குற்றத்தை நீக்கிய, ஒழுக்கமும் - நல் லெழுக்கமும்; தெற்றென-தெளிய (உண்மையாக), பல் பொருள்- பல விடயங்களினின்றும், நீக்கிய - ஒழிந்த, சிந்தையும் - எண்ண மும்; இம்மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், நல்வினை-அறத்தின்பயனை, ஆர்க்கும்-(நீங்காதபடி) கட்டுகின்ற, கயிறு - கயிறும்.

(வி னா) மானத்தா ரென்பத னீற்றில் தொக்க தொழிற்பண் புத் தறகிழமைப்பொருட்டாகிய ஆராவது ஒழுக்கமென்னும் தொழிற்பெயர் கொண்டது; இது வினைமுதற் பொருண்மையில் வந்த காரகம். ஒழுக்கம்: ஒழுகு-பகுதி, அம்-புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, பகுதி ஒற்ற இரட்டியது விரித்தல், உகரக்கேடு சந்தி; இவ் அம் விசுதி பணரும்போது உயிர்தொடர்க் குற்றகாரமே அன்றி காட்டமென நெடிற்றொடரும், நெருக்கமென மென்றொடரும், ஒற்கமென இடைத்தொடரும், செற்றமென முற்றியலுகரமுட இரட்டலாகிய விகாரம் பெற்று வரும். வினை மன்னுங் காரணப் பெயர் தன் காரியமாகிய பயன்மேல் நின்றது.

24. காண்டகு மென்றோட் கணிகைவர யின்சொல்லும்
தூண்டிலி னுட்பொதிந்த தேரையும்—மாண்டசீர்க்
காழ்த்த பகைவர் வணக்கமு மிம்மூன்றும்
ஆழ்ச்சிப் படுக்கு மளறு.

(ப - னா) காண்டகு - காணத்தகுந்த, மெல் தேள்-மென்மை யாகிய தோள்வளையுடைய, கணிகை-வேசியிறுடைய, வாய்-வாயற் பேசும், இன்சொல்லும் - (செவிக்கு) இனிமையாகிய சொல்லும்; தூண்டிலினுள் - தூண்டிலில், பொதிந்த - (இரும்பைத்) தோன்றாமல் மறைத்த, தேரையும் - தவளையின் தசையும்; காழ்த்த - வைசுவ கொண்ட, பகைவர் - பகையைபுடையாரது, மாண்ட - மாட்சிமையப்

பட்ட, சீர்-சிறப்பையுடைய, வணக்கமும் - பணிவுர்; இம் மூன்றும்-
ஆகிய இம் மூன்றும், ஆழ்ச்சிப் படுக்கும் - (தம்மை விரும்பினவர்க்
குப் பின்னே) அடியில் சேர்க்கும், அளமு-நாகம்போலாம்.

(வி - ரை) நாகம்மீடோலுதலாவது, அழிதற் சேதுவாய துன்பந்
தருதல்; அது தூண்டில்னுட் பொதிந்த தேரையுமன எண்ணின
மையால் பெற்றும். காண்தகு என்பதில் காண என்பது ஈறு தொ
குத்தலாய்நின்றது; அதை முதனிலைத்தொழிற்பெயராகக் கொண்டு,
காணுதல் தருந்த என எழுவாய்த் தொகாநிலைத்தொடராக்கினும்
பொருந்தும். பொருளுடையாரிடத்துக் கடுஞ்சொல் பயிலாமையை
உணர்த்துதற்கு வாயென வேண்டாது கூறினார். தூண்டில், ஆழ்ச்
சி - தொழிலாகுபெயர்கள்; தூண்டு - பகுதி, இல்-புடைபெயர்ச்சிப்
பொருள் விசுதி, உகரக்கேசெந்தி. எழுச்சி என்னும் பொருள் தரும்
எழில் என்பதிலும் அது வருதல் கரண்க. அந்த இல் என்பது பகு
திப்பொருள் விசுதியாய் கெடில், குறில் எனப் பண்புப்பெயரில்
வருகுதலுங் காண்க.

25. செருக்கினால் வாழஞ் சிறிபவனும் * வஞ்சத்தால்
பல்லின்பங் காட்டும் பரத்தையும்—நல்லவர்க்கு
வைத்த வறப்புறந் கொன்றானு மிய்முவர்
வைத்துண்ணார் கற்றறிந் தார்:

(ப - ரை) செருக்கினால் வாழும் - (பெரியோரை மதியாமல்)
இறுமாப்போடு வாழ்கின்ற, சிறியவனும் - அறிவிலானும்; வஞ்சத்
தால்-வஞ்சனையினால், பங்கு-(ஆசை) பெருகுகின்ற, இன்பம் காட்
டும்-இன்பத்தை (ப் பொருள் தந்தவனுக்கு)க் காட்டுகின்ற, பரத்தை
யும் - வேசியும்; நல்லவர்க்கு - தூறவறத்தாருக்கு, வைத்த-அமைத்த,

* "வைத்தகன்ற - அல்குள் விஸைகரு மாய்தொழியும்" என
வுழ்பாடமுண்டு.

அறப்புறம்-அறச்சாலையை, கொன்றானும்- அழித்தவனும்; இம்மூவர்- ஆகிய இம் மூவருடைய, கைத்து - பொருளை, உண்ணார் - புகியார், கற்ற- (அறநூலைக்) கற்று, அறிநதார்-(அதன் பொருளை உள்ளபடி) அறிந்தவா.

(வி-ரை) ஆலுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. சிறியவனென்றதில் சிறுமை அறிவின்மேல் நின்றது பரத்தை காட்டும் இன்பம் உண்மையன்றென்பார் 'வஞ்சத்தால்' என்றார். கொல்லுதல்- "அறிவினைநிச்ச நிரப்புக் கொன்றாகு" என்றாற்போல அழிகதனை யுணர்த்தியது. கைத்து-சையிலுள்ளதென்பது பெருள்; கை-பகுதி, க்-சந்தி, து - ஒன்றன்படர்க்கைப்பெயர் விகுதி.

26. ஒல்வ தறியும் வீருந்தினனு மாருயிரைக்
கொல்வ துடைநீக்கி வாழ்வானும்—வல்லிதின்
சீல மினிதுடைய வாசானு மிட்பமுவர்
ஞால மென்பபடு வார்.

(ப-ரை) ஒல்வது-(தான் சென்ற இவ்வாழ்வனால் தனக்குச்) செய்யக்கூடியதை, அறியும் - அறியவல்ல, வீருந்தினனும் - அதிதியும்; ஆருயிரை - அருமையாகிய ஒருயிரை, கொல்வது - (ஒருவன்) கொல்லுந்தொழிலு, இடைநீக்கி-(கொல்வோனுக்கும் கொல்லப்படுவதற்கும்) நடுவே (சென்ற) விலக்கி, வாழ்வானும் - வாழ்பவனும்; வல்லிதின்-(மனத்தினது) உறுதியினால், துனிது சீலம்-(உயிர்க்கு) நன்மையைத் தருவதாகிய ஒழுக்கத்தை, உடைய ஆசானும்-உடைய ஆசிரியனும், இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், ஞாலம் எனப்படுவார்- உயாநதோ ரென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவார்.

(வி - ரை) ஞாலமென்பது உயர்ந்தோரை யுணர்த்தும் உலகமென்பதற்குப் பரியாய நாமம். ஒல்வது-எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர், வீருந்தினன்-பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; வீருந்து-பகுதி

(புதுமை), இன்-சாரியை, அன்-ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, உகரக் கேடு சந்தி. இப்பகுதி பண்பு ஆகுபெயராய் விருந்தினனை உணர்த்து வது முண்டு விருந்தினர் இருக்கையர்: முன் அறிந்திருந்தமையால் குறித்து வருடவரும், அறிந்திராமையால் குறியாமல் வந்தவருமென. ஆருயிர் என்பதில் நிலமொழி அருமை என்பதன் விகாரமொழி. இவ்வருமை உயிரை யீழந்தால் உடல அவ்வுயிரைப் பெறக்கூடாமையே உணர்த்தியது. கொல்வது-எதிர்காலத் தொழிற்பெயர்.

27. உண்பொழுது நீராடி யுண்டலு மென பெறினும்
பால்பற்றிச் சொல்லா விடுதலுர்—தொல்வற்றிச்
சாயினுந் சான்றாண்மை குன்றாமை யிடமூன்றும்
நூஉய மென்பார் தொழில்.

(ப-ரை) உண்பொழுது-உண்ணுதற்குரிய காலத்தில், நீர் ஆடி-நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து, உண்டலும்-பின் உண்ணுதலும்; என் பெறினும்-(சாட்சியாம்போது) பெரும் பயனைப் பெறுவதாய் விருப்பினும், பால் பற்றி - ஒரு பட்சத்தைச் சார்ந்து, சொல்லா - (பொய்ச்சாட்சி) சொல்லாமல், விடுதலும்-விடை கொடுத்தலும்; தொல்வற்றி - (உண்வின்மையால்) உடல் இளைத்து, சாயினும் - அழிவதாய்விருப்பினும், சான்று ஆண்மை - (பல நற்குணங்களாலும்) நிறைந்து (அவற்றை) ஆளுதல், குன்றாமை-குறையாமையும்; இம் மூன்றும்-இவை மூன்றும், தூயம் - (மெய், மொழி, மனங்களினால்) குற்றமின்மை உடையோம், என்பார் தொழில் - என்று கருதுவோரது தொழில்களாம்.

(வி-ரை) மெய்க்குற்றம்-வேர்வை மாசு முதலியன. மொழிக் குற்றம் - மேற்கூறிய பொய்முதலிய நான்கு. மனக்குற்றம்-காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்று. உண்பொழு தென்பதில், நூண்டுக்கோ வென்பது போல, இத் தொழிற் குரியதிது என்பது படநிற்றலால் உண்டென்பதை வினைத்தொகைக் குறிப்பென்க. என்

என்பத வினாப்பெயர்; இது பெரும்பாலும் “என் பெறினும்” “என் நோற்றான்” என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலையாயும், சிறுபான்மை “என்கொண் டியற்றியதெனத் தெரிசிலாத” என மூன்றாவதன் சொல்லுருபேற்றும், “என்னுக் கின்னும் பெருக்கின் தது” என நான்கனுருபேற்றும் வரும் குன்றமை என்பத னீற்றில் எண்ணும்மை யொன்று தொகுத்தலாயிற்று. சான்று - இறந்தகால வினையெச்சம், ஆண்மை யென்னுந்தேரிநிலையுடன்பாட்டுத் தொழிற் பெயர் கொண்டது. மை விசுதி ஆண்மை எனக் கால இடைநிலை பெறாத தொழிற்பெயர்க்கு விசுதியாய் வருதலே அன்றி, ஆள்கின்றமை ஆண்டமை எனக் கால இடைநிலை பெற்ற உடன்பாட்டுத் தொழிற்பெயர்க்கும், ஆளாமை என எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்க்கும் விசுதியாய் வருமென்க.

28. வெல்வது வேண்டி வெகுண்டுரைக்கு நோன்பிலியும்
இல்லது காமுற் றிருப்பானும்—கல்வி
செவிக்குற்றம் பார்த்திருப் பானுயிம் மூவர்
உயிக்குத்திக் கைவருந்து வார்.

(ப - னா) வெல்வது வேண்டி - சொல் வெற்றியை விரும்பி, வெகுண்டு - (உண்மைப் பொருளைக் கூறுவோரைக்) கோபித்து, உரைக்கும் - (கடுஞ் சொல்லைச்) சொல்லுகின்ற, நோன்பிலியும் - (தவயில்லானும்) தீயோனும்; இல்லது - (தன்னிடத்து) இல்லாத பொருளை, காமுற்று - விருப்பங்கொண்டு, இருப்பானும் - (அது கிடையாபையால்) வருந்தியிருப்பவனும்; கல்வி - (கற்றோன் எடுத்துக் கூறும்) கல்விப்பொருளில், செவி - தன் செவியினால், குற்றம் பார்த்து - குற்றத்தை ஆராய்ந்து, இருப்பானும் - (பயனை விட்டு) இருப்பவனும், இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், உயி குத்தி-உயியைக் குத்தி, கை வருந்துவார் - கை வருந்துவோரை ஒப்பர்.

(வி - ரை) ஒப்பொன்னுஞ் சொல் எஞ்சினின்றது, உமி குத்திக் கை வந்துவோரை உவமித்தபடியால், வெகுண் டெரைத்தலும் காமுற்றிருத்தலும், குற்றம் பார்த்திருத்தலும், பயனில் செய்கையும்: துன்பத் தருபவையும் என்பதாம். வெல்வது - எதிர்காலத் தொழிற் பெயர்; வெல்-பகுதி, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, அ - சாரியை, து-புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்தும் விசுதி; இவ் விசுதி, வென்றது வெல்கின்றது என இறந்தகால நிகழ்காலத் தொழிற்பெயர்களிலும், வெல்லாதது என எதிர்மறைத் தொழிற்பெயரினும் வரும். வெகுண்டு - இறந்தகால வினையெச்சம்; வெகுள் - பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்சவிசுதி, ளகரம் டகரமானது. சந்தி, அது ணகரமானது மெலித்தல் விகாரம். காமுற்று - இறந்தகால வினையெச்சம்; காமம் உறு என்பதில் நிலைமொழி யீற்று அம்முக்கடைக்குறையாய் நின்ற காமுறு-பகுதி, உ - வினையெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், அதுவே காலங் காட்டியது. கல்வி-தொழிலாகுபெயர், உமிக்குத்தி என்பது இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை யாதலாலும், நிலைமொழி அஃ நினைப்பெய ராதலாலும் அதில் ககரம் விரித்தல் விகாரம்.

29. பெண்விழைந்து பின்செலினுந் தன்செலவிற் குன்றமை கண்விழைந்து கையுறினுங் காதல் பொருட்கின்மை மண்விழைந்து வாழ்நான் மதியாமை யிம்மூன்றும் நுண்விழைந்த நூலோர் வழக்கு.

(ப-ரை) பெண் - மாதர்கள், விழைந்து-மோகக்கொண்டு, பின் செலினுந்-தன் பின் தொடர்ந்தாலும், தன் செலவின்-தன்னடையினின்றும், குன்றமை-தவறாமையும், கண் விழைந்து-தன்னிடத்தை விரும்பி, கை உறினும் - தன் கையிற் சேர்ந்தாலும், பொருட்கு-அப் பொருளின்மேல், காதல் இன்மை - ஆசை யில்லாதிருத்தலும்; மண் விழைந்து - (மனைமுதலிய) நிலத்தை விரும்பி, வாழ்நான் - (அறப்

பயனை அடையாமல்) வாழ்கின்ற காலத்தை, மதியாமை-(நல்லதென) எண்ணாமையும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நுண் நூல்-தூட்பமாகிய பொருள்களை யுணர்த்தும் நூல்களை, விழைந்தவர் - விரும்பிக் கற்றுணர்ந்தவரது, நோக்கு - கருத்தாம்.

(வி-ரை) மண் விழைந்து வாழ்ந்தநாளைத் தாம் பிறவாத நாளாக எண்ணுவ ரென்க. இம் மூவாசையும் துறவிக்குக் கூடா என்பதாம். பொருள்களினது நுண்மையை அப் பொருள்களை யுணர்த்தும் நூலின்மே லேற்றி 'நுண்ணூல்' என்றார். 'செய்தவேள்வியர்' என்பதுபோல நின்ற 'விழைந்தநூலவா' என்பதை நூல் விழைந்தவ ரெனப் பின்முன்னாக நிறுத்தி, விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக. பின் செல்லலும், கையுறலும், நிச்சய மல்லவென அருமையைக் குறித்து நிற்கின்றமையால் உம்மைக ளிரண்டும் உபர்வுசிறப்பு. பொருட் கேன்னும் நான்கனுருபு ஏழாதவ னிடப்பொருளில் வந்தது. பெண்-சாதிடையொருமை. செல்வு-தொழிந்தெயர்; செல்-பகுதி, அ-சாரியை, வு - புடைபெயர்ச்சி விசுதி.

30. தன்னச்சிச் சென்றாரை யெள்ளா வொருவனு
மன்னிய செல்வத்துப் பொச்சாப்பு நீத்தானும்
என்று மழுக்கா றிகந்தானு மிம்மூவர்
நின்ற புகழுடை யார்.

(ப - ரை) தன் நச்சி-தன்னை விரும்பி, சென்றாரை-அடைந்தவ ரை, எள்ளா ஒருவனும் - அவமதியாத ஒருவனும்; மன்னிய செல்வ த்து - மிகுந்த செல்வம் வந்த காலத்தில், பொச்சாப்பு-(பழைய நட்பு முதலியவற்றை) மறத்தலை, நீத்தானும் - நீக்கினவனும்; என்றும் - பிறரிடத்துப் பகைமை யுண்டாகிய காலத்திலும், அழுக்காறு - அவ கது செல்வங் கண்டவிடத்து மகிழ்ந்மையை, இகந்தானும்-(கடந்தவ னும்) நீக்கினவனும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நின்ற புகழ் உடையார்-அழியாப் புகழை யுடையார்,

(வி - ரை) தன்னை விரும்பி யடைந்தவராவார்: விருந்தினரும், இரப்பவரும். விருந்தினரை அவமதியாமையாவது-அவரைக் கண்ட போது முக மலர்ந்து இனிய சொல்லைக் கூறி உண்பித்தல். இரப்பவரை அவமதியாமையாவது-அவர் வேண்டியதொன்றை ஒளிக்காமல் நடல். இக்குண முண்டாத வருமை நோக்கி உடையானே 'ஒருவன்' என்றார். மன்னிய-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரேச்சம்; மன் (மிகுதிப் பொருள் தரும் இடைச்சொல்) - பகுதி, ன்-சந்தி, இன் - இறந்தகால இடைநிலை, அ-பெயரெச்ச விசுதி, இடைநிலை யிற்று னகரக்கேடு கடைக்குறை, ய் - சந்தி. நீத்தான் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; நீ - பகுதி, த்-சந்தி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆன்-ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. அழுக்காறு: அழுக்கு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், ஆறு-வழியெனப் பொருள்படும் பெயர்; அழுங்குதலையுடைய (வருந்துதலையுடைய) வழி என்பது; ஒருசொல்லின் தன்மையதாகிய இச் சொல் பொருமையை யுணர்த்திற்று. இப் பெயரடியாக அழுக்கறுத்தல்; அழுக்கற்றான், அழுக்கற்று, அழுக்கற்ற, அழுக்காருமை, அழுக்காருன், அழுக்காருது, அழுக்காருத என வினை விகற்பங்கள் பிறத்தல் காண்க.

31. பல்லவையு ணல்லவை கற்றலும் பாத்துண்டாங்
கில்லற முட்டா தியற்றலும்.—வல்லி தின்
தாளி னொருபொரு ளாக்கலு மிம்முன்றும்
கேள்வியு ளெல்லாந் தலை.

(ப - ரை) பல்லவையுள்-பல நூல்களிலும், நல்லவை-நல்ல நூற் பொருள்களை, கற்றலும்-கற்றணர்தலும்; பாத்து - (பிரமசாரி முதலிய பதின்மர்க்குப்)பகுத்துக்கொடுத்து, உண்டு-தானுமுண்டு ஆங்கு-அந் நிலையில், இல் அறம்-இல்லாளோடு கூடிச் செய்யும் அறமானது, முட்டாது - குறைவுபாடில்லாமல், இயற்றலும் - செய்தலும்; வல்லி தின் - ஊக்கத்தோடு, தாளின் - முயற்சியினால், ஒருபொருள் - செய்

தற்கரிய காரியத்தை, ஆக்கலும் - செய்து முடித்தலும்; இம் மூன்றும் - இந்த மூன்றும், கேள்வியுள் எல்லாம் - கல்விக் கெல்லாவற்றினும், தலை - சிறந்த கல்விகளாம்.

(வி - ரை) கற்றலு மென்ற குறிப்பால் பண்டடியாகப் பிறந்த பலவீன்படர்க்கைப் பெயர்களாகிய பல்லுவை, நல்லவை என்பன நூல்களின்மேல் நின்றன. பல்லவையுள் நல்லவை கற்றலு மென்பதற்கு, 'பல் அவையுள் - (கற்றோர் கூடிய) சபைகளிலும் சென்று, நல்லவை-நல்ல பொருள்களை, கற்றலும் - கேட்டறிதலும்,' என உரைத்தலும் பொருந்தும். பிரமசாரிமுதலிய பதினம் ரொன்பதைப் பத்தாவது செய்யு ளுரையிற் காண்க. வல்லிது - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; வன்மை: "ஈறுபோதல்" என்பதனால் பகுதிப் பொருள் விசுவியாகிய மை கெட்டதும், வகரத் தோற்றமும் சந்தி, இ - சாரியை, து - ஒன்றன்படர்க்கை விசுவிய; இச் சொல் பல இடிக் கண் வரினும் தளராது நின்றலாகிய ஊக்கத்துக்காயிற்று. இன் - சாரியை, உருபன்று. கேள்வி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கேள் - பகுதி, உடம்படு மெய்பல்லாத வகரமெய்த் தோற்றம் சந்தி, இ - செயப்படுபொருண்மை விசுவிய; தொழிலாகுபெயருமாம். இவ்வாறு கொள்ளின், வி - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள்விசுவிய என்க.

32. நுண்மொழி நோக்கிப் பொருள்கொளலு நூற்கேலா வெண்மொழி வேண்டினுஞ் சொல்லாமை—நன்மொ சிற்றின மல்லார்கட் சொல்லலு மிம்மூன்றும் [ழியைச் கற்றறிந்தார் பூண்ட கடன்.

(ப - ரை) துண் மொழி-துட்பமாகிய பொருளை யுணர்ந்துஞ் சொற்களை, நோக்கி - (நூல்களில்) ஆராய்ந்து, பொருள் கொளலும் - (அவற்றின்) பொருள்களை (உள்ளுபடி) உணர்ந்துகொள்ளுதலும்; நூற்கு ஏலா-(அறிவுடையோரது) எண்ணத்துக் கேற்காத, வெள் மொழி-வெளிற்றுப்பொருளுள்ள மொழிகளை, வேண்டினும் - (ஒரு

வர்கேட்க) விநம்பினும், சொல்லாமை - சொல்லாதொழிதலும், நல் மொழியை - (உயிர்க்கு) நன்மை தரும் பொருள்மைந்த சொற்களை, சிற்றினம் அல்லார்கண் - சிறிய இனத்தா ரல்லாத பெரியா, ரிடத்து, சொல்லலும்-சொல்லுதலும்; இம்மூன்றும்-இந்த மூன்றும் கற்று அறிந்தார் - (நூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளை) அறிந்தவர், பூண்ட - மேற்கொண்ட, கடன் - கடனும்.

(வி - ரை) பொருள்களினது நுண்மையையும், வெண்மையையும், நன்மையையும் ஒற்றுமை நயத்தால் அப் பொருள்களை உணர்த்தும் மொழிகளின்மே லேற்றினார். துகளென்பதன் மரூஉவாகிய தூரென்பது டோல, நூ லென்பது நுத லென்பதன் மரூஉ. வெண்மை - நுட்ப மின்மை. வேண்டினுமென்ற உம்மை வேண்டாமையை யுணர்த்தலால் எதிர்மறையும்மை. சொல்லாமை என்பதனீற்றில் உம்மை தொகுத்தல். சிற்றினமாவார்-இருவினைப்பயனு மில்லையென்பாரும், விடரும், தூர்த்தரும், நடரும் முதலானோர்.

33. கோலஞ்சி வாழும் குடியுங் குடிதழீஇ

ஆலம்வீழ் போலு மமைச்சனும் —வேலின் கடைமணிபோற் றிண்ணியான் காப்புமீம் மூன்றும் படைவேந்தன் பற்று விடல்.

(ப - ரை) கோல் - (தன்) அதிகாரத்துக்கு, அஞ்சி - பயந்து, வாழும் - (கீழ்ப்படிந்து) வாழ்கின்ற, குடியும் - குடிகளும்; குடிதழீஇ - அக் குடிகளை அணைத்துக்கொண்டு, ஆலம் வீழ்போலும் - (அரசனுக்கும்) ஆலம் வீழுகைப்போலத் தாங்கவல்ல, அமைச்சனும் - மந்திரியும்; வேலின்கடை - வேலினிடத்தள்ள, மணிபோல் - மணியைப்போல, திண்ணியான் - (போரில்) உறுதியையுடைய படைத்தலைவனது, காப்பும் - காவலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், படை வேந்தன்-சேனையின் மிகுதியையுடைய அரசன், பற்று விடல் - அன்பைச் செல்லவீடும் பொருள்களாம்.

(வி - ரை) இம் மூன்றினிடத்தும் அரசன் அன்பு காட்டுவா னாயின் அரசு இனிது நடக்கு மென்பது. அணைத்துக்கொள்ளுதலா வது-இன்சொல் சொல்லுதல், தளர்ந்த காலத்தில் வேண்டியவற் றைக் கொடுத்தல் முதலாயின. குடி: பொருளால் உயர்திணையாயி னும் சொல்லால் அஃறிணை யாதலால் அமைச்சு நென்னும் உயர் திணை மிகுதி பற்றி இம் மூன்றுமென அஃறிணை முடிபேற்றது. [நன்-சுரு-சூ. கஅசு.] தழீஇ-இறந்தகால வினையெச்சம்; சமு-பகுதி, இ-இறந்தகால வினையெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இகரம் ஈகார மானதும், அது அளபெழுந்ததும் நீட்டல் விகாரம். இவ் வளபெடை சொல்லிசையளபெடை. ஆலம் வீழ்-சினைத் தற்கிழமைப்பொருட் டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்; நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையே நின்ற அம் சாரியை தோன்றல். வீழ் - வீழ்தலுடையதென்னும் பொருளில் விழு - பகுதி, இ - வினைமுதற் பொருண்மை விசுதி புணர்ந்து கெட்டு, கெட்ட மாத்திரத்தில், முத லீண்டு நற்றகரம் கெட்டது. விழு என்பதன் விகார மொழியாகிய வீழென்னும் முதலிலைத் தொழிற்பெயர் விழுதுக்கானது அவ் வாகு பெய ரெனினும் பொருந்தும் போல என்னும் செயவென் வாய்ப் பாட்டு வினையெச்சத் தகரவீறு தொகுத்தலாய் நின்ற, திண்ணியா னென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண் டது. வீட்டல் - தொழிலாகுபெயர்.

34. மூன்று கடன்கழித்த பார்ப்பானு மோர்ந்து
முறைநிலை கோடா வரசும்—சிறைநின்
றலவலை யில்லாக் குடியுமீம் மூவர்
டலக மெனப்படு வார்.

(ப - ரை) மூன்று கடன்-(தேவர் முநிவர் பிதிரர் ஆகிய) மூவ ருக்குஞ் செய்யும் கடன்களை, கழித்த-செய்து முடித்த, பார்ப்பானும்- அந்தணனும்; ஓர்ந்து -(அறதலை) உணர்ந்து, முறை நிலை - நீதி

யில் நின்றல், கோடர் அரசும் - வழுவாத அரசனும்; சிறை கின்று - (அவ் வரசனது) ஆணையின் கீழ்நின்று, அலவலை - (அவ்ருணையைக் குறித்துக்) கவலை கொள்ளுதலை, இல்லா - உடையதாயிராத, குடியும் - குடியும்; இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவர், உலகம் எனப்படுவார் - உயர்ந்தோ ரென்று சொல்லப்படுவர்.

(வி - ௩) தேவர் முதலிய மூவர்க்கும் கடன் கழித்தலாவது - தேவர் கடன் வேள்வியாலும், முனிவர் கடன் வேதமோதலாலும், பிதிர் கடன் மகப் பெறுதலாலும் கழித்தல். மூன்றுகடனென்பதனீற்றில் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. கடனென்பதனீற்று மகரம் இரு குறிலை யடுத்ததாதலால் அதற்குக் கடனெனனகரம் போலியாக வந்தது. தாங்கருதியபடி தீய வழியிற் செல்லின் தண்டித்து அடக்கி ல்வழியிற் செலுத்திச் சிறைபோலுதலால் அரசனைச் 'சிறை' எனப்பட்டது. அலவலை-தொழிற்பெயர்; அல-பகுதி, வ்-சந்தி, அல்-புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, ஐ - காரியை; இப்பகுதி புவ் விசுதி யேற்று அலப்பு என வரும். இல்லாத என்னும் குறிப்பு எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் இல்லென்னும் பண்படியாகிய குறிப்பு வினைப்பகுதி செயப்படுபொருள் குன்றியும், குன்றாதும் வரும். அரசு, குடி என்பன உயர்திணைப் பொருளாயினும் சொல்லால் அஃறிணையாதலால் பார்ப்பான் என்ற உயர்திணையான் சிறப்புப்பற்றி, அவை மூவரென உயர்திணை முடிபேற்றது திணைவழுவுமைதி.

35. முந்நீர்த் திரையி னெழுந்தியங்கா மேதையும்
துண்ணூற் பெருங்கேள்வி நூற்கரை கண்டானு
மைந்நீர்மை யின்றி மயலறுப்பா னிமமுவர்
மெய்ந்நீர்மை மேனிற் றவார்.

(ப - ௩) முந்நீர் - சமுத்திரத்தினது, திரையின்-அலைபோல,
எழுந்து - (தன் மனம்) எழுந்து, இயங்கா-அலைதலில்லாத், மேதை

யும் - அறிவுடையவனும்; நுண் நூல் - துட்பமாகிய சிந்தனையினாலும், பெரு கேள்வி - மிகுதியாகிய கேள்வியினாலும், நூல் கரை-நூல்களினது முடிவை, கண்டானும்-(ஐயம் திரிபு) இல்லாமல் கண்டவனும்; மைநீர்மை - (காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய) குற்றத்தன்மை, இன்றி - (தன்னிடத்து) உண்டாகாதபடி, மயல் அறுப்பான்-மனக் கலக்கத்தை ஒழித்தவனும், இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், மெய்நீர்மை - அழிவின்மையாகிய தன்மையையுடைய, மேல் - முத்தி யுலகத்தில், நிற்பவர் - நிலைத்து வாழ்பவர்.

(வி - ரை) நுத லென்பதன் மருஉவாகிய நூலென்பது சிந்தனைமேல் நின்றது. பின்னுள்ள நூல்-உவமையாகுபெயர். முநீர்: படைத்தல், காத்தல், அழித்த லென்னும் முத்தொழிலைச் செய்ய வல்லநீர் எனக்கடலுக்குக் காரணக்குறியாயிற்று; ஆற்றுகீர், ஊற்றுநீர் ஆகிய மூன்று நீருஞ் சேர்ந்தாகிய ஓர் நீரெனப் பொருள் கொள்ளின் பண்புத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. திரை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; திரை - பகுதி, இ - வினைமுதற்பொருண்மை விருதி புணர்ந்து கெட்டது. மேதை - பண்பாகுபெயர். கரை - தொழிலாகுபெயர். அறுப்பா னென்பதன்றி லும்மை தொகுத்தல். மயல் என்பதன் முதல் அகரம் மைய லென்னு மொழிமுதல் ஐகாரத்துக்குப் போலியாக வந்தது. மேல் - பண்பாகுபெயர்.

36. ஊனுண் டியிரகட் கருளுடையே மென்பானும்
தானுடன்பா டின்றி வினையாக்கு மென்பானும்
காருறு வேள்வியிற் சொல்வானு மிம்மூவர்
தூமறிவர் தாங்கண்ட வாறு.

(ப - ரை) ஊன் - (வேறே ருயிரினது) உடம்பை, உண்டு - தன்னுடலைப் பெருக்கலுக்குத் தின்ற, உயிரகட்டு - உயர்களிடத்தில், அருள் உடையேம்-கருணை யுடையோம், என்பானும் - என்று

கருதுபவனும்; தான் உடன்பாடு - (பொருளுக்காகச் செய்யும் முயற்சியில்) தான் உடன்படுதல், இன்றி - இல்லாமலிருந்து, வினை - முன்னை வினையானது, ஆக்கும்-(அப் பொருளை) ஊட்டும், என்பானும் - என்று கருதியிருப்பவனும்; காமுறு-(ஒரு பயனைப் பெற வேண்டிச் செய்ய) விரும்புகின்ற, வேள்வியில்-யாகத்தில், கொல்வானும் - (ஒருயிரைக்) கொலை செய்பவனும்; இம் லாவர் - (ஆகிய) இம் மூவரும், தாம் கண்ட ஆறு-(தம் புல்லறிவால்) தாங்க ளறிந்த படியே, தாம் அறிவர்-தாம் அறிந்தவ ராவார்.

(வி - ரை) அற நூலின் கருத்தை அறிவுடையோர்பாற் கேட்டுண்மை யுணர்ந்தில் ராதலால் 'தாங் கண்டவாறு தாம் அறிவர்' என்றார். ஒருவன் தனக்குள் தானொன்றைக் கருதும்போது தன்னைத் தன்மைப் பன்மையாக வைத்துக் கூறுதல் மரபாதலால் உடையே மென்பது இடவழுவுமெதியும் பால்வழுவுமெதியுமன்று; வழாநிலையேயாம். உடன்பாடு - ஒருசொல்லின் தன்மையதாகிய முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; முதனிலை திரியாதாயின் உடன்பாடு என நிற்கும்; இது உடம்பா டெனவும் வழங்கும். ஆக்குமென்ற குறிப்பால் வினை ஊழை யுணர்த்தியது.

37. குறளையு ணட்பளவு தோன்று முறலினிய

சால்பினிற் றோன்றுங் குடிமையும் —பால்போலும் தூய்மையுட் டோன்றும் பிரமாண மிம்மூன்றும் வாய்மை யுடையார் வழக்கு.

(ப - ரை) குறளையுள்-(நட்பின ரிருவரைப் பிரிக்கும்படி ஒருவன் சொல்லும்) கோட்சொல்லில், நட்பு அளவு - (அக் கோளைக் கேட்டோனது) நட்பினது அளவு, தோன்றும் - (இவ்வளவின தென) விளங்கும்; உறல் இனிய - அடைதற்கு இனிமையாயுள்ள, சால்பினின் - (நற்குண நற்செய்கைகளினது) நிறைவில், சூடிமை - உயர்குடிப் பிறப்பின் தன்மை, தோன்றும்-விளங்கும்; பால்போலும்-

பாலு ஒக்கும், தூய்மையுள்-(மனம்) தூயருந் தன்மையில், பிரமாணம் - (நிலையினது) அளவு, தோன்றும் - விளங்கும்; இம் மூன்றும்-இந்த மூன்றும், வாய்மை உடையார் வழக்கு-உண்மை கூறும் பெரியோரது நெறியாம்.

(வி - ரை) இம் மூன்றும் யாம் கூறியன அல்ல என்பார் 'வாய்மை யுடையார் வழக்கு' என்றார். கோளில் நட்பளவு தோன்றுதலாவது-மனம் வேறுபடுதலும் வேறுபடாமையுமாம். பாலில் பிரை முதலிய பொருள்களால் ஒன்று கலக்கின் அது கெடுதல்போல, மனத்தூய்மையில் காமமுதலிய குற்ற மூன்றனுள் ஒன்று கலக்கினும் அத்தூய்மை கெடுமாதலால் 'பால்போலும் தூய்மை' என்றார். மாநமென்னும் ஆரியமொழியி னிடையே நின்ற நகரம் முதன்மொழியில் ரகர மிருத்தலால் ணகரமாகத் திரிந்தது. இராமாயணம், உத்தராயணம் என வருஞ் சொற்களிலுங் காண்க. வழக்கு: வழக்கு - பகுதி, (இயங்கு) ஒருவன் இயங்குதற்கு வழியும் கருவியாமாதலால், இ - கருவிப்பொருண்மை விசுதி புணர்ந்து செட்டு, கெட்ட மாத்திரத்தில் மெல்லொற்று வல்லொற்றாதலாகிய விகாரம் பெற்று முடிந்தது; இவ்வாறு கொள்ளாமல் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயராகக் கொண்டு தொழிலாகுபெய ரெனினும் ஒக்கும். குடிமையை அடுத்த உம் சாரியை.

38. தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலு—மூன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையு மிம்மூன்றும்
செல்வ முடைக்கும் படை.

(ப - ரை) தன்னை வியந்து - (ஒருவன்) தன்னை (த்தானே) கன்கு மதித்து, தருக்கலும் - செருக்குக் கொள்ளுதலும், தாழ்வு இன்றி & தணித வில்லாமல், கொன்னே - பயனின்றி, வெகுளி பெருக்கலும்-கோபத்தைப் பெருகச் செய்தலும், மூன்னிய-மூன்

ஊள்ளு, (தான் கண்ட) பல் பொருள்-பல பொருள்களையும், வெஃ
கும்-வெளவக் கருதுகின்ற, சிறுமையும்-சிறுமைத்தன்மையும், இம்
மூன்றும் - இந்த மூன்றும், செல்வம் - (அவனது) செல்வத்தை,
உடைக்கும் - அழிக்கவல்ல, படை - ஆயுதங்களாம்.

(வி - ரா) விபந்து - இறந்தகால வினையெச்சம்; விய-பகுதி,
த் - சந்தி, த - இறந்தகால இடைநிலை, உ - வினையெச்சப்பொருள்
விசுதி, சந்தித் தகரம் நகரமானது மெலித்தல் விகாரம். கொன்-பய
னின்மைப் பொருள் தருவதோ ரிடைச்சொல்; இது ஐகாரச் சாரி
யை பெற்றுக் கொன்னை எனவும் வரும். ஏ - பிரிநிலை. வெகுளி -
தொழிற்பெயர்; வெகுள் - பகுதி, இ - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள்
விசுதி. முன்னிய - பண்புப் பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெய
ரெச்சம்; முன் - பகுதி, ன் - சந்தி, இ - சாரியை, ய் - சந்தி, அ -
பெயரெச்ச விசுதி; சொல்லியல்பு உணராதார் இதை இடைச்சொலடி
யாகப் பிறந்த தென்பர். படை - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்;
படு - பகுதி (அழி), இ - கருவிப்பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு
சந்தி. தன்னை வியந்து தருக்கலால் அடக்க மின்மையும், வெகுளி
பெருக்கலால் துணைமாயினோர் பிரிவும், பல்பொருள் வெஃகுஞ்
சிறுமையால் குற்றமும் விளைந்து செல்வத்தை யழித்தலால் அம்
மூன்றனையும் படையென உருவகப்படுத்தினர்.

39. புலமயக்கம் வேண்டிப் பொருட்பெண்டிர்க் தோய்தல்
கலமயக்கங் கள்ளுண்டு வாழ்தல்—சொலைமுனிந்து
பொய்மமயக்கஞ் சூதின் கட டங்கலிம் மூன்றும்
நன்மையி லாளர் தொழில்.

(ப - ரா) புல மயக்கம் - இழிதன்மையோடு கலத்தலாவது,
பொருள் பெண்டிர் - (கொடுப்பவரை விரும்பாமல்) பொருளையே
விரும்புகின்ற வேசியரை, வேண்டித் தோய்தல் - விரும்பித் தீண்டு
தலாம்; கலம் மயக்கம் - எச்சிற் பாத்திரத்தோடு கலத்தலாவது, கள்

உண்டு வாழ்தல் - கள்ளையுண்டு கெடுதலாம்; சொல்லை முனிந்து - உண்மைச் சொல்லை வெறுத்து, பொய்யம்மயக்க - பொய்யோடு கலத்தலாவது, சூதின் கண் தங்கல்-சூதாட்டத்தில் இருத்தலாம்; இம் மூன்றும்-இம் முத்தொழிலும், நன்மை-நல்லொழுக்கத்தினது, இல் ஆளர்-இன்மையை யாளுதலுடையாரது, தொழில்-தொழில்களாம்.

(வி-ரை) புலை-பண்புப்பெயர்; புல்-பகுதி, ஐ-பகுதிப்பொருள் வீசுதி. புலமயக்கம்: புலையோடு மயக்கம், புலையை மயங்கு மயக்கம், புலையினது மயக்கம் என மூன்று பொருளால் மயங்கும். கலமயக்கம், பொய்யம்மயக்கம் என்பவற்றையும் இவ்வாறுரைக்க. பொருட் பெண்டிர்: பொருளை விரும்பும் பெண்டிர், பொருளுக்கு முயங்கும் பெண்டிர், பொருளால் முயங்கும் பெண்டிர் என இதுவும் மூன்று பொருளால் மயங்கும். கள்ளுண் டென்ற குறிப்பால் வாழ்தல் கெடுதலை யுணர்த்திற்று. பெண்டிர் தோய்தல் என்பதில் நிலமொழி உயர்த்தினைப்பெயராதலாலும், இப்புணர்ச்சி இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலாலும், [நன்-சுரு-சூ-டுக-இன்படி] இயல்பாகாத, அடு-இன்படி இயல்பில் விகாரமாயிற்று. சொல்லை என்பது தொடை நோக்கி லகரர் தொகுத்தலாய்ச் சொலை என நின்றது; இது பின்னே பொய் யென்றமையால் மெய்மைக்காயிற்று. சூது தன்னாலும் ஆட்டத்தை உணர்த்தலால் கருவியாகுபெயர். நன்மையில்லாள் ரென்னும் பன்மொழித் தொடரில் முன் தொடரை நன்மையினது இன்மை என ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை எனவும், பின் தொடரை இன்மையை ஆளர் என இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை எனவுக்கொள்க.

40. வெகுளி நுணுக்கும் விறலு மகளிர்கட்

கெரத்த வொழுக்க முடைமையும்—பாத்துண் னும்
நல்லறி வாண்மை தலைப்படலு மிம்முன்றும்
தொல்லறி வாளர் தொழில்.

(ப-ரை) வெகுளி - (தம்மிடத்தெழுந்த) கோபத்தை, நுணுக்கும்-சுருக்கச் செய்யும், விறலும்-ஆற்றலும்; மகளிர்கட்கு-மனைவியர்

க்கு, ஒத்த-இசைந்த, ஒழுக்கம்-நடையை, உடைமையும்-உடையராயிருத்தலும்; பாத்து உண்ணும்-(பிரமசாரி முதலியவர்க்குப்) பகுத்து (த் தாமும்) உண்ணுதற்குக் காரணமாகிய, நல் அறிவு ஆண்மை-நல்வறிவை ஆளுந் தன்மையில், தலைப்படலும்-முதன்மையாதலும்; இம்மூன்றும்-ஆசிய இம் மூன்றும், தொல் அறிவு ஆளர்-பழமையாகிய கூலறிவை யாளுதலுடையாரது, தொழில் - தொழில்களாம்.

(வி-ரை) நுணுக்கும்-காரியப்பொருட்டாகிய பிறவினைப்பெயரெச்சம்; நுணுக்கு-பகுதி, உம்-பெயரெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, நுணுகு என்னும் தன்வினைப் பகுதி நுணுக்கென விகாரப்பட்டுப் பிறவினையானது. தன்வினைப் பகுதி, நுண் என்னும் பண்புப் பகுதியோடு வினைப்பொருண்மைக்கு விகுதி புணர்ந்து நின்றது. விறல்-தொழிற்பெயர்; விற - பகுதி, அல் - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள்விகுதி, பகுதி யீற்று அகரங் கெட்டதெனின் கடைக்குறை விகாரமெனவும், விகுதிமுதல் அகரங் கெட்டதெனின் முதற்குறை எனவும் கொள்க; (இப் பகுதி) புவ் விகுதி பெற்று விறப்பு எனவும் வரும். உடைமை: பண்புப்பெயரன்று, குறிப்புத் தொழிற்பெயர். மகனிர்களுக்கு ஒத்த ஒழுக்கம் உடையராதலாவது - பஞ்சணையில் இனியராயிருத்தலே அன்றி, இல்லறம் பூண்ட தமக்கினங்கும்படி உறுதி மொழிகளை மெல்லமெல்லக் கூறி வசப்படுத்தல்.

41. அலந்தார்க்கொன் றீந்த புகழந் துளங்கினும்
தன்குடிமை குன்றாத் தகைமையும்—அன்போடி
நாணாந் நடார்ப் பெருக்கலு மிம்மூன்றும்
கேள்வியு ளெல்லார் தலை.

(ப - ரை) அலந்தார்க்கு - (வறுமையால்) மெலிந்தவர்களுக்கு, ஒன்று ஈந்த புகழும்-(அவர் வீரும்பியதாகிய) ஒருபொருளை ஈந்ததனலுண்டாகிய புகழும்; துளங்கினும்-(வறுமை முதலியவற்றால்) தளர்க் தவிடத்தும், தன்குடிமை-தன் குடிப்பிறப்பினுயர்வு, குன்றா-குறைத

வில்லாத, தகைமையும் - பெருமையாகிய ஒழுக்கமும், நாள்நாளும்-
ஒருநாளுக்கு ஒருநாள், அன்பு ஓடி-அன்பு மிகாநின்ற, நட்பார் பெரு
க்கலும்-நட்புச் செய்தவரை (த் தன்னோடொக்கப்) பெருகச் செய்த
லும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், கேள்வியுள் எல்லாம்-கே
ட்கப்படும் அறங்க ளெல்லாவற்றிலும், தலை - சிறந்தனவாம்.

(வி - ரை) அலந்தா ரென்னும் இறந்தகால வினையாலணையும்
பெயரில் பகுதி அல. ஒன்று-எண்ணலளவை யாகுபெயர். ஈந்த-கார
ணப்பொருட்டாக வந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். துளங்குதல்-குடி
மை குன்றக்கூடியதாதலால் துளங்கினுமென்ற உம்மை உயர்வுசிற
ப்பு. குன்றாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய்க்
குன்றா என நின்றது. குன்றாமையே தகையைமெனக் கொள்ளின்
பண்புத்தொகையென்க. நாள்நாள் - அடுக்குத் தொகாநிலைத்தொடர்
அன்று; எல்லப்பொருட்டாகிய ஈந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்
தொடர். உம்மைச் சாரியை பெரும்பாலும் ஏழாம் வேற்றுமைப் பொ
ருட் புணர்ச்சியில் வருவது, பன்மைப்பொருட்டாகிய அடுக்குத்தொ
டராகக் கொள்ளின் பலநாளும் எனப் பொருள் கூறுக. ஓடி என்
லுஞ் சினை வினை நட்பாரென்னும் முதல்வினைப்பெயர்கொண்டது;
அது ஓடாநின்றென்னும் நிகழ்கால வினையெச்சம் திரிந்துநின்றது.
கேள்வி - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கேள்-பகுதி, வ்-உடம்படு
மெய்யல்லாத மெய், இ - செய்யப்படுபொருண்மை விசுதி; கேட்டலா
லுண்டாகிய அறிவு எனின் காரணவாகுபெயர்; அன்றித் தொழி
லாகுபெயருமாம்.

42

சூழகத்தால் வந்த பொருள்கா முறமை
பழகினும் பார்ப்பாரைதி தீப்போல்—ஒழுக்கல்
உழவின்சுட் காமுற்று வாழ்தலும் மூன்றும்
அழிகென்ப வேளாண் குடிக்கு.

(ப-ரை) கழகத்தால் வந்த-குதாட்டத்தால் கிடைத்த, பொருள் காமுறமை -- பொருளை விரும்பாமையும்; பழகினும்-(பலநான்) பழகினவராயினும், பார்ப்பாரை-பார்ப்பாருக்கு, தீப்போல்-தீக்கு அஞ்சி நடபட்டதுபோல், ஒழுகல் - அஞ்சி நடத்தலும்; உழவின்கண்-உழுது பயிர்செய்தலில், காமுற்று-விருப்பம் வைத்து, வாழ்தல்-உயிர் வாழ்தலும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், வேளாண்குடிக்கு-வேளாண்மைபாகிய குடியிற் பிறந்தோர்க்கு, அழகு என்ப - அழகென்று (அறிவுடையோர்) கூறுவர்.

(வி - ரை) காமுறமை ஒழுகல் வாழ்தல் என்பது பெயர்ச் செவ்வெண்ணாதலால் மூன்றென்னும் தொகையோடு ஈற்றில் முற்றம்மை பெற்றது; செவ்வெண்ணி னிலக்கண முணராதார் எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கன என்பர். வந்த - இடவழுவமைதி; பழகினுமென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு; உழவு-தொழிற்பெயர்; உழு-பகுதி, அ-சாரியை, வு-புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி. குடி - பண்பாகுபெயர். கழகம்-இடவாகுபெயர். பார்ப்பாரை - உருபு மயக்கம். பார்ப்பார்க்குத் தீப்போ லொழுகலாவது-தீக் காய்வார் மிக அகலாமலும் மிகக் குறுகாமலும் ஒத்தவிடத்து இருப்பதுபோல, அவ்வந்தணரிடத்தும் அவ்வாறு நின்று நடத்தலாம்.

43. வாயி னடங்குத துப்புரவா மாசற்ற
செய்கை யடங்குத நிப்பியமாம்—பொய்யின்றி
நெஞ்ச மடங்குதல் வீடாகு மிம்மூன்றும்
வஞ்சத்திற் றீர்ந்த பொருள்.

(ப-ரை) வாயின் - வாக்கு, அடங்குதல்-(தீய நெறியில் செல்லாமல்) அடங்குதலால், துப்புரவு-ஆம்-(இம்மையில்) உறுபவிக்கப்படும் செவ்வமுளதாகும்; செய்கை-(உடலின்)செய்கை, அடங்குதல்-அடங்குதலால், மாசு அற்ற - குற்றமற்ற, நிப்பியம் ஆம் - (முறுமை யில்) தெய்வப் பிறப்புளதாகும்; பொய் இன்றி-உண்மையாக, நெஞ்

சம்-மனம், அடங்குதல் - அடங்குதலால், வீடு ஆகும்-முத்தி யுளதா
கும்; இம்மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றடக்கமும், வஞ்சத்தின்-பொய்யி
னின்றும், தீர்ந்த - நீங்கிய, பொருள்-பொருள்களாம்.

(வி - ரை) வாயின் என்பதில் இன் தவிர்ப்பு வந்தமையால்
விரித்தல் விகாரம். அடங்குதலென்னு மூன்று சொல்லி னீற்றிலும்
மூன்றனுபுகள் தொகுத்தலாய் நின்றன. திப்பியம் - திவ்யமென்
னும் ஆரிய மொழிச் சிதைவு; இது தற்பவம். முதனிலை திரிந்த தொ
ழிற்பெயராகிய வீடு, அவா முதலியவற்றை விடுதலா லுளதாகும்
முத்திக்காதலால் காரணவாகுபெயர். பொருளாதி யாறும் பொருளெ
ன்பபடுதலால் அடக்கமென்னுந் தொழிலைப் 'பொருள்' என்றார்.
நெஞ்சம் - இடவாகுபெயர்.

44. விருந்தினறி யுண்ட பகலுந் திருந்திழையார்ப்
புல்லப் புடைபெயராக் கங்குலும்—இல்லார்க்கொன்
றீயா தொழிந்தகன்ற காலையு மிம்மூன்றும்
நோயே யுரனுடை யார்க்கு.

(ப - ரை) விருந்து இன்றி-விருந்தினரை இல்லாமல், உண்ட
பகலும் - (தனித்து) உண்ணக் கழிந்த பகற்பொழுதும்; திருந்து
இழையார் - திருந்திய அணிகளை யணிந்த மனைவியரை, புல்ல-தழு
வுதலால், புடைபெயரா - கழிதலில்லாத, கங்குலும் - இரக்கால்
மும்; இல்லார்க்கு - வறியவர்க்கு, ஒன்று ஈயாது-(அவர் வேண்டிய
தாகிய ஒரு பொருளைக் கொடாமையினாலே, ஒழிந்தகன்ற =
கழிந்த, காலையும் - காலப்பொழுதும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம்
மூன்று பொழுதும், உரன் உடையார்க்கு - அறிவை யுடையார்க்கு,
நோயே - நோயைத் தருவனவே.

(வி - ரை) உண்ட என்னுங் காரியப்பொருட்டாகிய பெய
ரெச்சம் பகலென்னும் காலப்பெயர் கொண்டது. திருந்திழையார்ப்
புல்ல என்பதற்குப் புணர்ச்சி யிலக்கணம் சுக-ஆம் செய்யுளில் நட

டார்ப் பெருக்கலும் என்பதற்கு உரைத்தாற்போல உரைக்க. பகல்-
தொழிலாகுபெயர். ஈயாதென்பது ஈந்தென்னும் வினையெச்சத் தெ
திர்மறையாதலால், செய என்னும் வாய்பாட் டெதிர்மறைப் பெய
ரச்ச்சத்தின் திரிபென்க. ஒழிந்தகன்ற என்பது ஒருபொருட் பன்
மொழி. றோயைத் தருவனவற்றை றோயென்றது காரணத்தைக்
ஈாரியமாகக் கூறுவதோர் உபசார வழக்கு. செய்யுளைக்கிப் பகல் நங்
குல்கால என முறை பிறழ்வைத்தார். தூற்பெயருக்கேற்க இம்முப்
பொழுதைக் கூறினாராயினும் பிற்பகற்பொழுது பல்கலைக் கேள்வி
யாய்தலால் கழியுமென்ப துணர்த்தற்கு, 'உரனுடையார்க்கு' என்
றார். ஏ - தேற்றம். உடையார் - பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு
வினைப்பெய ரொன்றேயாம். உரம்-குறிவினை யடுத்த மகரவீற்று
அஃறிணைப்பெய ராதலால் மகரத்துக்கு உரனென நகரம் போலி
யாக வந்தது.

45. ஆற்றானை யாற்றென் றலைப்பானு மன்பின்றி

ஏற்றார்க் கியைவ கரப்பானும்-கூற்றம்

வரவுண்மை சிந்தியா தானுயிம் மூவர்

நிரயத்துச் சென்றுவீழ் வார்.

(ப - றா) ஆற்றானை - (தான் குறித்த தொழிலைச்) செய்ய
வலியில்லாத ஏவலானை, ஆற்று என்று-செய்யாபென்று ஏவி, அலை
ப்பானும் - வருத்துகின்ற தலைவனும்; ஏற்றார்க்கு - (தன்னிடத்து
வந்த) இராதவர்க்கு, இயைவ - (கொடுப்பதற்கு) இசையும் பொருள்
களை, அன்பு இன்றி - அன்பில்லாதவனாகி, கரப்பானும் - ஒளித்து
இல்லையென்னுஞ் செல்வனும்; கூற்றம் - யமன், வரவு உண்மை -
வருதலினது உண்மையை, சிந்தியாதானும் - நினையாமல் தீமை
செய்பவனும்; இம் மூவர் - ஆகிய, இம் மூவரும், சென்று - (உடலை
விட்டு) நீங்கி, நிரயத்து வீழ்வார் } நாகத்தில் வீழ்வார்.

-- (வி - ரை) ஆற்று: ஆய் - விசுதி புணர்ந்து செட்டு நின்ற ஏவலொருமை வினைமுற்று. இன்றி என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம் காப்பா னென்னும் எதிர்கால வினையாலணையும்பெயர் கொண்டது; இல் - பகுதி (பண்பு), த் - எழுத்துப்பேறு, இ-வினையெச்ச விசுதி, லகர தகரங்கள் நகரமானது சந்தி, பகுதியீற்றுச் சந்தி நகரம் னகரம னது மெலித்தல் விகாரம், ஏற்றார் - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர்; ஏல்-பகுதி, த் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பல்லோர் படர்க்கை விசுதி, லகரம் நகரமானது சந்தி; இது மெலித்தல் விகாரம் பெற்று என்ற ரொனவும் வழங்கும். இயைவ - பலவின் டடர்க்கை எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர்; யகரத்துக் குச்சகரம் போலியாய் இசைவ எனவும் வழங்கும். வரவு - தொழிற் பெயர்; வா - பகுதி, ரு-விரித்தல் விகாரம், அ-சாரியை, வு - புடை பெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி, பகுதி ஆ அவ்வானது குறுக்கல், உகரக்கேடு சந்தி. வரவுண்மை - பண்புத் தற்கிழமைப் பொருட்டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். கூற்றம்: சொல்லால் அறிவினை, டொருளால் உபர்தினை.

46. காறாய்மை யில்லாக் கலிமரவுந் காழ்கடிந்து
மேறாய்மை யில்லாத வெல்களிறும் — சீறிக்
கறுவி வெகுண்டுரைப்பான் பள்ளியிம் மூன்றும்
குறுகா ரறிவுடை யார்.

(ப - ரை) கால் - கிவகை நடையும், தூய்மை - தூயது ஆகும் தன்மை (குற்றமின்மை), இல்லா-இல்லாத, கலினமாவும் - குதிரையுமும்; காழ் - கட்டுத்தறியை, கடிந்து - முறித்து, மேல் தூய்மை - (விரணிகுப்பதற்கேற்ற) மேலிடந் தூயதாதன்மை, இல்லாத - உடையதாயிராத, வெல் களிறும் - (போரை) வெல்லுதற்குரிய யானையுமும்; கறுவி - (மாணுக்கன்கேல்) வைரமடைந்து, சீறி-சீற்றங் கொண்டு, வெகுண்டு உரைப்பான்-கோபித்து (பு பாடம்) சொல்லு

வோனுடைய, பள்ளி-கல்வி பயிலிடமும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றையும், அறிவு உடையார்-(அவற்றின் பயனின்மையை) உணர்தலுடையார், குறுகார் - சேரார்.

(வி-ரை) பள்ளி என்பதனீற்றில் உம்மை வீகாரத்தால் தொக்கது. பள்ளியை அறிவுடையார் குறுகாமைபாவது - அப் பள்ளியில் தஞ் சிறுவரைக் கல்வி பயில விடாமை. ஐவகை நடையாவன-மெல்லென நடக்கும் நடையாகிய தெளரிக்கம், வினைந்து நடக்கும் நடையாகிய ஆக்கிரந்திதம்; இருகாற்றுக்கி ஆடிவரு நடையாகிய வல்கிதம், சுற்றியோடலாகிய இரேசிதம், முழுமேட்டமாகிய புலிதம் என்பன. எண்ணலளவை யாகுபெயராகிய காலென்பது முதலாகுடெயராய் நடையை யுணர்த்திடது மேல் - பண்பாகுடெயர். தூய்மை இரண்டும் குறிப்புத் தொழிற்பெயர். காறாய்மை, மேறாய்மை இரண்டும் எழுவாய்த் தொகாரிலைத்தொடர்கள்; ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத் தொடராயின் காற்றுய்மை, மேற்றுய்மை என வரும். கலினமா என்பது கலிமா எனத் தொகுத்தல் பெற்றது. கலினம் - சுடிவாளம். கலிமா என்பதற்குக் கனைக்கின்ற மா என உரைப்பினும் பொருந்தும். சீற்றம் - சிறிது பொழுது கிகழும் கோபம்.

47. சில்சொற் பெருந்தோண் மகளிரும் பல்வகையும்
தாளினூற் றந்த விழுதிதியு நாடோறும்
நாத்தளிர்ப்ப வாக்கிய வுண்டியு மிமமூன்றும்
காப்பிகழ லாகாப் பொருள்.

(பு-ரை) சில் சொல் - மழலைச் சொல்லையும், பெரு தோன் - பெருமையாகிய தோள்களையுமுடைய, மகளிரும் - அழகிய உங்கையரும்; பல்வகையும் - பல வகைகளிலும், தாளினூல்-(செய்த) முயற்சியால், தந்த - தேடிய, விழு திதியும் - சிறப்பாகிய பொருளும; காந்தோறும் - (பின் நினைக்கும்) தாள் கவிசெல்லாம், நாத்தளிர்ப்ப - கா

நீரரும்பும்படி, ஆக்கிய-சமைத்த, உண்டியும்-உணவும்; இம்மூன்றும்-
ஆகிய-இம் மூன்று பொருளும், காப்பு - காத்தலை, இகழல் ஆகா -
அவமதித்த லில்லாத, பொருள்-பொருள்களாம்.

(வி - ரை) மகளிர் என்னும் உயர்திணை மிகுதிபற்றி மூன்று
மென அஃறிணை முடிபேற்றது. சிறுசொல்லென்பதைச் சில்சொல்
என்கிறது வழக்கு; சிறுமை: நிரம்பாமையை யுணர்த்தியது. தந்த
இடவழுவமைதி. வீழுநிதி-பண்புத்தொகைநிலைத்தோடர்; விரிந்தால்
வீழுப்பமாகிய நிதி என விரியும்; வீழுமமாகிய நிதி யென்னலாகா
தோ எனின், வீழுமு நிதியென் றிருக்கின் என்னலாம். தோறு-
ஏழாம் வேற்றமை யிடப்பொருண்மையையும், பன்மையையும்
உணர்த்தும் இடைச்சொல். உம்மை முற்றும்மை. உண்டி - தொழி
லடியாகப் பிறந்த பெயர்; உண்-பகுதி, த்-விரித்தல் விகாரம், இ-
செயப்படுபொருண்மை விசுதி. தகரம் டகரமானது சந்தி.

48. வைததனை யின்சொல்லாக் கொள்வானு நெய்பெய்த
சோறென்று கூழை மதிப்பானும்—ஊறிய
கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானு மிம்மூவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டுவாழ் வார்.

(ப - ரை) வைததனை-(ஒருவனால்) வையப்பட்ட நிந்தைமொ
ழியை, இன் சொல் ஆ - இனிமையாகிய சொல்லைக் கொள்ளுதல்.
போல, கொள்வானும்-கொள்ளுகின்றவனும்; கூழை - (கிடைத்த)
கூழை, நெய் பெய்த - நெய்யை நிரம்ப வார்த்த, சோறு என்று -
சோறு இது ஆமென்று, மதிப்பானும் - நன்குமதித்து உண்பானும்;
கைப்பதனை - கைக்கின்ற பொருளை, கட்டி என்று - வெல்லம் இது
வாமென்று, ஊறிய-(தன் வாயில்) ஊறும்படி, உண்பானும் - உண்
கின்றவனும்; இம்மூவர்-ஆகிய இம்மூவரும், மெய்ப்பொருள்-மெய்ம்
மையாகிய பரம்பொருளை, கண்டுவாழ்வார் - உணர்ந்து வாழ்வார்.

(வி - ரை) வைதது-ஒன்றன் படர்க்கை இறந்தகாலச் செயப் பாட்டு வினையாலணையும் பெயர்; வை-பகுதி, ய் - சந்தி, அ- சாரியை, ப்-சந்தி, படு - செயப்பாட்டு வினைப்பொருள் விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, இப் பகுதி ஒற்றிரட்டியது விரித்தல் விகாரம், அதுவே காலங் காட்டியது, அ-சாரியை, து-ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி, இது படு விசுதியும், அதுபற்றி வந்த சாரியை சந்திகளும் தொகுத்தலாய் நின்றது. ஆக என்பதில் விசுதி அகரமும் சூச்சாரியையும் தொகுத்தல். ஊறிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு எதிர் கால வினைமெச்சம்; ஊறு-பகுதி, இய - விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. கைப்பது-வினையாலணையும் பெயர். கட்டி-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கட்டு - பகுதி, இ-வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள் கருப்பஞ்சாறு காய்ச்சப்படுவதனால் இறுகிய தென்பது.

49. ஏவாது மாற்று மிளங்கிளையும் காவாது [ளி வைதெள்ளிச் சொல்லுந் தலைமகனும்—பொய்தெள் அம்மனை தேய்க்கு முனையானு பிழ்மூவர் இம்மைக் குறுதியில் லார்.

(ப - ரை) ஏவு - (தாய் தந்தையரால்) ஏவிய, ஆதும் - எதையும், (எவ்வளவு சிறிய காரியத்தையும்) மாற்றும் - (தன்னால் ஆகாதென) மறுக்கின்ற, இளங்கிளையும்-புத்திரனும்; காவாது-(மனைவியைப்) பாதுகாத்த வில்லாமல், எள்ளி - அவமதித்து, வைது சொல்லும்-வசை சொல்லுகின்ற (நீந்தித்துப் பேசுகின்ற), தலைமகனும்-கணவனும்; பொய் - பொய்ப்பொழியை, தெள்ளி - ஆராய்ந்து சொல்லி, அம்மனை - தான் வாழ்கின்ற வீட்டின் செல்வத்தை, தேய்க்கும் - (பயனின்றி) அழிக்கின்ற, மனையானும் - இல்லாளும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், இம்மைக்கு - இப் பிறப்பிற்கு, உறுதி இல்லார் - (தாய்தந்தையர் முதலியவர்க்குத்) துணையாத விலர்.

(வி-ரை) ஆது-யாதென்பதன் மருஉ; “ஆதுமில்லாததெந்தையச் சந மலையே” என்னும் பெரியார் செய்யுளானு முணர்க. உமமை இழிவுசிறப்போடு முற்றுப்பொருள்பட நின்றது. அகாச்சுட்டு உரிமையை உணர்த்தியது. மனை-தன்னிலுள்ள செல்வத்தை உணர்த்தலால் இடவாகுபெயர். தேய்க்கும்-பிறவினைப்பெயரெச்சம்; இதுதன் பகுதி தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொது; தன்வினையில் தேடிமென வரும்; பிறவினையில் குச்சாரியை பெறும். ஏவாது மாற்றும் என்பதை ஏவாதும் ஆற்றும் எனப் பதம் பிரித்து, ஏவாத காரியத்தையும் செய்கின்ற எனப் பொருளுரைத்து, உம்மையை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மையாகக் கொண்டு, அவ் வெச்சவும்மையாற்போந்த பொருள் ஏவியதைச் செய்யாமையே மன்றி எனக் கொள்ளுமாம். வைது-தொழிற்பெயர்.

50. கொள்பொருள் வெண்கிற் குடியலைக்கும் வேந்தனும்
உள்பொருள் சொல்லாச் சலமொழி மாந்தரும்
இல்லிருந் தெல்லை கடப்பாளு மிம்மூவர்
வல்லே மழையருக்குங் கோள்.

(ப-ரை) கொள் பொருள்-(தான்) கொள்ளுதற்குரிய பொருளை, வெண்கி-அடையக் கருதி, குடி-(அதனைக் கட்ட வலியில்லாத) குடிகளை, அலைக்கும்-வருத்துகின்ற, வேந்தனும்-அரசனும்; உள் பொருள் சொல்லா-(சாட்சியாகும்போது) உண்மைக்காரியத்தைச் சொல்லாமல், சலம் மொழி-பொய்க்காறியத்தைச் சொல்லுகின்ற, மாந்தரும்-மனிதரும்; இல் இருந்து - (ஒருவனுக்கு மனையாளாய்) கீட்டிலிருந்து, எல்லை - (அவனது சொல் வீடு என்னும் இரண்டினது) எல்லையை, கடப்பாளும் - கடந்து நடப்பவளும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், வல்லே-விரைந்து, மழை அருக்கும்-மழையைக் குறைக்கின்ற, கோள் - கிரகங்க ளாவர்.

(வி-ரை) இம்மூவரு முள்ள நாட்டில் மழை பெய்யாதென்பது. இரண்டாம் ஆடிப்பொருளைப் போதகாசிரியர் மேலேற்றிக் கூறினும் அமையும். உள்பொருள் - பண்புத் தொகைநிலத்தொடர்; விரிந்தால் உண்மையாகிய பொருளென விரியும். சொல்லாமலென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் ஈறு தொகுத்தலாய்ச் சொல்லா என நின்றது. ழார்ந்தர்-நித்திய பகு வசனம். வல்-விரைவுக் குறிப்புணர்த்தும் உரிச் சொல்; இது வல்லே என ஏதாரச் சாரியையும், வல்ல என ஐகாரச் சாரியையும் பெற்று வருவதே அன்றி, வல் எனக் கனித்துஞ் சிறுபான்மை வரும். அருக்கும்-பிறவினைப் பெயரெச்சம்; பகுதி-அருக்கு; தன்வினைப் பகுதி அருகு. கோள் - வலி; தங்க ளியக்கூத்தால் ஒருவனுக்கு நன்மையையேனும், தீமையையேனும் உறுவிக்கும் கிரகக்களுக்காதலால் பண்பாகுபெயர்.

51. தூர்ந்தொழுகிக் கண்ணுந் துணைக டுணைகளே
சார்ந்தொழுகிக் கண்ணுஞ் சலவர் சலவரே
ஈர்ந்தகல் ஶின்னாக் கயவ ரிவர்மூவர்
தேர்ந்தக்கால் நேன்றும் பொருள்.

(ப - ரை) தூர்ந்து - (பொருள் வருவாய்) அடைபட்டு (இல்லாமல்), ஒழுகிக்கண்ணும் - வாழ்மிடத்தும், துணைகள் - உறவாவோர், துணைகளே - உறவினரையாவர்; சார்ந்து - (கருத்துக்கு) இணங்கி, ஒழுகிக்கண்ணும் - நடந்தவிடத்தும், சலவர் - பணகவர், சலவரே - பணகவரையாவர்; ஈர்ந்த-பிளக்கப்பட்ட, கல்-கல்லே ஒப்பவர், இன்னு-துன்பந்தருங் குணமுள்ள, கயவர் - கீழ்மக்களையாவர்; இவர் மூவர்-இவர் மூவரும், தேர்ந்தக்கால் - (அறிவுடையோர்) ஆராய்மிடத்து, தோன்றும் பொருள்-(தம் இயற்கை) வெளிப்படும் பொருள்களாவர்.

(ப - ரை) உம்மை யரண்டும் இறந்ததழீஇயதனோடு உயர்வு சிறப்பில் வந்தன. ஏ இரண்டிழீ தேற்றம். துணை-பண்பாகுபெயர்;

அது கள் என்னும் பன்மைவிசுவதிபெற்றது. ஒழுக்கியக்கண்-எதிர்கால வினையெச்சம்; ஒழுக்கு - பகுதி, இன்-சாரியை, ஈற்று நகரக்கேடு கடைக்குறை, அகரம் சாரியை, உகரக்கேடும் யகரத் தோற்றமுஞ் சந்தி, கண்-எதிர்கால வினையெச்சப்பொருள் விசுவதி; இது சாரியை முதலியன தொகுத்தலாய் நின்றது. கயவர் வழக்கு; இது தொல்காப்பியம்; மங்கலவழக் கென்பது நன்னூல்; கய-பகுதி, (உரிச்சொல் பெருமை), வ்-சந்தி, அர்-பல்லோர் படர்க்கை விசுவதி. தேர்ந்தக்காற்றேன்றும் பொருளுனவே, தேராவீடத்து இத்தன்மைய ரெனத் தோன்றப் பொருளாவர் என்பது குறிப்பெச்சம்.

ஃ2. கண்ணுக் கணிகலங் கண்ணோட்டங் காமுற்ற
பெண்ணுக் கணிகல நாணுடைமை—நண்ணும்
மறுமைக் கணிகலங் கல்வியிம் மூன்றும்
குறியுடையார் கண்ணே யுள.

(ப - னா) கண்ணுக்கு - கண்களுக்கு, அணிகலம் - அணிதற் குரிய அணியாவது, கண்ணோட்டம்-தாட்சினியம்; காமுற்ற-(கணவ னால்) விரும்பப்பட்ட, பெண்ணுக்கு - குலமகளுக்கு, அணிகலம் - அணிதற்குரிய அணியாவது, நாண் உடைமை - நாணம் உடையளா யிருத்தல்; நண்ணும் - இனி வரும், மறுமைக்கு - மறு பிறப்பிற்கு, அணிகலம் - அணிதற்குரிய அணியாவது, கல்வி - கல்வியறிவாம்; இம்மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், குறி உடையார்கண்ணே-ஆராயும் இயல்புடையாரிடத்தே, உள-உண்டு.

(வி - னா) ஒருவன் இம்மையில் கற்ற கல்வி அவனை நூல்வழிப் படுத்தி மறுமையிலும் இன்பத் தருதலால் 'மறுமைக்கணிகலம்' என்றார். தாட்சினிய மென்பது தன்னை பழகினவர் சொன்னவை மறுக்கமாட்டாமை; அது அவர்மேல் கண்ணென்ற பின் உண்டாவதாத லால் கண்ணோட்டமென்றது காரண வாகுடையார், கண் சென்றபின்

உண்டாவதைப்பற்றித் தாட்சிணிமம் அக் கண்ணுக் கணிகல மென்றது. கண்ணோட்டம் - தொழிற்பண்புத்தற்கிழமைப் பொருளதாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொடர்; இது ஒருசொல்லின் தன்மைப்பட்டு நின்றது. ஏ-தேற்றம்.

53. குருடன் மனையா எழுகு மிருடரக்

கற்றறி வில்லான் கதழ்ந்துரையும்—பற்றிய

பண்ணிற் றெரியாதான் யாழ்கேட்பு மிம்மூன்றும்

எண்ணிற் றெரியாப் பொருள்.

(ப-ரை) குருடன்-குருடனுடைய, மனையாள் அழகும்-மனைவி யினது அழகும்; இருள் தீர - பேதைமை நீங்கும்படி, கற்று-நூல்க ளோக்) கற்று, அறிவு - (அவற்றின் பொருளை உள்ளபடி) அறிதல், இல்லான் - இல்லாதவன், கதழ்ந்து உரையும் - விரைந்து சொல்லுஞ் சொல்லும்; பற்றிய-(பாடற்றொழிலோடு) பொருந்திய, பண்ணின்- டண்களை, தெரியாதான்-அறியாதவன், யாழ் கேட்பும்-யாழினிசை யைக் கேட்டலும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், எண்ணின் - ஆராயின், தெரியாப் பொருள்-(அம் மூவருக்கும் முறையே) தெரியாத பொருள்களாம்.

(வி-ரை) பேதை, நன்மை தீமை பகுத்துணரா மாட்டாமையால் அப்பேதைக்குணத்தை உவமையாகுபெயரால் 'இருள்' என்றார். கதழ்ந்து-உரிச்சொலடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம்; இது உரை என்னும் தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்கொண்டது; உரை-பகுதி, செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் ஐ விசுதி புணர்ந்து ஓகட்டு உரையென நின்றது. பண்ணின்' என்னுஞ் சொல்லினீற்று இன் சாரியையின் னகாரம் நகரமானதுவலித்தல் விகாரம். யாழ் - கருவி யாகுபெயர்.

54. தன்பயந் தூக்காரைச் சார்தலும் தாம்பயவா
நன்பயந் காய்வின்கட் கூறலும்—பின்பயவாக்
குற்றம் பிறர்மே லுரைத்தலு மிம்மூன்றும்.
தெற்றென வில்லார் தொழில்.

(ப-ரை) தன்பயம்-(தமக்குவரும் பயனையே அன்றித்) தனக்கு
வரும் பயனை, தூக்காரை-ஆராயாதவரை, சார்தலும்-(ஒருவன்)சேர்ந்
திருத்தலும், தாம் பயவா-தாம் பயன்படாதனவாகிய, நல் பயம்-நன்
மையாகிய பயனைத் தரு மொழிகளை, காய்வின்சண்-(ஒருவன்)கோ
பிக்குமிடத்து, கூறலும்-சொல்லுதலும்; பின்பயவா-பின்னே துன்
பத்தைத் தரும், குற்றம்-குற்றத்தை, பிறர்மேல்-மற்றவர்மேல், உரை
த்தலும்-சொல்லுதலும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், தெற்றெ
னவு - (இன்னது இன்ன பயனைத் தரு மென்பதைத்) தேறுதல்,
இல்லார் தொழில் - இல்லாதவருடைய செய்கையாம்.

(வி-ரை) பயம் - ஒருகுறிலையடுத்த மகரவீற்றுச் சொல்லாத
கால மகரத்துக்கு எனகாம் பொலியாய் வந்தது; இச்சொல் பயனை
வழங்கலே பெரும்பான்மையது; இப் பெயர்ச்சொலடியாகப் பய,
பயத்தல், பயந்தது, பயந்த, பயந்து என வினை விகற்பங்கள் பிறக்
கும். காய்வு - தொழிற்பெயர். தெற்றெனவு இடைச்சொலடியாகப்
பிறந்த தொழிற்பெயர்; தெற்றென் - பகுதி, அ-சாரியை, வு - புடை
பெயர்ச்சிப்பொருள் வீகுதி; எனவு என்னுந் தொழிற்பெயர் ஒரு
மொழியைச் சார்ந்தேவருவதன்றித் தனித்து வழங்காது; தல் வீகுதி
பெற்றுத் தண்ணென்றல், வெச்சென்றல் என வருதலுங் காண்க.

55. அருமறை காவாத நட்பும் பெருமையை [னுஞ்
வேண்டாது விட்டொழிந்த பெண்பாலும்—யாண்டா
செற்றங்கொண் டாடுஞ் சிறுதொழும்பு மிம்மூவர்
ஒற்று னெனப்படு வார். |

(ப - ரை) அருமறை - (பிறர்ச்சு) வெளிப்படுத்தல் கூடாத இரகசியத்தை, காவாத-காக்காத, நட்பும்-நட்பாளனும்; பெருமையை - (தான் நாயகனென்னும் இருவருடைய) பெருமைபை, வேண்டாது - விரும்பிக் காவாமல், விட்டு- (அவனது குறைகளை) வெளிப்படுத்தி, ஒழிந்த - (அறத்தினின்றும்) நீங்கிய, பெண்பாலும் - பெண்பாலேச் சார்ந்தவரும், யாண்டானும் - எங்காயினும், செற்றம் கொண்டு - (தன் தலைவன்மேல்) வைரங் கொண்டு, ஆடும்- (அவன்மேல்) குற்றங் கூறுகின்ற, சிறு தொழும்பும்-குற்றேவலாளனும், இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், ஒற்றாள் எனப்படுவார்-ஒற்றர்களை ஒப்பொன்று சொல்லப்படுவார்.

(வி - ரை) மறை வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்று கருதிப் பிறரை மறைத்துச் சொல்லிய சொல் ஆதலால் மறு-பகுதி, 33-செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. நட்பு - தொழிலாகுபெயர், தன் பெருமை-கற்பால் உண்டாகும் பெருமை, நாயகன் பெருமை-தன்னை உடைமையால் உண்டாகும் பெருமை, விடுதல் - வேளியே செல்ல விடுதல். பெருமையை வேண்டி விடாது அறத்தில் நிற்பவனே பெண் எனப்படுவா ளாதலால் இவள் பெண் அல்லள், பிறப்பாற் பெண்ணாவா னென்பார் 'பெண்பால்' என்றும், அடுத்தவருடைய குற்றங்களை வெளிப்படுத்தலால் அவர்களை 'ஒற்றாள்' என்றுங் கூறினார். பெண்பால் - பண்புத் தொகைநிலக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். யாண்டு என்பது தன் தலைவனுக்குப் பகைவர், அயலவர், நட்பினராகிய இடம். ஆன்-ஆயினென்பதன் மரூஉ. எனிலென்பது ஏலெனவும், எனினென்பது ஏனெனவும் மரீஇ வழங்கும். உம்மை முற்றும்மை. இம்மூவ ரொன்முத னீற்றில் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தொழும்பு - பண்பாகுபெயர். ஆடுதல் - பேசுதல். ஒற்றாள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைநிலத்தொடர், ஒற்று-ஒற்றதார் தீர்த்தயாத்திரை முதலிய

ஒழுக்கத்தார் உருவங் கொண்டு, பகைவரிடஞ் சென்று ஒன்றுபட்டு அங்கு நடப்பனவற்றை அறிந்து வந்து உரைப்பார். ஒற்று - முதலிலைத் தொழிலாகுபெயர்.

56. முந்தை யெழுத்தின் வரவுணர்ந்து பிற்பாடு
தந்தையும் தாயும் வழிபட்டு—வந்த
ஒழுக்கம் பெருநெறி சேர்தலும் மூன்றும்
வீழுப்ப நெறி தூரா வாறு.

(ப - ரை) முந்தை-இளமையில், எழுத்தின் வரவு-கல்வியறிவினது உரவும்; உணர்ந்து-கல்வியறிவை யடைந்து, பிற்பாடு-பின்பு, தந்தையும் தாயும் - தந்தையையும் தாயையும், வழிபட்டுவந்த-பூசித்து வந்த, ஒழுக்கம் - ஒழுக்கமும்; பெரு நெறி சேர்தல் - பெரியோரது வழியைச் சேர்தலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம்மூன்றும், வீழுப்ப நெறி-உயர்வாகிய முத்தி வழியை, தூரா ஆறு-தூர்க்காத விதமாம்.

(வி - ரை) முந்தை - பண்புப்பெயர்; அது இளமையின்மேல் நின்றது; முந்து - பகுதி, ஐ - பகுதிப்பொருள் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. எழுத்து - எழுதப்படுவதென்னும் பொருளில் எழுது - பகுதி, ஐ - செயப்படுபொருண்மை விசுதி புணர்ந்து கெட்டமாத்திரத்தில் பகுதி ஒற்று இரட்டி நின்றது; முதலிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயருமாம்; இவ்வாறு நின்ற இப் பெயர் கருவியாகுபெயராய்க் கல்வியை யுணர்த்தியது. எழுத்தின் வரவு-தொழிற் பண்புத் தற்கிழமைப் பொருட்டாகிய ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைநிலத்தொடர்; எழுத்தினது வரவேன்பது ஆறாவது வினைமுதற் பொருண்மையில் வந்த காரகம். தந்தை-முறைப்பெயர்; தாம்-பகுதி, த்-எழுத்துப்பேறு, ஐ-முறைப்பொருள் விசுதி, பகுதி ஆ அவ்வானது குறுக்கல் விகாரம், மகரம் நகரமானது சந்தி, பகுதி ஒருமையில் பண்மை வந்த வழுவமைதி. வழிபட்டு வந்த-இறந்தகாலச் செயரொச்சம்; வழிபடு - பகுதி, வா - தொழி லீடையறமைப் பெருண்மை விசுதி, பகுதி ஒற்று

இரட்டியது விரித்தல் விசாரம், அனைத்து மொருபகுதி, த் - சந்தி, த்-இறந்தகால இடைநிலை, அ-டெயரெச்ச விசுதி, பகுதி ஆ அவ்வானதும், சந்தித் தகரம் நகரமானதும் விகாரம். தூரா என்னும் ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச வினை தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொது.

37. கொட்டி யளந்தமையாப் பாடலுந் தட்டி த்துப் பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிற்றலும்—துச்சிருந்தான் ஆளுங் கலங்கா முறுதலு மிம்மும்றும் கேள்வியு ளின்றா தன.

(ப-ரை) கொட்டி-தாள வோசையால், அளந்து-அளக்கப்பட்டு, அமையா-(அதனோடு) பொருந்தாமல், பாடலும்-பாடுதலும்; தட்டி-கை கொட்டி, துப்பிச்சை-சோற்றுப் பிச்சைக்கு, புக்கு-புகுந்து, உண்பான் - (வாங்கி) உண்ணும் வாழ்க்கையுடையவன், பிளிற்றலும் - (தான் சென்ற வீட்டில்) இரைதலும்; துச்சு இருந்தான் - ஒதுக்குக் குடியிருந்தவன், ஆளும்-(அவ் வில்லத்தாலுல்) ஆளப்படும், கலம் - பாத்திரங்களை, காமுறுதலும்-(கண்டு) இச்சித்தலும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், கேள்வியுள் - கேட்கப்படுபவைகளுள், இன்றா தன - இனிமை யாகாதவைகளாம்.

(வி-ரை) கொட்டி-தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கொட்டு-பகுதி, இ - செயப்படுபொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இச்சொல் கருவியாகுபெயராய் ஒசையை உணர்த்தியது. து-முதனிலைத் தொழிலாகுபெயராய் உணவை யுணர்த்தியது. துச்சு - முதனிலை திரிந்த தொழிலாகுபெயராய்ச் சிறிது. பொழுது.தங்குமிடத்துக் காயிற்று. பிளிற்றல் பிளிற்ற லெனவும் வரும்.

58. பழமையை நோக்கி யளித்தல் கிழமையால் கேளி ருவப்புத் தழுவுதல்—கேளிராய்த்

துன்னிய சொல்லா வினந்திரட்டலிம்மூன்றும்
மன்னற் கினையான் தொழில்.

(ப - ரை) பழமையை நோக்கி - (நட்பாளரது) பழையராசுந்
தன்மையைப்பாராட்டி, அளித்தல் - (அவர்க்கு வேண்டுவனவற்றைக்)
கொடுத்தலும்; கேளிர் - சுற்றத்தாரை, உவப்ப - மகிழும்படி, கிழபையால் - உரிமையினால், சமுவுதல் - அணைத்தலும்; கேளிர் ஆய் - உறவீராய், துன்னிய - குழும்படி, சொல்லால் - இன்சொற்களால், இனம் திரட்டல் - நல்லினத்தைக் கூட்டுதலும், இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், மன்னற்கு இனையான் தொழில் - அமைச்சனுடைய தொழில்களாம்.

(வி - ரை) அளித்தல் - கருணையை யுணர்த்தும் பண்பாகிய அளி யென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த தொழிற்பெயர். துன்னிய - சேய்யிய என்னும் வாய்பாட்டெதிர்கால வினையெச்சம்; அது திரட்டலென்னுந் தொழிற்பெயர் கொண்டது. அமைச்சன் அரசனுக்கு இனைய - யிருத்தல்பற்றி அவனை 'மன்னற் கினையான்' என்றார். மன்னன் - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பெயர்; மன் (மிகுதி; இடைச்சொல்) - டகுதி, ன் - சந்தி, அன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி.

59. கினோளுர்க் குதவாதான் செல்வமும் பைங்கூழ்
வீனாவின்சுட் போற்றா னுழவும்—இனையாய்க்
கள்ளாண்டு வாழ்வான் குடிமையு மிம்மூன்றும்
உள்ளான போலக் கெடும்.

(ப - ரை) கினோளுர்க்கு - உறவினர்க்கு, உதவாதான் - உபகரி யாதவனுடைய, செல்வமும் - செல்வமும், பைங்கூழ் - பயிர், வீனாவின்சுண் - வீனாவு தரும் காலத்திலீ, போற்றான் - (அதனைக்) காக்கும் இயல்பில்லாதவனுடைய, உழவும் - உழவுத்தொழிலும்; இனையன் ஆய் - அறிவில்லாணாகி, கள் உரீரடி வாழ்வான் - மதுவை யுண்டு

வாழ்வானுடைய, குடிமையும் - குடிப்பிறப்பும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், உள்ளனபோல-உள்ளனபோலக் காணப்பட்டு, கெடும் - அழியும்.

(வி - ரை) கிளைஞர் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கிளை-பகுதி, ஞ - பெயரிடைநிலை, அர் - பல்லோர்படர்க்கை விசுதி; இப்பகுதி உவமையாகுபெயராய்ச் சற்றந்தாரை யுணர்த்தலு முண்டு. இனைய நென்பதில் இளமை அறிவின்மேல் நின்றது; இளமை - பகுதி, அன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, “ஈறுபோதல்” என்பதனால் மை கெட்டு, “இனையவும்” என்பதனால் பகுதி அகரம் இளை என ஐகாரமாகி, ய்-சந்தி பெற்று முடிந்தது. காணப்பட்டு என்பது அவாய்கிலையால் வந்தது.

60 பேய்ப் பிறப்பிற் பெரும்பசியும் பாஅய்
விலங்கின் பிறப்பின் வெருவும்—புலந்தெரியா
மக்கட் பிறப்பி னிரப்பிடும்பை இம்மூன்றுங்
துக்கப் பிறப்பாய் விடும்.

(ப - ரை) பேய்ப் பிறப்பின்-பேயினது பிறப்படைந்த உயிர்களில், பெரு பசியும் - மிக்க பசியும்; பாய்-பாயு மியல்புடைய, விலங்கின் பிறப்பின் - மிருகப். பிறப்படைந்த உயிர்களில், வெருவும் - அச்சமும்; புலம் தெரியா - அறிவாகிய பொருளை உணராத, மக்கள் பிறப்பின் - மனிதப் பிறப்படைந்த உயிர்களில், நிரப்பு-வறுமையும், இடும்பை - துன்பத் தருவனவாம்; இம் மூன்றும் - ஆதலால் இம் மூன்று பிறப்புயிர்களும், துக்கப் பிறப்பு ஆய்விடும் - துன்பமாகிய பிறப்புள்ள உயிர்களாய் முடியும்.

(வி - ரை) அளபெடைக றிரண்டும் செய்யுளிசை நிறைக்க வந்தன. பேய் விலங்கு என்பன சாதிமொருமைகள். மக்கள்: சாதிப் பன்மை. பிறப்பென்பன நான்கும் தொழிலாகுபெயர்கள். வெருவு

தொழிற்பெயர்; வெரு - முதனிலை, உ - சாரியை, வ் - சந்தி; முதனிலை மாத்திரையாய் வரின் வெரு என வரும்; இது புடைபெயருங்கால் வெருவுகின்றான், வெருவுகின்ற என உகாச் சாரியை பெரும்; இவ்வாறே மரு, உத என்னும் பகுதிகளும் வரும்; ஒருவன் செல்வ மடைதற்குக் காரணம் அவன் செய்த நல்வினை என உணர மாட்டாத மக்கட் பிறப்பென்பார் 'புலந்தெரியா மக்கட் பிறப்பு' என்றார். நிரப்பு - மங்கல வழக்கு. ஆய்வீழ் - செய்யுமென் முற்று; ஆ - பகுதி, ய் - விரித்தல் விகாரம், விடு - துணிவுப்பொருண்மை விசுதி, அனைத்துமொரு பகுதி, உம் விசுதி, உகாக்கேடு சந்தி; இது பெயரொச்சமே வினைமுற்றானது.

61. ஐயறிவுந் தம்மையடைய வொழுதுதல்

எய்துவ தெய்தாமை முற்காத்தல்—வைகலும்
மாறேற்கு மன்னர் நிலையறித லிம்மூன்றும்
சீரேற்ற பேரமைச்சர் கோள்.

(ப - ரை) ஐ அறிவுந் - ஐம்பொறிகளின் அறிவுகளும், தம்மையடைய - (தீய நெறியில் செல்லாமல்) தம்மிடத்து அடங்கி நிற்கும்படி, ஒழுதுதல் - (நல்வழியில்) நடக்குதலும், எய்துவது - (அரசனே) அடைவதாகிய துன்பத்தை, எய்தாமை - அடையாதபடி, முன் காத்தல் - முன் அறிந்து தடுத்தலும்; வைகலும் - தினமும், மாறு - (தம்முடைய) பகைமையை, ஏற்கும் - ஏற்றுக்கொள்ளுதற்குரிய, மன்னர் நிலை - அரசருடைய இருப்பை, அறிதல் - (ஒற்றர்களால்) அறிந்து (அதற்குத் தக்கபடி) செய்தலும், இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், சீர் ஏற்ற - சீர்த்தியை மேற்கொண்ட, பேர் அமைச்சர் கோள் - பெருமையாகிய மந்திரிகளது துணிவுகளாம்.

(வி - ரை) ஐம்பொறிகள் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. எய்துவது - எதிர்கால வினையாலையும் பெயர்; இது எய்தாமை முற்காத்த லென்பதனால் துன்பத்தின் மேலதாயிற்று. எய்தாமை -

எதிர்மறை வினையெச்சம்; எய்து - பகுதி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, உகாக்கேடு சநதி, அனைத்து மொரு பகுதி, மை-எதிர்மறை வினையெச்ச விசுதி. காத்தல் - தடுத்தல்; "குன்ற மேந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்" என்னும் பெரியோர் செய்யுளிலும், "அறிவற்றவ் காக்குங் கருவி" என்னுங் குறளிலும் அச் சொல் அவ்வாறு பொருள்படுத்தல் காண்க. உம்மைகள் மூன்றும் முற்றும்மைகள். மாறு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நிலை - தொழிற்பெயர்; சில்-பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுதி.

62. நன்றிப் பயன் தூக்கா நாணிவியுஞ் சான்றோர்முன் மன்றிற் கொடும்பா டுரைப்பானும்—நன்றின்றி வைத்த வடைக்கலங் கொள்வானு மிம்மூவர் எச்ச மிழந்துவாழ் வார்.

(ப - ரை) நன்றிப் பயன் - (தனக்கு ஒருவன் செய்த) உபகாரத்தினது பயனை, தூக்கா - அளந்தறியாத, நாண் இலியும்-நாணமில்லாதவனும்; மன்றில்-சியாயத்தலத்திலு, சான்றோர் முன்-(கல்வியறிவு கேள்விகளால்) நிறைந்தவர் முன்னே, கொடும் பாடு-பொய்ச் சொல்லை, உரைப்பானும் - சொல்லு மியல்புடையானும்; நன்று - நன்கு காக்குமிடம், இன்றி - இல்லாதவனும், வைத்த - (ஒருவன் தேடி) வைத்த, அடைக்கலம் - அடைக்கலப் பொருளை, கொள்வானும் - (தனக்கு) உரியதாக்கிக் கொள்வனும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், எச்சம் இழந்து - (தம்முடைய) மக்களை இழந்து, வாழ்வார் - வருந்தி உயிர் வாழ்பவர்.

(வி-ரை) நாணிவி-இதில் விசுதி தூகரம் ஆண்பாலையுணர்த்தியது; இவ் விசுதி கருங்குழலி எனப் பெண்பாலிலும், பாசி என ஒன்றன்பாலிலும் வரும். கொடும்பாடு என்பதில் கொடுமை வளைவு; அது செம்மைக்கு மாறாயிருத்தல். கொடும்புறம், கொடுவரி என்ப

வற்றிலுங் காண்க. வாய்பாடு என்பது குறைந்து பாடென நின்றது; பொருள் - சொல். கொடும்பாடு - பொய்ச்சொல். நன்று - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; நல் - பகுதி, து - ஒன்றன்படர்க்கைப் பெயர் விசுதி, லகரமும் தகரமும் நகரமானது சந்தி, பகுதி யீற்று நகரம் நகரமானது மெலித்தல்; அச்சொல் இடத்தின்மேல் நின்றது. அடைக்கலம் - பண்பாகுபெயர். எச்சம் - தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; எஞ்ச - பகுதி, அம் - வினைமுதற்பொருண்மை விசுதி, ஞகரம் சகரமானது வலித்தல், உசாக்கேடு சந்தி; அம் விசுதிப் புணர்ச்சியில் உயிர்த்தொடர், கெடிற்றொடர், மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரப் பகுதி விகாரப்படல் இயற்கை யாதலால் இதனை அவ்வாறு முடிந்த தெரழிற்பெய ரெனக்கொண்டு தொழிலாகுபெய ரென்னலு மாம். எச்சம் எஞ்சிநிற்பதென்னும் பொருளாதலால் ஒருவன் இற ப்பினும் எஞ்சி கிற்கும் கீர்த்திக்குமாம். வாழ்தல் இங்கு உயர்வாழ்தல்.

63. நோவஞ்சா தாரோடு நட்பும் விருந்தஞ்சும்

நர்வளையை யில்லத் திருத்தலும்—சீர்பயவாத்

தன்மையி லாளாயவிருப்பு மிம்மூன்றும்

நன்மை பயத்த லில.

(ப - னா) நோ அஞ்சாதாரோடு - (தனக்கு மேல்வரும்) தன் பத்துக்கு அஞ்சி (அதன் காரணத்தைப்) பரிகரிக்காதவரிடத்து, நட்பும் - கொண்ட சினேகமும்; விருந்து - விருந்தினர்க்கு, அஞ்சும் (உண்டி தர) அஞ்சுகின்ற, நர்வளையை - மனைவியை, இல்லத்து - மனையினிடத்தில், இருத்தலும் - இருக்கச்செய்தலும்; சீர் பயவாத் தன்மை-சிறப்பைத் தராத தன்மையையுடைய, இவ் ஆளர்-இவ்வாழ் வோருக்கு, அயல் இருப்பும் - அயலில் குடி யிருத்தலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நன்மை பயத்தல் இல - நன்மையைத் தருத லில்லன ஆம்.

(வி - ரை) கோ-மூதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மூன்று னுருபு ஏழாவது னிடப்பொருளில் வந்தது. விருந்தஞ்சும்: விருந்தை அஞ்சும், விருந்துக்கு அஞ்சும், விருந்தானது அஞ்சுமென மூன்று பொருளால் மயங்கும். ஈர்வளை - வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப்பெயர். வளை-பண்பாகுபெயர். இருத் தூல்-பிறவினைத் தொழிற்பெயர்; இருத்து-பகுதி, அல்-புடைபெயர்ச் சிப்பொருள்விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; தன்வினைத் தொழிற்பெயராம் போது, இரு - பகுதி, த் - சந்தி, தல் - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி யென்க. அஞ்சாதார் என்பது இடையே தகரவொற்றுப் பெற்றமையால் எதிர்மறை வினையாலணையும்பெய ரொன்றே ஆம்.

64. தல்விருந் தோம்பலி னட்டாளாம் வைகலும்
இல்புறம் செய்தலி னீன்றதாய்—தொல்குடியின்
மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி யீம்மூன்றும்
கற்புடையாள் பூண்ட கடன்.

(ப - ரை) நல் விருந்து - நன்மையாகிய விருந்தினரை, ஒம்ப லின் - பாதுகாத்தலால், ஈட்டாளர் ஆம்-(கணவனுக்கு) ஈட்பினாளம்; வைகலும்-தினமும், இல்-இல்லறத்தை, புறஞ்செய்தலின்-(வழுவா மல்) காத்தலால், ஈன்ற தாய் (ஆம்)-பெற்ற தாயாம்; தொல்குடி யின் - முன்தொட்டு வந்த குடும்பத்துக் குரிய, மக்கள்-புத்திரரை, பெறலின் - பெறுதலால், மனைக்கிழத்தி (ஆம்) - மனையானாம்; இம் மூன்றும் - (விருந்தோம்பல் முதலிய) இம் மூன்று செயலும், கற்பு உடையாள் - கற்பையுடைய பெண், பூண்ட கடன் - மேற்கொண்ட கடமைகளாம்.

(வி-ரை) விருந்தினர்க்கு நன்மையாவது-இல்வாழ்வானால்இய ன்ற அளவு தந்த உண்டி முதலியவற்றை ஏற்று மகிழ்தல். அவர்க ளைப் பாதுகாத்தலாவது-முகமலிந்து,இன்சொல் கூறி, உண்டி முத

வியதுந் தந்து உபசரித்தல். புறஞ்செய்தல்: புறந்தால் என்பதுபோல ஒருசொல்லின் தன்மையது. ஆம் என்பதனைத் தாய், கிழத்தி என்பவற்றோடும் கூட்டுக. மனைக்கிழத்தி-மனைக்குரிமை யுடையாளென்பது பொருள். உடையாள் - பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; எதிர்மறைத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். ராகக் கொண்டு கற்பினிலைமை உடைக்காதவள், அதாவது தவறாதவளென உரைத்தலு மென்று.

65. அச்ச மலைகடலிற் றோன்றலு மார்வுற்ற
விட்டகல கில்லாத வேட்கையும்—கட்டிய
மெய்நிலை காணு வெகுளியு மிம்மூன்றும்
தந்நெய்யிற் றுமபொரியு மாறு.

(ப - ரை) அலை கடலின் - அலைகின்ற கடலைப்போல், அச்சம் தோன்றலும்-மாறிமாறிப் பெரும் பயம் (ஒருவர் மனத்தில்) பிறத்தலும்; ஆர்வு உற்ற - அனுபவித்தவைகளை, விட்டு அகலகில்லாதவிட்டு நீங்கமாட்டாத, வேட்கையும் - விருப்பமும்; கட்டிய - (அறிவுடையோரால்) யாக்கப்பட்ட செய்யுள்களினது, மெய்நிலை-பொருளின் உண்மை நிலைமையை, காணுவெகுளியும்-அறியாத கோபமும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், தம் நெய்யில்-(ஆடுமுதலானவை) தம்மிடத்துப் பிறந்த நெய்யில், தாம் பொரியும் ஆறு - தாம் பொரிக்கின்ற விதம்போல எவரிடத்துப் பிறந்தனவோ அவரைத் தம்மில் வேகச் செய்வனவாம்.

(வி - ரை) உவமைக் கிசையத் தந்துரைத்த அகலமெல்லாம் இசையெச்சம். ஆர்வு - உண்ணுதல். உற்ற, கட்டிய - இறந்தகால வினையாலணையும் பெயர். கட்டிய என்பது மெய்நிலை என்கிற குறிப்பால் செய்யுளை உணர்த்தியது; கட்டுத லென்னும் பொருளுள்ள யாப்பென்பதைச் செய்யுளுக்குத் தொழிலாகுபெயராகக் குறி

யிட்டு வழங்குதல் காண்க. காணு என்னும் ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் வெகுளி என்னும் கருவிப்பெயர் கொண்டது. அகல கில்லாத என்பதில் கில் ஆற்ற ஜணர்த்தம் விசுதி.

66. கொழுநனை யில்லாள் கறையும் வழிநிற்கும்
சிறுறளில் லாதான்கைம் மோதிரமும்—பற்றிய
கோல்கோடி வாழு மரசனு மிம்முன்றும்
சால்போடு பட்ட தில.

(ப - ரை) கொழுநனை - நாயகனை, இல்லாள் - இல்லாதவளது, கறையும் - மாசு ருதுவும்; வழி நிற்கும் - (தன் ஏவலின்) வழியில் கிற்கின்ற, சிறு ஆள் - சிறுளை, இல்லாதான் - இல்லாதவனுடைய, கைமோதிரமும்-கைவீரலி லணிந்த மோதிரமும்; பற்றிய - (தான்) மேற்கொண்ட, கோல் கோடி - ஆளும் முறை தட்ட, வாழும் அரசனும்-வாழ்கின்ற அரசனும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், சால் போடு-கிறைவோடு, பட்டது இல-பொருந்திய சிறப்பில்லன ஆம்.

(வி - ரை) கொழுநன்-மனையாளுக்கு உறுதியாகிய துணையாயுள்ளவனென்பது பொருள், பெயர்ச்சொல்; கொழு-பகுதி, க்-இடைநிலை, ஆன் - ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி. கறை என்னும் காரியப் பெயர் காணத்தின் மேல் நின்றது; இது தொழிலடியாகப் பிறந்த பெயர்; கறு-பகுதி, ஐ-செயப்படு பொருண்மை விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி. அரச னுளுமுறை செவ்விய கோல்போலச் செவ்வன் நடக்குமாயின் செங்கோலெனவும், தப்ப நடக்குமாயின் கொடுங்கோ லெனவும் கூறும் வழக்குப் பற்றிக் 'கோல் கோடி' என்றார். கோடி-கோட என்பதன் திரிபு. சிறுறளில்லாதவன் அச்சிறுறள்கையால் செவ்விக் கப்படுந் தொழிலைத் தன் கையால் செய்ய வேண்டுதலால் அம் மோ திரத்திற்குச் சிறப்பில்லை யாயிற்று. கை - முதலாகுபெயர். மிகுதி பற்றி அரசனென்னும் உயர்திணை அஃறிணை முடிபேற்றது.

67. எதிர்நிற்கும் பெண்ணு மியல்பி ரொழும்பும்
செயிர்நிற்குஞ் சுற்றமு மாகி—மயிர்நரைப்ப
முந்தைப் பழவினையாய்த தின்னு மிவைமூன்றும்
நொந்தார் செயக்கிடந்த தில்.

(ப - ரை) எதிர் நிற்கும் - (தாம் கோபமாய்ப் பேசினால்) எதிர்
த்து நிற்கும், பெண்ணும் - மனையாளும்; இயல்பு இல் தொழும்பும் -
(தமக்கு அடங்கி நடக்கும்) தன்மையிலாத ஏவலாளும்; செயிர்
நிற்கும்-(தம்மேல்) வைரம் ஒழியாத, சுற்றமும்-உறவினரும்; ஆகி-
ஆய்நின்ற, முந்தை-முற்பிறப்பிற் செய்த, பழவினை-பழைய வினை,
ஆய்-முற்றுப்பெறும்படி, மயிர் நரைப்ப-முதுமைப் பருவம்வரையும்,
தின்னும்-மெலியச் செய்யும், இவை மூன்றும்-இவை மூன்றுக்கும்,
நொந்தார் - (இவற்றால்) நொந்தவரால், செயக் கிடந்தது - செய்ய
இருந்ததாகிய ஓர் பரிசாரம், இல் - இல்லை.

(வி-ரை) எதிரென்னும் முதனிலைத் தனிவினை வினையெச்சப்
பொருள்பட நின்றது. கணவனுக் கடங்கி நடவாமையால் அவளை
மனையா னென்றமல் 'பெண்'என்றார்; இது சாதியொருமை, தொழு
ம்பு-தொழிலாகுபெயர்; சுற்றம்: சுற்று-பகுதி, அம்-வினைமுதற்பொ
ருண்மை வீகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; பொருள் சூழலிருப்பவர் என்பது.
ஆகி என்னும் வினையெச்சம் தின்னு மென்பதனோடு முடிந்தது.ஆய்-
ஆக என்பதன் திரிபு. கிடந்தது-வினையாலணையும் பெயர், மயிர்நரை
ப்ப என்றது முதுமைப் பருவத்தை யுணர்த்த வந்த குறிப்புச்சொல்;
இவ்வாறு "நரைவருமென்றெண்ணி" எனப் பிறர் கூறலுங் கண்க.

68. இல்லார்க்கொன் றீயு முடைமையு மில்வுலகில்
நில்லாமை யுள்ளு நெறிப்பாடும்—எவ்வயிர்க்கும்
துன்புறுவ செய்யாத தாய்மையு மிம்மூன்றும்
நன்றியு மாந்தர்க் குள.

(ப - ரை) இல்லார்க்கு - வறியவர்க்கு, ஒன்று ஈயும் - ஓர் பொருளைக் கொடுக்கும், உடைமையும் - செல்வமும்; இவ்வுலகில் - இவ்வுலகத்துப் பொருள்களினது, நில்லாமை - நிலையாமையை, உள்ளும் - ஆராய்ந்தறியும், நெறிப்பாடும் - வழியில் பொருந்துதலும்; எவ்வயார்க்கும்-எல்லா வயிர்களுக்கும், துன்பு உறுவ - துன்ப மடைவதற்கேதுவாகிய செய்கைகளை, செய்யாத தூய்மையும்-செய்யாத தூய தன்மையும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், நன்று அறியும் - (தம் முயிர்க்கு) நல்லதாகிய அறத்தை அறியு மியல்புடைய, மாந்தர்க்கு உள - மனிதர்களுக்கு உள்ளன ஆம்.

(வி - ரை) ஒன்று - எண்ணலளவை யாகுபெயர். பெருளுடையாரை உடையா ரென்னும் வழக்குப்பற்றி அதனை 'உடைமை எனப் பண்பாகுபெயராற் கூறினர். ஏற்போருடைய இழிவுக் கொடுப்போருடைய உயர்வுந் தோன்றினின்ற ஈயுமென்னும் பெய ரெச்சம் உடைமையென்னும் செய்பொருட் பெயர் கொண்டது. உலகு - இடவாகுபெயர். பாடு - முதலிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். முற்றம்மையைப் பெற்றமையால் எ என்னும் வினாவிடைச்சொல் எஞ்சாமைப் பொருள்பட நின்றது.

69. அருந்தொழி லாற்றும் பகடுந் திருந்திய
மெய்க்கிறைந்து நீடிருந்த கன்னியும்—நொந்து
நெறிமாறி வந்த விருந்துமும் மூன்றும்
பெறுமா றறிய டொருள்.

(ப - ரை) அரு தொழில் - (உழுதல் பெருஞ்சமை சுமத்தல் முதலிய) அரிய தொழிலை, ஆற்றும் பகடும் - செய்யுவுல்ல கஉாவும்; திருந்திய - குற்றமற்ற, மெய் நிறைந்து - உடலி னிலக்கணம் நிரம்பி, நீடி இருந்த - நெடுநாள் (முண்மின்றி) இருந்த, கன்னியும் - கன்னிகையும்; நெறி மாறி - வழி தட்பி, நொந்து வந்த வீருந்தும் -

பசித்த வந்த விருந்தும்; இம் மூன்றம் - ஆகிய இம் மூன்றம், பெறும் ஆறு-பெறும் வழியில், அரிய பொருள்-அரிய பொருள்களாம்.

(வி - னை) மெய் என்டது பொருளாகுபெயராய்த் தன் இலக் சணத்தை யுணர்த்தியது. நிறைந்தென்னுஞ் சினைவினை இருந்த என்னும் முதல்வினை கொண்டது. நீடென்னும் முதனினைத் தனிவினை வினையெச்சப் பொருள்பட நின்றது. வந்த-இடவழுவமைதி. உயர் திணையாகிய கன்னி மிகுதி டற்றி மூன்று மென்னும் அஃறிணை முடிபேற்றது.

70. காவோ டறக்குளந் தொட்டானு நாவினால்
வேதங் கரைகண்ட பார்ப்பானும்—தீ திகந்
தொல்வதுபாத் துண்ணு மொருவனு மிமமூவர்
செல்வ ரெனப்படு வார்.

(ப - ரை) காவோடு - சோலையை வைப்பித்தலோடு, அறக் குளம் - அறத்துக்குரிய குளத்தை, தொட்டானும்-தோண்டிவித்தவனும்; நாவினால் - ஒதலினால், வேதம் - வேதத்தை, கரைகண்ட-முடிவு கண்ட, பார்ப்பானும் - அந்தணனும்; தீ து - தீய வழியை, இகந்து - கடந்து, ஒல்வது - (தனக்கு) இசையும் பொருளை, பாத்து-பிராமசாரி முதலானவர்க்குப் பகுத்து, உண்ணும் உண்ணுகின்ற, ஒருவனும் - ஒப்பற்ற இல்லறத்தானும்; இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், செல்வர் எனப்படுவார்-செல்வத்தை யுடையா ரென்று சொல்லப்படுவார்.

(வி-னை) காவோடு குளந்தொட்டான் என்பதில் மூன்றனுருபு வேறுவினை யுடனிகழ்ச்சி யாதலால் காவென்றதற்கேற்க வைப்பித்தலென்னுந் தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. குளந் தொட்டான் என்பதில் தொகையாய் நின்ற இண்டாம் வேற்றமை ஆக்கப்படுபொரு

ளது. தொடுவித்தா னென்பது தொட்டானெனப் பிறவினைப் பொருள் தரும் விவ்விசுதி தொகுத்தலாய் நின்றது; ஏவுவித்தவனை இயற்றினான் போலக் கூறவதோர் உபசாரவழக் கென்னலுமொன்று. கா - பொருளாகுபெயர். கரைகண்டா னென்பது ஒருசொல்லின் தன்மை; து. வேதங் கரைகண்டா னென்பதற்கு வேதத்தினது எல்லைமைக் கண்டானென உரைக்கின் வேதங்கரை என்பது ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையாதல்வேண்டும்; அங்ஙனமாயின், வேதக்கரையென இருத்தல்வேண்டும். அங்ஙன மில்லாமையால் குற்றமென்க. கரை - தொழிலாகுபெயர்.

71. உடுத்தாடையில்லாதார் நீராட்டும் பெண்டிர் .[கும் தொடுத்தாண்ட வைப்போர் புகலும்—கொடுத்தளிக்கு ஆண்மை யுடையவர் நல்குரவு மிடமுன்றும் காண வரியவென் கண்.

(ப - ரை) உடுத்த ஆடை-உடுக்கப்பட்ட ஆடை, இல்லாதார்- இல்லாதவர், நீர் ஆட்டும் - நீராடுதலும்; பெண்டிர் - மகளிர், தொடுத்த - (பிறரோடு) வழக்குத் தொடுத்து, ஆண்டு-அங்குள்ள, அவை-சபையினிடத்தில், போர் புகலும் - போர்க்குப் புகுதலும்; கொடுத்த - (இரப்பவர்க்குக்) கொடுத்து, அளிக்கும் - காக்கின்ற, ஆண்மை உடையவர் - ஆண்தன்மை யுடையாரது, நல்குரவும் - வறுமையும்; இம் மூன்றும் - ஆசிய இம் மூன்றும், என் கண் காண - என் கண்கள் பார்க்க, அரிய - தகுவன அல்ல.

(வி - ரை) உடுத்த என்னும் பெயரெச்சத் தீறு தொகுத்தல். ஆடையில்லாதா ரென்பதை எழுவாய்த். தொகாரிலத் தொடராகக் கொள்ளின் துணைவழுவமைதி; ஆடையை யில்லாதாரை இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடராகக் கொள்ளின் வழாநிலையாம். ஆட்டு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். ஆண்டென்றது வழக்குத் தொடுத்த அவ்வுரை. அவை என்றது பலர் கூடிய

இடத்தை. இங்கே அருமை தகாமையை யுணர்த்தியது. இச் செய் யுள் நல்லோ னொருவன் கூறுங் கூற்றாகச் செய்யப்பட்டது.

72. நிறைநெஞ் சடையானை நல்குர வஞ்சும்
அறனை நினைப்பானை யல்பொரு ளஞ்சும்
மறவனை யெவ்வயிரு மஞ்சமும் மூன்றும்
திறவதிற நீர்ந்த பொருள்.

(ப - ரை) நிறை நெஞ்ச உடையானை - (கிடைத்தமட்டில்) திருப்தி யடைகின்ற மன முடையானுக்கு, நல்குரவு அஞ்சும்-வருமை அஞ்சும்; அறனை நினைப்பானை - (எல்லாச் செய்கையிலும்) அறத்தைச் சிந்திப்பவனுக்கு, அல்பொருள் அஞ்சும்-பாவம் அஞ்சும்; மறவனை - வீரனுக்கு, எவ்வயிரும் அஞ்சும் - (பேர்க்களத்து வந்த) எல்லா வயிர்களும் அஞ்சும்; இம் மூன்றும் - (நிறைநெஞ்சுடைமை, அறனை நினைத்தல், மறம்) ஆகிய இம் மூன்றும், திறவதில்-வன்மை களுள், தீர்ந்த பொருள் - (சிறப்பாக) முடிந்த பொருள்களாம்.

(வி-ரை) நிறைநெஞ்சு - வினைத்தொகைநிலத்தொடர்; இவ் வாறன்றி நிறை என்பதைத் தொழிற்பெயராகக் கொண்டு (புலன் கள்மேல் செல்லவொட்டாமல்) நிறுத்தலைச் செய்த மனம் எனப் பொருள் கூறினு மமையும்; நிறு-பகுதி, ஐ - புடைபெயர்ச்சிப்பொருள் விசுதி, உகாக்கேடு சந்தி. முன்னே அறனைன்றமையால் அல் பொருள் பாவத்துக்காயிற்று. போர்க்களத்து வந்த எல்லாவயி ரென்றது சதுரங்கத்தை. திறவது - பண்புப்பெயர்; திற - பகுதி, வ் - சந்தி, அ - சாரியை, து - பகுதிப் பொருள் விசுதி; இப்பகுதி திறமை எனமை விசுதியையும், வள்ளல் செம்மல் என்றறபோலத் திறலென முதற்குறையாய்ப் புணர்ந்த அல் விசுதியையும், கடம் என்றபோலத் திறமென அக் குறையாய்ப் புணர்ந்த அம் விசுதியையும் பெற்று வரும். பண்புப்பொரு - னெண்ப்படுதலால் 'திறவதிற நீர்ந்த பொருள்' என்றார்.

73. இரந்துகொண் டொண்பொருள் செய்வ லென்பானும்
பரந்தொழுகும் பெண்பாலைப் பாசமென் பானும்
விரிகட லூடுசெல் வானுமீம் மூவர்
அரிய துணிந்துவாழ் வார்.

(ப - ரை) இரந்து - (இல்லாமையால் பிறரிடத்து) யாசித்து, கொண்டு-(அவரிடம் பிச்சையைப்) பெற்று, ஒள் பொருள்-ஒள்ளிய பொருளை, செய்வல் என்பானும் - சம்பாதிப்பேனென்று கருதும் யாசகனும்; பரந்து-(பலரிடத்தும்) வியாபித்து, ஒழுகும்-(மேலன்பு காட்டி) நடக்கின்ற, பெண்பாலை-பெண்வகுப்பைச் சார்ந்த வேசையை, பாசம் என்பானும் - அன்புடையாளெனக் கருதுங் காழகனும்; விரி கடல் ஊடு-விரிந்த கடலி னடுவில், செல்வானும் - (பொருள் தேடப்)போகும் வாணிகனும்; இம்மூவர்-ஆகிய இம்மூவரும், அரிய துணிந்து-(செய்வதற்கு) அரிய பெருஞ்சீதைத் துணிந்து, வாழ்வார்- வாழ்பவ ராவர்.

(வி - ரை) ஒருவனைப் பலருள்ளும் ஒண்மை யுடையனாகச் செய்யவல்ல தாதலால் 'ஒண்பொருள்' என்றும், பெண்ணுக்குரிய அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பெண்ணுங் குணம் இல்லாளாதலே யன்றிப் பொருள் தருவோனை வஞ்சித் தொழுகுபவனா மாதலால் 'பெண்பால்' என்றுங் கூறினார். உவமையாகுபெயரால் அன்பை உணர்த்திய பாச மென்பது தன்னை யுடையானுக்கு ஆனது குணியைக் குணமாகக் கூறுவதோர் மாபுவமுபவமைதி. விரிகடல் என்பதில் விரி-வினைத்தொகைக்குறிப்பு. செய்வல் - தன்மை யொருமை எதிர்கால வினைமுற்று; இந்த அல் விருதி எதிர்கால வினைமுற்றுக்கே வரும். அரிய - பண்படியாகப் பிறந்த பலவின் பூடர்க்கைப் பெயர்.

74. கொலைநின்று தின்றொழுகு வானும் பெரியவர்[கொள்
புல்லுங்காற் றுன்புல்லும் பேதையும்—இல்லெனக்

றிகென் பலனை நகுவானு மிம்மூவர்
யாதும் கடைப்பிடியா தார்.

(ப - ரா) கொலை நின்று - கொல்லுந் தொழிலில் கீங்காது, தின்று ஒருகுவானும் - (கொலை செய்த உயிரி னிறைச்சியைத்) தின்று வாழ்வானும், பெரியவர் புல்லுங்கால் - பெரியோர் (தன்னைத்) தழுவும்போது, தான் புல்லும் - (அவரோ டொப்பவனாகத் தன்னை மதித்துத்)தானும் (அவரை) எதிர் தழுவுகின்ற, பேதையும்- அறிவில்லானும்; எனக்கு இல் - எனக்கு இல்லை, ஒன்று ஈக - ஒரு பொருளை ஈயக்கடவாய், என்பவனை-என்று யாசிக்கின்றவனை, நகுவானும் - பரிசாசஞ் செய்பவனும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், யாதும்-யாதோ ரறத்தையும், கடைப்பிடியாதார்-உறுதியாகக் கொள்ளாதவர்.

(வி - ரா) பேதை - பண்பாகுபெயர். தான் என்பத னீற்றில் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை தொகுத்தலாய் நின்றது. இல்லை என்பது இவ் என்றானது கடைக்குறை என்றார். ஒன்று - எண்ணலளவை யாகுபெயர். ஈக என்பது ஈறு தொகுத்தலாய் நின்றது. யாதும் என்ற உம்மை முற்றுப்பொருளோடு இழிவுசிறப்பில் வந்தது. கடைப்பிடித்தல் - ஆராய்ந்து துணிதல்.

75. வள்ளன்மை பூண்டான்கட் செல்வமு முள்ளத்
துணர்வுடையா னோதிய நூலும்—புணர்வின் கண்
தக்க தறியுந் தலைமகனு மிம்மூவர்
பொத்தினுன்றிக் காழ்த்த மரம்.

(ப-ரா) வள்ளன்மை - மறுக்காமல் கொடுத்தலை, பூண்டான் கண் - அணியாகப் பூண்டவனிடத்துள்ள, செல்வமும் - செல்வமும்; உள்ளத்து - (பாடக் கேட்டபின் தன்) உள்ளத்தில், உணர்வு உடையான் - (அக் கேட்டதனைச்) சிந்திக்கு மியல்புடையவன், ஒதிய

நூலும் - கற்ற நூற்புலமையும்; புணர்வீன்கண் - (பிறர் தன்னைச்) சார்ந்தவிடத்து, தக்கது - (அவரவாக்குச் செய்யத்) தகுந்த உபசாரத்தை, அறியும் தலைமகனும்-அறியவல்ல டெர்யோனும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், பொத்து இன்றி-உட்டொலை யில்லாமல், காழ்த்த மரம்-உள் வயிரம் பற்றிய மரம்போலச் சலன மில்லா ராவர்.

(வி-ரை) வள்ளன்மை - பண்புப்பெயர்; வள்-பகுதி, ள் - சந்தி, அல் - பகுதிப்பொருள் விசுதி, மை - மாட்சிமை என்பதிற்போல விசுதி மேல் விசுதியாய் வந்தது, லகரம் எனகரமானது சந்தி. பொத்து-பண்புப்பெயர்; இப் பெயரடியாகப் பொத்து, பொத்துதல், பொத்தின, பொத்தி, பொத்தினான் என வினை விதற்பங்கள் பிறக்கும். செல்வமும் நூலும் தலைமகனும் எனத் திணை விரவிச் சிறப்பினால் அஃறிணை இம் மூவரென உயர்த்திணை முடிபேற்றது. உவமையாகுபெயராகிய நூல் இங்குக் காரணவாகுபெயர்.

76. மாரிநாள் வந்த விருந்து மனம்பிறிதாய்க்

காரியத்திற் குன்றாக் கணிகையும்—வீரியத்து
மாற்ற மறுத்துரைக்குஞ் சேவகனு யிம்மூவர்
போற்றற் கரியார் புரிந்து.

(ப-ரை) மாரி நாள்-மழையையுடைய நாளில், வந்த விருந்தும்-வந்தடுத்த விருந்தினரும்; மனம் பிறிது ஆய் - மனம் வேறென்றிற் சென்றும், காரியத்தில் - (தன்னால் ஆகும்) காரியத்தில், குன்றா - குறைபடாத, கணிகையும் - வேசியும்; வீரியத்து-(போரில் காட்டப் புகுந்த) வீரியத்தில், மாற்றம்-(தலைவன் பகைவர்மேற் கருணையாற் சொல்லிய) சொல்லை, மறுத்து உரைக்கும் - மறுத்துச் சொல்லிச் செல்லுகின்ற, சேவகனும்-வீரனும்; இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், புரிந்து போற்றற்கு-(இல்லறத்தான் நாயகன் அரசன் இம் மூவர)

லும் கிடைக்கப்பெற்று) விரும்பிப் பாதுகாத்தற்கு, அரியார் - அருமையானவர்.

(வி-ரை) பிறிது-இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த பெயர்ச்சொல்; பிற-பகுதி, பகுதி நற்று அகரக்கேடு கடைக்குறை, இ-சாரியை, து-ஒன்றன்படர்க்கை விசுதி. பிறிது ஆய்-ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர்; பிறிது பொருண் முதலியவற்றுள் ஒன்றை யுணர்த்தியதாகக் கொள்க. ஆய் என்னுஞ் சினைவினை குன்று என்னும் முதல்வினை கொண்டது. ஆயுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மறுத்தென்பது மறுமை என்னும் பெயாடியாகப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம். சேவகன் - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; சேவகம் - பகுதி, அன்-ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, பகுதியீற்று அம்முக் கேடு கடைக்குறை; விசுதி நகரமெனக் கொண்டு பகுதியீற்று மகரக்கேடு சந்தி எனக் கொள்ளலுமாம்.

77. கயவரைக் கையிகந்து வாழ்த நயவரை
நள்ளிருளுங் கைவிடா நட்டொழுகல்—தெள்ளி
வடுவான வாராமற் காத்தலும் மூன்றும்
சூடிமாசி லார்க்கே யுள.

(ப - ரை) கயவரை - கீழ் மக்களை, கையிகந்து - கைவிட்டு (சேராமல்), வாழ்தல் - வாழ்தலும்; நயவரை-நீதியுடையாரை, நட்டு - சிநேகித்து, நன் இருளும்-பாதி இரவிலும், கைவிடா - கைவிடாமல், ஒழுகல் - (அவருக்கு இணங்க) நடத்தலும்; தெள்ளி - ஆராய்ந்து, வடு ஆண - குற்றம் ஆயின காரியங்கள், வாராமல் - (தம்மிடத்து) வராதபடி, காத்தலும்-காத்துக்கொள்ளலும்; இம் மூன்றும் - ஆசிய இம் மூன்றும், சூடி மாசி இலார்க்கே - (தாம் பிறந்த) சூடியில் குற்றமில்லாதவர்க்கே, உன்-உண்டாம்.

(வி - ரா) கயவ ரென்பதற்குப் பொருள் பெருமை யடையா ரென்பது; அது கீழ்க்களுக்கானது வழக்கு. கயவ ரென்பதற்குப் பகுதி கய; இப் பகுதி பகுதிப்பொருள் விசுவாக்ஷிய வு, மை, அம் என்பவற்றைப் பெற்றுக் கயவு, கயமை, கயம் எனப் பண்புப்பெய ராய் வழங்கும். இருள்-பண்பாகுபெயர். உம்மை இறந்தது தழீஇயத னோடு உயர்வுசிறப்பில் வந்தது. நட்டு - இறந்தகால வினை யெச்சம்; நள் - பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, உ-வினையெச்ச விசுவா, ளகரம் டகரமானது சந்தி. தெள்ளி - இறந்தகால வினை யெச்சம். ஏ - பிரிநிலை.

78. தூய்மை யுடைமை துணிவாந் தொழிலகற்றும்
வாய்மை யுடைமை வனப்பாகும்—தீமை
மனத்தினும் வாயினுஞ் சொல்லாமை மூன்றும்
தவத்திற் தருக்கினார் கோள்.

(ப - ரா) தூய்மை உடைமை - மனத்தூய்மை யுடையரா யிருத்தலும்; துணிவு ஆம் - (மெய்நூல்களாலே) துணியப்பட்ட தாகிய, தொழில் அகற்றும்-நற் செய்கையை விரிக்கின்ற, வாய்மை உடைமை - உண்மையுடையனா யிருத்தலும்; வனப்பு ஆகும் - (மங் கையருடைய) அழகாகிய, தீமை-தீமையைத் தருவதனை, மனத்தி னும் வாயினும் சொல்லாமை - மனத்தினாலும் வாயினாலும் நினை யாமையும் சொல்லாமையும், மூன்றும் - இம் மூன்றும், தவத்தின்- தவத்திலே, தருக்கினார் கோள் - களித்தவருடைய கொள்கையாம்.

(வி - ரா) துணிவு - தொழிலாகுபெயர். அகற்றும் - பிற வினைப் பெயரெச்சம்; அகலும் - தன்வினைப் பெயரெச்சம். அக லென்னுந் தன்வினைப் பகுதியைப் பிறவினைப் படுத்தியது றுவ் விசுவா. உடைமை யிரண்டும் குறிப்புத் தொழிற்பெயர்கள். தவத்தின னைக் குறித்துக் கூறுகின்றமையால், வனப்பு; பெண்ணின் வனப்புக்

காயிற்று. தீமையைத் தருவதனைத் தீமையெனக் காணாததைக் காரியமாக உபசரித்தார். பிறர்க்குத் தம்மைப் புலப்படுத்துவதில் வாய் சிறந்ததாதலால் மனத்தினும் வாயினுஞ் சொல்லாமை எனச் சிறப்பினால் மனத்தின் என்பது சொல்லாமை யென்னும் வாயின் வீனை கொண்டது.

79. பழியஞ்சான் வாழும் பசவு மழிவினால்
கொண்ட வருந்தவம் விட்டானும்—கொண்டிருந்
தில்லஞ்சி வாழு மெருது மிவர்மூவர்
நெல்லுண்ட நெஞ்சிற்கோர் நோய்.

(ப-ரை) பழி அஞ்சான் - (உலகத்தாரால் பழிக்கப்படும்) பழி
க்கு அஞ்சாதவனாகி, வாழும் பசவும் - உயிர் வாழ்கின்ற பசவாவா
னும்; கொண்ட - (தான்) பூண்ட, அரு தவம் - அருமையாகிய
தவத்தை, அழிவினால் - (உடல்வலி முதலியவை) அழிவதினால்,
விட்டானும் - விட்டவனும்; கொண்டு இருந்த - கொண்டவனாய்
இருந்து, இல் அஞ்சி - (அக் கொள்ளப்பட்ட) மனையாளுக்குப்
பயந்து, வாழும் - (அவளோடு கூடி) வாழ்கின்ற, எருதம் - எருதா
வானும்; இவர் மூவர் - ஆசிய இவர் மூவரும், (அறிவுடையோர்க்கு)
நெல் உண்ட - நெல்லினை உண்ட, நெஞ்சிற்கு - மார்பினுக்கு உண்
டாகிய, ஓர் நோய் - ஒரு நோயைப் போல்வர்.

(வி - ரை) உண்ட - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் நெஞ்சென்
னுங் கருவிப்பெயர் கொண்டது. 'இவர் மூவர் நெல்லுண்ட நெஞ்
சிற்கோர் நோய்' எனப் பாடமாயின், 'இவர் மூவர் - இவர் மூவரும்,
நெல் உண்டல் - உணவை யுண்டு வாழ்தல், நெஞ்சிற்கு ஓர் நோய் -
(அறிவுடையோரது) மனத்தினுக்கு ஓர் நோய் போல்வர்' என
வுரைக்க. இவ் வுரையில் நெல் அரிசிக்காகி, அது உணவுக்கானமை
பற்றி இருமடிபாகுபெயர், இவ்விரண்டும் காரணவாகுபெயரேயாம்.

பழியஞ்சாது வாழ்வான் முதலிய மூவரையும் இழிந்தோராக வைத்து எண்ணினும் பழியஞ்சாது வாழ்வானைப் பசுவாகவும், இல்லஞ்சி வாழ்வானை எருதாகவும் உருவகப்படுத்தினமையால், வீட்டானென்கிற சிறப்புப்பற்றி அஃறிணை மூவர் என உயர்திணை முடிபேற்றது.

80. முறைசெய்யான் பெற்ற தலைமையு நெஞ்சின்
நிறையிலான் கொண்ட தவமும்—நிறையொழுக்கம்
தேற்றாதான் பெற்ற வனப்பு மிவைமூன்றும்
தூற்றின்கட் றீவிய வித்து.

(ப - னா) முறை செய்யான்-நீதி செய்யாதவன், பெற்ற தலைமையும் - பெற்ற அரசுத்தன்மையும்; நெஞ்சின் நிறை - நெஞ்சினை (புலன்களிலே செலுத்தாமல்) நிறுத்தார் தன்மை, இலான் கொண்ட தவமும் - இல்லாதவன் மேற்கொண்ட தவமும்; நிறை ஒழுக்கம் - குறைவில்லாத நல்லொழுக்கத்தை, தேற்றாதான் - கெளரியாதவன், பெற்ற வனப்பும் - பெற்ற அழகும்; இவை மூன்றும் - ஆகிய இவை மூன்றும், தூற்றின்கண் - புதலில், தூவிய வித்து - விதைத்த விதையோ டொக்கும்.

(வி - னா) கொண்ட - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; கொள் - பகுதி, ட் - இறந்தகால இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விசுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி, அது ளகரமானது மெலித்தல். நிறை யாண்ட னுள் முன்னது தொழிற்பெயர்; பின்னது வினைத்தொகை வினைச் சொல். தேற்றாதான் - தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாகிய எதிர்மறை வினைமுற்றாயினும் இவகுத் தன்வினையாய் நின்றது.

81. தோள்வழங்கி வாழந் துறைபோல கணிகையும்
நாள் கழகம் பார்க்கும் நியமிலாச் சூதனும்
வாசிக்கொண் டொண்பொருள் செய்வானு மிம்முவர்,
ஆசைக் கடினுவாழ் வார்.

(ப - ரை) தோள் வழங்கி-(பொருள் கொடுப்போர்க்குத்) தன் தோளைக் கொடுத்து, வாழும் - (அதனை) உயிர் வாழ்கின்ற, துறை போல்-நீர்த்துறையைப் போல்கின்ற, கணிகையும்-வேசையும்; நாள்-தினமும், கழகம் பார்க்கும்-சூதாடுமிடத்தைத் தேடி ஆடுகின்ற, நயம் இலாச் சூதனும்-நீதி யில்லாத சூதனும்; வாசி கொண்டு-மிக்க வட்டி பெற்று, ஒள் பொருள் செய்வானும்-அழகிய பொருளைச் சம்பாதிப்பவனும்; இம் மூவர் ஆகிய இம் மூவரும், ஆசைக் கடலுள் - ஆசையாகிய கடலில், ஆழ்வார் - அழுந்துவோர்.

(வி - ரை) இம் முத்தொழிலாளர்க்கும் அவ்வாசை அருதென்பது அவர் கொண்ட ஆசைக்கு முடிவில்லை யாதலால் அதனைக் கடலென உருவகப்படுத்தியும், அதனினின்றும் அவர்கள் மீளுதலிலராதலால் 'ஆழ்வார்' என்றும் கூறினார். துறைபோல் கணிகை என்பது, 'கேள்போல் பகைவர்' என்பதுபோல வந்த விளைத்தொகைநிலைத் தொடர். கணிகை துறைபோலுதலாவது - வேண்டினோர் யாரும் அடைந்து இன்பம் கொள்ள இசைதல். விளைத்தொகை பெயரெச்சத்தோ டொக்குமாதலால் வாழும், போல் என்றும் பெயரெச்சமிரண்டடுக்கிக் கணிகை யென்னும் பெயர் கொண்டன. பார்க்கும், இல்லாத என்பவையும் அவ்வாறு சூதென்னும் பெயர் கொண்டன.

82. சான்றாருட் சான்ற நெனப்படுத லெஞ்ஞான்றும்
தோய்ந்தாருட் டோய்ந்தா நெனப்படுதல்—பாய்ந்தெழுந்து
கொள்ளாருட் கொள்ளாத கூறமை யிம்மூன்றும்
நல்லாள் வழங்கு நெறி.

(ப - ரை) சான்றாருள்-(நற்குணங்களால்) நிறைந்தாரிடத்தில், சான்றான் எனப்படுதல் - (அவ்வாறு நற்குணங்களால்) நிறைந்தோனென்று கருதப்பட நடத்தலும்; எஞ்ஞான்றும்-செல்வமுற்ற காலத்தும் அற்ற காலத்தும், தோய்ந்தாருள் - (ஒருதன்மையராய்) நட்புக்

கொண்டு கலந்தவரிடத்து, தோயந்தான் எனப்படுதல்-(கம்போல்) எட்டுக்கொண்டு கலந்தவனென்று கருதப்பட நடத்தலும்; பாய்ந்து எழுந்து-(தம்மேல் கோபத்தோடு) பாய் தெழுந்து, கொள்ளாருள்-(தமது நற்சொல்லி) அங்கீகரியாதவரிடத்து, கொள்ளாத -(அவர்) அங்கீகரியாத நற்சொற்களை, கூறாமை - சொல்லாமையும்; இம் மூன்றும்-ஆகிய இம் மூன்றும், நல் ஆள்-(யாவர்க்கும்) நல்லவனாகத் தன்மையை ஆளுவோன், வழங்கும் நெறி - செல்லும் வழிகளாம்.

(வி - ரை) ஞான்று - காலப்பொருண்மை இடைச்சொல். உம்மை முற்றும்தை. சான்றார், சான்றான், தோயந்தார், தோயந்தான், கொள்ளார், கொள்ளாத என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். எழுந் தென்னும் இறந்தகால வினையெச்சம் கொள்ளாரென்னும் வினைப் பெயர் கொண்டது. கூறாமை-எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர். ஆள் - தொழிலாகுபெயர், காரியவாகுபெயருமாம்

83. உப்பின பெருங்குப்பை நீர்படியி னில்லாகும்
நட்பின் கொழுமுளை பொய்வழிங்கி னில்லாகும்
செப்ப முடையார் மழையனை யரிம்மூன்றும்
செப்பநெறி தூராத வாறு.

(ப - ரை) உப்பின் பெரு குப்பை - உப்பினது பெருங் குவியல், நீர் படின - (தன்னில்) நீர் படிந்கால், இல் ஆகும் - இவ் தாகும்; உப்பின் கொழு முளை-உட்பாகிய விசையின் செழித்த முளை யானது, பொய் வழிங்கின் - பொய்பாகிய எருவைப் பெய்தால், இல் ஆகும் - அழிந்துபோம்; செப்பம் உடையார் - கடுவுநிலைமையுடையார், மழை அனையர் - மழையோல எல்லார்க்கும் ஒப்பு உபகரிப்பார்; இம் மூன்றும் - நீர் படியாமையும் பொய் ~ முக்காமையும் மழையை ஒத்தலும் ஆகிய மூன்றும், செப்ப நெறி - நல்வழியை, தூராத ஆள் - தூராமெக்குக் காரணமாகிய சாதனைக்களாம்.

(வி - ரை) உப்பின் டெருங் குப்பை நீர் படியின் இல்லாதல் போலப், பொய் வழக்கின் ஈட்பின் கொழுமுளையும், மழையனைய நாகாவியின் செப்ப முடைமையும் இல்லாகும் என்பார் அவ் வுமை யையும் உடனெண்ணிக் கூறினார். செப்பம் - பண்புப்பெயர்; செம் - பகுதி, பம் - பகுதிப் பொருள் விசுதி, மகரம் பகரமானது சந்தி. தூரா என்னும் ஈறு கெட்ட பெயரெச்சம் காரியப்பொருளதாய் ஆறென்னுங் கருவிப்பெயர் கொண்டது.

84. வாய்தன் கமையாக் குளனும் வயிரூரத்
தாய்முலை யுண்ணுக் குழவியும்—சேய்மரபிற்
கல்விமாண் பிலலாத மாந்தரு மிட்மூவர்
நல்குரவு சேரப்பட்டார்.

(ப - ரை) வாய் - நீர் வரும் வழி, நன்கு அமையாக் குளனும் - நன்றாக அமைந்திராத குளமும்; வயிறு ஆர - தன் வயிறு கிரம்பும் படி, தாய் முலை உண்டு - சாயின் முலைப்பாலை உண்ணாத, குழவியும் - குழந்தையும்; சேய் மரபில் - உயர்ந்த முறைமையில், கல்வி மாண்பு - (நூல்களைக்) கற்றலினது மாட்சிமைப்பட்ட அறிவு, இல்லாத மாந்தரும் - இல்லாத மனிதரும், இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், நல்குரவு சேரப்பட்டார் - வறுமையால் அடையப்பட்டவராவார்.

(வி - ரை) உயர்ந்த மரபிற் கற்றலாவது - நல்லாசிரியன்பால் அவன் ஈறிப்பின் வழி நடந்து, முன்னர் நிகண்டு கற்றுச், செய்யுள் ஆராய்ச்சி, செய்து, இலக்கணநூல் முதலியவற்றைக் கற்றல். நீர் வரும் வழி நன்கு அமையாத குளனுக்கு நீர் நீரம்பாமையும். சுரத்த வில்லாத தாய் முலையை உண்ணுங் குழவிக்கு வயிரூர உண்ணப் பெறாமையும், கல்வி மாண்பில்லாத மாந்தருக்குத் தம் பொருளைக் காத்தல் வளர்த்தல் செய்யும் அவ்வறிவின்மையும் 'நல்குரவு' எனப்

பட்டன. இம் மூவரும் அவ் வறுமை அடைதல் சிச்சய மாதலால் துணிவுபற்றி 'நல்குரவு சேரப்பட்டார்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். திணை விரவி மாந்த ரென்னுஞ் சிறப்பினால் குளனும் குழ வியு மென்னும் அஃறிணை உயர்திணை முடிபேற்றது. வாய் நன்கு அமையாக் குள நென்பதற்கு, வாய் - (உண்ணுவோருடைய) வாய் க்கு, நன்கு அமையாக் குளனும்-நல்ல சுவை பெ-ருந்தாத நீர்க் குள மென உரைப்பினும் பொருநதும். மூல - இடவாகுபெயர். குழவீ - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; குழவு-பகுதி, இ-ஒன்றன்பால் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; குழ-பகுதி, வ்-சகதி என்னலுமாம். குழவு-பண் புப்பெயர்; குழ-பகுதி, வு-பகுதிப்பொருள் வீகுதி.

85. எள்ளப் படுமரபிற் றுகலு முள்பொருளைக் கேட்டு மறவாத கூர்மையு முட்டின்,றி உள்பொருள் சொல்லு முணர்ச்சியு மிம்மூன்றும் ஒள்ளிய வெறறூட் குணம்.

(ப - ரை) எள்ளப்படும்-(பகைவரால் தன் உரு) அவமதிக்கப் படுகின்ற, மரபிற்று ஆகலும் - முறையை யுடையதாதலும்; உள் பொருளை - (அப் பகைவரிடத்து) நடந்துள்ள காரியத்தை, கேட்டு மறவாத-கேட்டுப் பின்மறவாத, கூர்மையும்-கூறிவுடைமையும்; உள் பொருள்-அப் பொருளை, முட்டி இன்றி-தடை இன்றி, சொல்லும் உணர்ச்சியும் - (தன் அரசனுக்குச்) சொல்லுகின்ற தெளிவுடைமையும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், ஒள்ளிய-அறிவுள்ள, ஒற்று ஆள் - வேவுகாரனது, குணம் - தன்மைகளாம்.

(வி - ரை) பகைவரால் தன் உரு அவமதிக்கப் படுதலாவது-பகைவர் தன் னுருவத்தை மீயப்பட்டிக் கருத்துச் செலுத்தாமை. மரபிற்று - குறிப்பு வினைமுற்று; மரபு-பகுதி, இன் - சாரியை, இ-ஒன்றன் படர்க்கை விசுதி, உகரக்கேடும் னகரத் திரிபும் சந்தி. உள்

பொருள் - பண்புத் தொகைநிலத்தொடர்; விரிந்தால் உண்மை யாகிய பொருளென விரியும்.

86. அற்புப் பெருந்தனை யாப்பு நெகிழ்ந்தொழிதல்
கற்புப் பெருப்புணை காதலிற் கைவிடுதல்
நட்பி னயநீர்மை நீங்க விவைமூன்றும்
குற்றந் தனூஉம் பகை.

(ப-பா) அன்பு பெரு தனை-(ஒருவன் கொடாமைப் பொருட் டெச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்டாரிடத்தும்) அன்பினாலாகிய பெருந் தனையினது, யாப்பு நெகிழ்ந்து ஒழிதல் - கட்டுத் தளர நீங்குதலும்; கற்பு பெரு புணை - கல்வியாகிய பெரிய தெப்பத்தை, காதலின் - (பொருள் முதலியவற்றின்) ஆசையால், கைவிடுதல் - முற்றம் விடுதலும்; நட்பின் - (ஒருவரிடத்து வைத்த நட்பினால், நயநீர்மை- நீதித் தன்மையினின்று, நீங்கல்-நீங்குதலும்; இவை மூன்றும்-ஆகிய இவை மூன்றும், குற்றம் தரும் - (ஒருவனுக்குக்) குற்றங்களை விளைக்கின்ற, பகை - பகைகளாம்.

(வி-ரை) அற்புத்தனை-மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைநிலத் தொடராதலேயன்றி, அன்பாகிய தனை எனப் பண்புத் தொகைநிலத் தொடருமாம். தனை-தொழிலடியாகப் பிறத்த பெயர்; தனை - பகுதி, இ - கருவிப்பொருண்மை விசுவாசம் புணர்ந்து கெட்டது; முதனிலைத் தொழிலாகுபெயருமாம். தனை-தனையும் கருவி. நெகிழ்ந்து-நெகிழ் என்பதன் திரிபு. ஒருவன் சுற்ற கல்வி அவனை ஞான நூல்களை யுணர்ந்து, தத்துவஞான மடைந்து, பிறவிக்கடலைக் கடந்து, வீடுபெறச் செய்தலால் அதனைப் 'பெரும்புணை' என உருவகப்படுத்தினார். கற்பு-தொழிற்பெயர்; கல்-பகுதி, பு - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுவாசம், லகரம் நகரமானது சந்தி. அளபெடை செய்யுளியை நிறைக்கவந்தது. யாப்பு - தொழிற்பெயர்; யா - பகுதி, ப்-சந்தி, பு - புடைபெயர்ச்சிப் பொருள் விசுவாசம்.

87. கொல்வது தானஞ்சான் வேண்டலும் கல்விக்க

ககன்ற ஷ்ணம்புகு வானு மிருந்து

விழுநிதி குன்றுவிப் பாணும் மூவர்

முழுமக்க ளாகற்பா லார்.

(ப - ரை) கொல்வது - (தன்னை) வருத்துவதனை, தான் அஞ்சான்-தான் அஞ்சாதவனாகி, வேண்டலும் (அடைய)விரும்புவானும்; கல்விக்கு அகன்ற-கல்விக்குத் தூரமாயுள்ள, இனம் புருவானும் - இனத்திலே துழைபவனும்; இருந்து - முயற்சியிலனாயிருந்து, விழுநிதி - (முன்னுள்ள)பெருந் திரவியசதை, குன்றுவிப்பானும்-(செல்விட்டுக்) குறைவிப்பவனும்; ௩௦ மூவர் - ஆசிய இம் மூவரும், முழுமக்கள்-மூடர்கள், ஆகல் பாலார்-ஆகுதலாகிய தன்மைபையுடையார்.

(வி - ரை) கொல்வது-சாதியொருமை; பகைவரையும், பெரியாரைப் பிழைத்தலையும், தீர்ப்பு முதலியவற்றையு முணர்த்தி சிந்தறது. பெரியாரைப் பிழைத்தல் முதலானவை தனக்குக் கேட்டைத் தருவன ஆதலால் 'கொல்வது' என்றார்; தொழிற்பெயராகக் கொண்டு கொல்லுந் தொழிலை என உரைத்தலு மொன்று. வேண்டுவானுடைய தற்கிழமையாகிய வினை, முழுமக்க ளாகற்பாலா ரென்ற குறிப்பால் அவனை உணர்த்தியது; இவ்வாறன்றிக் காரியவாகுபெயர், தொழிலாகுபெய ரிரண்டனும் ஒன்றன்பாற் படுப்பினும் அமையும். வேண்டல், புருவான், குன்றுவிப்பான் எனத் திணை விரவி மிகுதியால் வேண்டலென்னும் அஃறிணை இம் மூவரென உயர்திணை முடிபெற்றது. அறிவின்மையால் மக்கட் டன்மையில் குறைந்தவ ராவாரை முழுமக்க ளென்றது மக்கலவழக்கு; இதனை இலக்கணமுடையதாகவே கொண்டு, அறிவு துழையப் புரையில்லாத (சிறு தொலை யில்லாத) மக்களெனப் பொருள் கூறவாகுமுள். ஆகற்பாலா ரென்பதில் திணை மொழியும், வருமொழிப் பகுதியும் இருபெயரொட்டுப் பண்புந்

தொகைநிலைத்தொடராக நின்றமை உணர்க. பாலார்-பண்படியாகப் பிரந்த பெயர்.

88. பிணிதன்னைத் தின்னுங்காற் றுன்வருந்து மாறும்
தணிவில் பெருங்கூற் றுயிருண்ணு மாறும்
பிணைசெல்வ மாண்பின் றியங்க விவைமூன்றும்
புணையி னிலைகலக்கு மாறு.

(ப - ரை) பிணி-நோயானது, தன்னைத் தின்னுங்கால்-தன்னை வருத்தும்போது, தான் வருந்தும் ஆறும்-(ஒருவன்) தான் (அதற்கு) வருந்தும் விதமும்; தணிவு இல் - (கோபம்) ஆறுதலில்லாத, பெரு கூற்று - பெரிய யமன், உயிர் உண்ணும் ஆறும் - (ஒருவனுடைய) உயிரைக் கவரும் விதமும்; பிணை செல்வம் - (சுற்றத்தோர் முதலியோர்) வந்து சேர்தற்குக் காரணமாகிய செல்வம், மாண்பு இன்றி - சிறந்ததன்மை (அதாவது நிலை) இல்லாமல், இயங்கல்-மாறிச் செல்லுதலும்; இவை மூன்றும் - ஆகிய இவை மூன்றும், நிலை - (தம்மைக் கண்ட அன்புடையார்க்கு மனத்தின்) நிலைமையை, புணையின் - மரக்கலத்தைப்போல, கலக்கும் ஆறு-தடுமாறச் செய்யும் விதங்களாம்.

(வி - ரை) பிணி தான் அடைந்தோரைத் தன் வசப்படுத்தும் இயல்புடைய நோய்க்கு ஆதலால் முதலிலைத் தொழிலாகுடையர்; பிணித்தல் - கட்டுதல். தணிவென்றமையால் கோபமென்பது வருவிக் கப்பட்டது. இன்றென்பதைக் குறிப்பு வினைமுற்று வினையெச்சமானதெனக்கொண்டுரைப்பினும், அன்றி என்னும் குறிப்பு வினையெச்சத்தீறு உகரமாய்த் திரிந்ததெனக் கொண்டு உரைப்பினும் பொருந்தும்.

89. அநுள்ளினை நெஞ்சத் தடைகொடா தானும்
பொருளினைத் துவ்வான் புதைத்துன்வப் பானும்

இறந்தினை சொல்லகிற் பானுயிம் மூவர்
பிறந்தும் பிறந்திலா தார்.

(ப - ரை) அருளினை - கருணையை, நெஞ்சத்து - தன் மனத்தில், அடை கொடாதானும்-வந்துசேர வையாதவனும்; பொருளினை-திரவியத்தை, துவ்வான்-அனுபவியாமல், புதைத்து வைப்பானும் - (ஒன்றில்) மறைத்து வைப்பவனும்; இறந்து-(வரம்பைக்) கடந்து, இன்னை (பிறர்க்குத்) துன்பந்தருளு சொற்களை, சொல்லகிற்பானும்-சொல்ல வல்லவனும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம் மூவரும், பிறந்தும்-(உலகில்) பிறந்திருந்தும், பிறந்திலாதார்-(பிறப்பின் பயனை யடையாமையால்) பிறவாதவராவர்.

(வி - ரை) அருளுடைமையும், பொருளைப் பகுத்துண்ணலும், இன்னை சொல்லாமையும் பிறந்தார்க்கு இருத்தல்வேண்டு மாதலால், இல்லாமையை நோக்கிப் 'பிறந்திலாதார்' என்றார். அடைய என்னும் வினையெச்சம் ஈற தொகுத்தலாய் அடை என நின்றது. துவ்வான்-வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது; து - பகுதி, வ்-உடம்படுமெய்யாகிய சந்தி, வ்-இரட்டியதாகிய சந்தி, ஆ-எதிர்மறை விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, ஆன்-ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி, இவ்விசுதி ஆகார்க்கேடு முதற்குறை. இன்னு-காரியவாகுபெயர்; சொல்லகிற்பான் - எதிராகால் வினையாலணையும் பெயர்; சொல்-பகுதி, ல்-சந்தி, அ-சாரியை, கில்-ஆற்றற்பொருண்மை விசுதி, அனைத்து மொரு பகுதி, ப்-எதிர்கால இடைநிலை, ஆன்-ஆண்பாற் படர்க்கை விசுதி. இறந்து இன்னை சொல்லகிற்பான் என்பதற்கு - (தன் பகைவன்) இறக்க, அதன் பின்னும் தீய சொல் சொல்ல வல்லவனென உரைத்தலும் பொருந்தும். இறந்து - செயவெனெஞ்சத் திறிபு.

90. ஈதற்குச் செய்க பொருளை யறநெறி
சேர்தற்குச் செய்க பெருநூலை—யாதும்

அருள்புரிந்து சொல்லுக சொல்லையும் மூன்றும்
இருளுகளு சேராத வாறு.

(ப - ண) ஈதற்கு-(பிறர்க்கு) உபகரிப்பதற்காக, பொருளைச் செய்க-(ஒருவன்) பொருளைச் சம்பாதிக்கக்கடவன்; அறநெறி-அறத்தின் வழியில், சேர்க்கு-சேரும் பொருட்டு, பெரு நூலைச் செய்க-பெருமையாகிய நூற்பொருளைக் கற்கக்கடவன்; யாது சொல்லையும்-எத்தன்மையதாகிய சொல்லையும், அருள் புரிந்து சொல்லுக-அருளை விரும்பிச் சொல்லக்கடவன்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், இருள் உலகம் - நராலோகத்தை, சேராத ஆறு - சேராமைக்குக் காரணமாகிய வழிபாடும்.

(வி-ண) நான்கனுரு பிரண்டும் நிமித்த காரண காரியப்பொருளான. ஈதற்கு, சேர்க்கு என்பன எதிர்கால விளையெச்சமாக உரைப்பினும் பொருந்து. யாது மென்னும் உம்மையைச் சொல்லையென்பதனோடு கூட்டுக; இவ்வும்மை உயர்வுசிறப்பு இழிவுசிறப்புகளுக்குப் பொதுவாய் சினறது. சேராத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் காரியப்பொருட்டாய் ஆறென்னுங் காரணப்பெயர் கொண்டது.

91. பெறுதிக்கட் பொச்சாந் துரைத்த லுயிரை
இறுதிக்கண் யாமிழந்தே மென்றல் - மறுவந்து
தன்னுடர்பு கன்றுங்கா னுணுத விம்மூன்றும்
மன்னு வுடம்பின் குறி.

(ப - ண) உயிரைப் பெறுதிக்கண் - (தாய் தந்தை முதலிய) உயிர்களை உளவாகப் பெற்றவிடத்து, பொச்சாந்து - (தனக்கு அவர் செய்த உதவியையும் தான் செய்யவேண்டிய உதவியையும்) மறந்து, உரைத்தல்-இகழ்ந்து சொல்லுதலும்; (உயிரை)-அவ் வுயிர்களை, இறுதிக்கண்-கால முடிவில், யாம் இழந்தீதம் - நாம் இழந்துவிட்டோம், என்றல் - என்று தனக்குள்ளே இரங்குதலும்; மறுவந்து-(மருந்து

முதலியவற்றால் சாத்தியப்படாத) நோய் வந்ததினால், தன் உடம்பு-தன்னுடைய உடம்பு, கன்றற்கால்-மெலியங் காலத்தில், நாணுதல்-(முன் அறஞ் செய்திலோ மென்று தனக்குள்ளே) நாணப்படுதலும், இம் மூன்றும்-ஆகிய இம்மூன்றும், மன்னு-(தனக்கு நியமித்த ஆயுள் வரை) நிலபெறுத லில்லாத, உடம்பின் குறி-உடம்புடையானிடத் துத் தோன்றும் குறிகளாம்.

(வி-ரை) தலைமைபற்றித் தீரா நோயை 'மறு' என்றார். வந்து-வா என்பதன் திரிபு. நடுநின்ற உயிரை என்னுஞ் சொல் உயிரைப் பெறுதிக்கணென முன்னும், உயிரை இறுதிக்கண் யாமிழந்தே மெனப் பின்னும் சென்றடைதலால் தாப்பிசைப் பொருள்கோள்; [நன்-பொது-சூ-சூடு, "இடைநில மொழியே ஏனையீ ரிடத்தும், நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை."] பெறுதி, இறுதி - திவ் விசுதி பெற்ற தொழிற்பெயர்கள். 'செய்யுள் கடமைகளைச் செய்த சிறப்புப்பற்றித் தாய் தந்தை முதலியோரைச் சித்துப்பொருளாகிய உயிரென்றும், செய்வன்றி அறிதல் முதலிய உயிர்க்குணம் இவ னிடத்துத் தொன்றாமையாகிய இழிவுபற்றி இவனை உடம்பென் றக் கூறினமையால் அவ விரண்டும் முறையே அவ்வயர்வு இழிவுக ளைப் பற்றி வந்த திணைவழுவுமைதி.

92. விழுத்திணைத் தோன்ற தவனு மெழுத்திணை

ஒன்று முணராத வேழையும்—என்றும்

இறந்துரை காமுறு வானுடும் மூவர்

பிறத்தும் பிறவா தவர்.

(ப-ரை) விழுத்திணை-(அறவொழுக்கத்தைப் பெறுதற்குரிய) சிறந்த குலத்தில், தோன்றாதவனும்- பிறவாதவனும்; எழுத்திணை - இலக்கண நூலை, ஒன்றும் உணராத - எவ்வளவு சிறிதும் அறிந்து கொள்ளாத, ஏழையும் - பேதையும்; என்றும் இறந்து - எந்நாளிலும்

வரம்பு கடந்தி, உரை காமுறுவானும்-பேசுதலை விரும்புகிறவனும், இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், பிறந்தும் - பிறந்திருந்தும், பிறவாதவர்-(பிறப்பின் பயனை அடையாமையால்) பிறவாதவ ராவர்.

(வி - ரை) எழுத்துத் தன்னை யுணர்ந்தும் இலக்கண நூல்க் காதலால் காரியவாகுபெயர். ஒன்று இங்குச் சிறமையை உணர்த்தி யது. உயமை முற்றுப்பொருளோடு இழிவுசிறப்பில் வந்தது. ஏழை-பண்பாடொப்பார். என்றமென்ற உம்மை முற்றுப்பொருளது. உரை-முதலிலைத் தொழிற்பெயர், பிறந்து மென்ற உம்மை உயர்வுசிறப்பு,

93. இருளாய்க் கழியு முலகமும யாதும்
மகரியா நுரைககும் வெகுள்வும்—பொருளல்ல
காதற் படுக்கும் விழைவு மிவைமூன்றும்
பேதைமை வாழு முயிர்க்கு.

(ப - ரை) இருள் ஆம் - (தான் வாழுநா ளெல்லாம்) அந்த காரமாய், கழியும்-செல்லுகின்ற, உலகமும்-உலகியலும் (அதாவது, தன் வாழ்நா ளெல்லாம் உலகியலைச் சிறிதுநேராதவனாயிருத்தலும்); யாதும் - (நன்மை தீமைகளில்) எதையும், தெரியாது - ஆராயாமல், உரைக்கும்-(வன் சொல்லச்) சொல்லுதற்குக் காரணமாகிய, வெகுள் வும் - கோடமும்; பொருள் அல்ல-நற்பொரு ளல்லாதவற்றில், காதல் படுக்கும் - அன்புவகைச்செய்யும், விழைவும் - பேராசையும்; இவை மூன்றும்-ஆகிய இவை மூன்றும், வாழும் உயிர்க்கு - (உடலோடு கூடி) வாழ்கின்ற உயிர்களுக்கு, பேதைமை - அறியாமையால் உண்டாவன ஆம்.

(வி - ரை) இருளாய்க் கழியு முலகமுமென உலகத்தை எண்ணின ராயினும், இருளாய் உலகக் கழிதலு மென்பது கருத்தாகக் கொள்க. பொருள் அல்ல-எழுவாய்த், தொகாநிலைத்தொடா, அல்ல-பண்படியாகப் பிறந்த டலவின் படர்க்கைப் பெயர், படுக்கும் - பிற

வினை எதிர்காலப் பெயரெச்சம்; படு-பகுதி, க்-சந்தி, கு-சாரியை, உம் - எதிர்காலப் பெயரெச்ச விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி; இது டடுத் தும எனவும், டடுப்பிக்கும் எனவும் வரும். வெகுள்வு - தொழிற் பெயர்.

94. நண்பிலார் மாட்டு நசைக்கிழமை செய்வானும்
 பெண்பாலைக் காப்பிகழும் பேதையும்—பண்பில
 இழுக்கான சொல்லாடு வானுயிம் மூவர்
 ஒழுக்கங் கடைப்பிடியா தார்.

(ப - 31) நண்பு இலார் மாட்டு - நட்பின் தன்மை யில்லாதவ ரிடந்து, நசைக்கிழமை - அன்புரிமையை, செய்வானும் - செய்வானும்; பெண்பாலை - பெண்ணுக்குரிய குணவகுப்புடைய மனையானை, காப்பு- காக்கும் காவலை, இசுழும்-சோர்ந்திருக்கும், பேதையும் - அறிவில்லா னும்; பண்பு இல்-பயனின்மையாகிய, இழுக்கு ஆன-வழுவுதலான, சொல் ஆடுவானும்-சொல்லைச் சொல்லுவானும்; இம் மூவர் - ஆகிய இம்மூவரும், ஒழுக்கம்-(தமக்குரிய)ஒழுக்கத்தை, கடைப்பிடியாதார்- உறுதியாகக் கொள்ளாதவர்.

(வி - 31) அன்புரிமை செய்தலாவது-அந் நண்பிலார் செயக் கிடந்ததை அவரை வினாவாமலே செய்தல். பெண்ணுக்குரிய குண வகுப்பு-அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு என்பன. பெண்பால்-ஆறும் வேற்றமைத் தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைப் பெயர். இழுக்கு - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; முகனிலை திரியாதீ விசுதிபெறின் இழுகுதல் இழுக்கம் என வரும்; இது தன் வினைத் தொழிற்பெயர்; பிறவினைத் தொழிற்பெயர் இழுக்குதல்.

95. அறிவழுங்கத் தின்னும் பசினோயு மாந்தர்
 செறிவழுங்கத் தோன்றும் விழைவும்—செறுநரின்

வெவ்வுரை நோனா வெகுள்வு பிவைமூன்றும்
நல்வினை நீக்கும் படை.

(ப - ரா) அறிவு அழுக்க - (தன்) நல்லறிவு செடும்படி, தின்
னும் - வருத்துகின்ற, பசி நோயும் - பசியாகிய வியாதியும்; மாந்தர் -
நல்லோர், செறிவு அழுக்க - நெருங்குதல் கெடும்படி (சேராதிருக்
கும்படி), தோன்றும் விழையும் - உண்டாகும் பேராசையும், செறுந
ரின்-பகைவரிடத்துண்டாகும், வெம் உரை - கொடிய மொழிகளை,
நோனா வெகுள்வும் - பொறுக்காத சோடமும்; இவை மூன்றும் -
ஆகிய இவை மூன்றும், நல்வினை தீர்க்கும் படை - நல்வினையை
(ஒருவனில் தீன்றம்) நீக்குகின்ற ஆயுதங்களாம்.

(வி-ரா) மனித ரெண்ப்பெவார் நல்லாரே யாதலால் அவரை
வானா 'மாந்தர்' என்றார். செறுநர்-தொழிலடியாகப் பிறத்த பெயர்;
நகரம் பெயரிடைகில, பசி நோய் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்
தொகைகிலைத்தொடர், பசினோ யுடையான் தான் செய்யுள் கடமை
களை விடுதலால் அப் பசி நோயும், பேராசை தோன்றியவிடத்து
உறுதி கூறும் நல்லோர் நீக்குதலால் அவ் விழையும், பகைவரது
வெவ்வுரை பொறுக்காத கோபம் அவர்பாற் பொருத்தற்கரிய தீமை
செய்யும்படித் தன்னை உடன்படுத்தலால் அக் கோபமும் நல்வினை
தீர்க்கும் படைக ளாயின.

96 கொண்டான் குறிப்பறிவாள் பெண்டாட்டி கொண்ட
செய்வகை செய்வான் நவசி கொடி தொரி இ [ன
டிரீ நல்லவை செய்வா னரச னிவர்மூவர்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(ப - ரா) கொண்டான் - கொண்ட கணவனுடைய, குறிப்பு
அறிவான் - குறிப்பறிந்து நடப்பவன், பெண்டாட்டி-பெண்டாட்டி
யாவாள்; கொண்டன - (தான்) மேற்கொண்ட விதங்களை, செய்

வகை - செய்யு முறைப்படி, செய்வான் - செய்பவன், தவசி - தவசி யாவான்; கொடிது-தீங்கினை, ஓர் இ-நீக்கி, நல்லவை-(குழிகளுக்கு) நன்மை யானவற்றை, செய்வான் அரசன்-செய்பவன் அரசராவான்; இவர் மூவர் - ஆகிய இவர் மூவரும், பெய் எனப் பெய்யும் மழை - பெய் என்று சொல்ல மழை பெய்யும்.

(வி - ரை) எனவே இம் மூவரும் அறத்தின் வழி நிற்பவ ராத லால் உயிருள் பொருளே யன்றி உயிரில் பொருளும் அவர் ஏவின படி நடக்கு மென்பது குறிப்பெச்சம். செய் வகை-மனம் பொறியின் வழியிற்போகாமல் நின்றற்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல், கோடையில் வெயிலில் நின்றல், மழையிலும் பனியிலும் நீர்நிலையில் நின்றல் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு அவற்றால் தம் முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தல் ஆகிய வகை. பெண்டாட்டி-மனை வி யார் தன்மையை யாள்பவன் என்பது பொருள்; இது தொழிலடி யாகப் பிறந்த பெயர்; பெண்டாள் - பகுதி, து-சாரியை, இ - பெண் பாற் படர்க்கை விசுதி, ளகர தகரங்கள் டகரமானதும் உகரக்கேடும் சந்தி. ஓர் இ-இறந்தகால வினையெச்சம்; ஒரு-பகுதி, உகரத்தின் திரி பாகிய இகரம் விசுதி, உகரக்கேடு சந்தி, விசுதி இகரம் ஈகாரமாய் அள பெழுந்தது நீட்டல் விகாரம்; இவ் வளபெடை சொல்லிசை நிறைக்க வந்தது. என - இடைச்சொலடியாகப் பிறந்த செயவெனெச்சம்.

97. ஐங்குரவ ராணை மறுத்தலு மார்வுற்ற

எஞ்சாத நட்பினுட் பொய்வழக்கும்—நெஞ்சமர்ந்த
கற்புடை யானைத் துறத்தலு மிம்முன்றும்
நற்புடையி லாளர் தொழில்.

(ப - ரை) ஐந்து குரவர் - (அரசன், போதகாசிரியன், தந்தை, மூத்தோன், வயிசுரு) ஆகிய ஐந்து குரவருடைய, ஆணை மறுத்த லும்; கட்டளையை - மறுத்து நடத்தலும்; ஆர்வுற்ற - விரும்பிய;

எஞ்சு - குறையாமல் வளர்கின்ற, நட்பினுள்-நட்புச் செய்வாரிடத்து, பொய் வழக்கும் - பொய் பேசுதலும்; நெஞ்சு அமர்ந்த - (தன்னை) மனத்தால் மகிழ்ந்த, கற்பு உடையானை - கற்புடைய மனைவியை, துறத்தலும் - விடுதலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், நல்புடை - அறத்தினது, இல் ஆளர் - இன்மை ஆளுதலுடையாரது (தீவினை யுடையாரது) தொழில்-தொழில்களாம்.

(வி - ரை) ஒருவன் ஒருகுமிடம் அறம், அதற்கு எதிர்மறையாகிய பாவம் என இரண்டு பிரிவுடைய தாதலால் அறத்தை 'நற்புடை' என்றார். ஆர்வமுற்ற என்பது ஆர்வுற்ற என்றானது தொகுதல் விகாரம். நட்பு - காரியவாகுபெயர். வழக்கு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். நெஞ்சு - இடவாகுபெயர்.

98. செந்தி முதல்வ ரறநினைந்து வாழ்கலும்

வெஞ்சின வேந்தன் மறைநெறியிற் சேர்தலும்

பெண்பால கொழுகன் வழிச்செலவு மிம்மூன்றும்

திங்கண்மும் மாரிக்கு வித்து.

(ப - ரை) செம் தீ முதல்வர் - யாகத் தீயை வளர்க்கின்ற முதல் வருணத்தாராகிய அந்தணர்கள், அறம் நினைந்து வாழ்தலும் - (தமக்குரிய) அறத்தை மறவாது வாழ்தலும்; வெம் சின வேந்தன் - (பேர்முகத்தில்) கொடுமையாகிய கோபத்தைக் காட்டுகின்ற அரசன், முறை நெறியில் - முறையாக (ஆளும்) விதிவழியில், சேர்தலும் - சேர்ந்து நடத்தலும்; பெண்பால் - பெண்ணுக்குரிய குணமமைந்தவன், கொழுகன் வழி-தன் சணவனுடைய குறிப்பின் வழியில், செலவும் - நடத்தலும்; இம் மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், திங்கள் - மாதந்தோறும் செய்யவேண்டிய, மும் மாரிக்கு - மூன்று மழைக்கும், வித்து - காரணங்களாம்.

(வி - ரை) தீக்களில் வேள்வித்தீ சிறந்த தாதலால் அதனைச் 'செந்தீ' என வானா கூறினர். செம்மை நன்மையை யுணர்த்தியது. தீ என்னும் பெயரடியாகத் தீதல், தீந்த, தீந்து, தீந்தது எனத் தன்வினையும்; தீத்தல், தீத்த, தீத்து, தீத்தது எனப் பிறவினையும், தீமை எனப் பண்புப்பெயரும், இதனடியாகத் தீய. தீயன் எனக் குறிப்புவினையும் பிறக்கும். இப் பகுதி தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொது. பிவ் விசுதி புணர்ந்து தீப்பித்தல், தீப்பித்த, தீப்பித்து, தீப்பித்தான் எனவும் பிறவினை பிறக்கும்.

99. கற்றாரைக் கைவிட்டு வாழ்தலுங் காமுற்ற
பெட்டாங்கு செய்தொழுகும் பேதையும்—முட்டின்று
அல்லவை செய்யு மலவலையு மிம்முவர்
நல்லுகஞ் சேரா தவர்.

(ப - ரை) கற்றாரைக் கைவிட்டு-கற்றறிவுடையாரை முற்றும் விட்டு நீங்கி, வாழ்தலும் - வாழ்பவனும்; காமுற்ற-(தான்)விரும்பிய வற்றை, பெட்டாங்கு - விரும்பினற்போல, செய்து ஒழுகும் பேதையும்-செய்யாநின்ற நடக்கும் அறிவில்லானும், முட்டி இன்றி-தடையில்லாமல், அல்லவை செய்யும்-தீங்குகளைச் செய்யும், அலவலையும் - பேச்சுக்காரனும், இம் மூவர்-ஆகிய இம் மூவரும், நல் உலகம்-நல்ல உலகங்களை, சேராதவர் - சேராதவராவர், (அதாவது) நாகத்தைச் சேர்தற் குரியராவ ரென்பது).

(வி-ரை) வாழ்தலென்பதும் வாழ்வானுடைய தற்கிழமையாகி நின்றலால்சேராதவ ரென்ற குறிப்பால் அவ வாழ்வோனை உணர்த்தியது. வாழ்தல், பேதை, அலவலை எனத் திணை விரவிப் பேதை அலவலை என்னும் உயர்திணை மிகுதிபற்றி வாழ்தலென்பது உயர்திணை முடிபேற்றது. பெட்டாங்கு என்பதைப் பெட்டல் ஆங்கு, பெட்டது ஆங்கு, பெட்ட ஆங்கு என மூவகையாகப் பிரிக்கலாம். மூவழியும் விசுதி தொகுத்தல்.

100. பத்திமை சான்ற படையும் பலர்தொகினும்
எத்துணையு மஞ்சா வெயிலர னுளும்—வைத்தமைந்த

எண்ணி னுலவா விழுநிதியு மிம்மூன்றும்
மண்ணாளும் வேந்தர்க் குறுப்பு.

(ப-ரை) பத்திமை சான்ற - (தம்மேல்) அன்பு நிறைந்த, படையும - சேனையும்; பலர் தொகினும் - பகைவர் பலர் கூடி எதிர்ப்பினும், எத்துணையும் - எவ்வளவு சிறிதும், அஞ்சா - பயப்படவேண்டாத, எயில் அரணும் - மதிலரணும்; வைத்து - வைக்கப்பட்டு, அமைந்த - நிறைந்துள்ள, எண்ணின் - எண்ணப்புகின், உலவா - முற்றுப்பெறாத, விழுநிதியும்-சிறப்பாகிய பொருள் வைப்பும்; இம்மூன்றும் - ஆகிய இம் மூன்றும், மண் ஆளும்-பூமியை ஆளுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசத்தன்மை யுடையார்க்கு, உறுப்பு - அங்கங்களாம்.

(வி - ரை) அமைச்சு நட்பு இரண்டையும் படையென்பதும் மூன்றும், நாடு படை இரண்டையும் மண்ணாளு மென்பதும் அடக்கிக் கூறினார். எயிலரண் எனவே “ஒருமொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே” என்பதனான் நீரரண், மலையரண், காட்டாரணென்றன கூறுதே அமைந்தன. ஆகவே அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு இவ்வாறும் அரசனாக் குறுப்பென்பதாயிற்று. பத்திமை என்பதில் மை பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஈறு தொகுத்த வாய் நின்ற அஞ்சா என்னும் காரியப்பொருட்டாகிய எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எயிலென்னும் கருவிப்பெயர் கொண்டது. அமைந்த, உலவாத எனப் பெயரெச்ச மிரண்டடுக்கி நிதி என்னும் பெயர் கொண்டன. உறுப்பு - தொழிலாகுபெயர். மண் - கருவியாகுபெயர்,

திரிகடுகம் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சேன்னை

	அ. ப.		அ. ப.
தேவாரதிருவாசகத் திரட்டு	8 0	108 திருப்பதித் திருப்புகழ்	8 0
சிவநாமாவளித் திரட்டு ...	3 0	அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	12 0
சிவாந்த மாலை ...	4 0	கைடத மூலம் ...	12 0
ஸ்ரீ தத்துவபோதம் ...	1 0	குசேலோபாக்யான மூலம்	8 0
நானூல்கள்தக்கட்டளை	1 0	நன்னூல் மூலம் ...	2 0
ஒடி (செய்யுள்) ...	1 0	ஒளவைகுறள் மூலம் ...	2 0
கட்டளைப்பிரபந்தம் (14		கைவல்லிய நவந்த மூலம்	3 0
கட்டளைகள்) ...	8 0	வேதாந்தஞானாமணி மூலம்	3 0
சைவ சித்தாந்த வாலாறு	4 0	மீனாக்ஷியம்மன் பிள்ளைத்	
சித்தாந்தப் பிரகாசிகை ...	2 0	தமிழ் மூலம் ...	3 0
பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்		சிவசிவவெண்பா முதலிய	8 0
தாந்தம் ...	2 0	சீகாளத்திக் கலம்பகம் ...	2 0
சித்தாந்த தத்துவ லக்ஷணம்	4 0	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சம்பந்திபம்	0 9
பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசம்	1 6	ஸ்ரீ விநாயகசிவசத்திகவசம்	1 0
ஞானத்தின் பிரிவுகள் ...	2 0	பக்தி (இன்ன தென்பது)	2 0
ஓங்காரத்தின் மகத்துவம்	1 0	ஒருதுறைக் கோவை ...	4 0
அஷ்டாக்ஷர மகத்துவம்	1 0	குடாரம்: (குறள் விஷயம்)	1 0
ஏகாந்த சேவை ...	1 0	அம்மணியம், ஐயாசாமியம்	8 0
கலியுக தர்மம் ...	1 6	வீவேகி சிந்தாமணி உரை:	
ஆரியர் சந்தியாவந்தனம்	1 0	1-ம் பாகம் ...	8 0
பாரத நீதி ...	2 0	2-ம் பாகம் ...	8 0
திருமங்கல்யதாரணவிதி	0 6	பஞ்சதந்திர வசனம் ...	10 0
பிள்ளைத் தாலாட்டு ...	0 6	ஆததிசூடி, கொன்றைவேந்	
ஜாதிரிபத விளக்கம் ...	0 2 0	தன், வெற்றிவேற்கை	
விஷுப்பிரதி விஷுத்திரட்டு	2 0	விருத்தியுரை ...	12 0
தன்வந்திரி நாடிசிந்தாமணி	2 0	துவைதசைவ கண்டனம்: ந. அ.	
இராஜயோக வித்யா வினா		1ம் பாகம் ...	3 0
விடை ...	1 0	2-ம் பாகம் ...	2 0
சிவநாமாத்திதக் கீர்த்தனை	8 0	நளவெண்பா உரை	1 8
கீதாசாரத் தாலாட்டு ...	1 0	தண்டியலங்காரம் உரை	1 12
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	4 0	ஆத்திசூடிப்புராணம் உரை	2 0
அணியிலக்கண வசனம்	4 0	பிங்கல நிகண்டு உரை ...	2 8
வச்சணந்திமாலை உரை ...	2 0	பழமொழி அகாரதி ...	2 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87. தம்புசெட்டி வீதி, சேன்னை

அரிச்சந்திர புராண வசனம்: அரிச்சந்திர புராண மூலத்தை யனு
சரித்துத் தமிழில் நூதனமாக வசனப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்;
இனிய நடையில் கதை விரிவாக அமைந்தது: விலை ரூபா 1-8-0

அந்நூசல புராண வசனம்: அடியார்களின் பாவத்தைப் போக்கும்
திருவண்ணாமலை ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரரினமீது பாடப்பட்டுள்ள
ஷ்டி புராணத்தின் கருத்தை எல்லோரும் அறிந்துணருமாறு
இனிய நடையில் வசனரூபமாக இயற்றப்பெற்றது: விலை ரூபா 1

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்:
விலை ரூபா 1

பிரபுலிங்கலீலை வசனம்: கவிச் சக்கிரவர்த்தியாகிய துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாச ஸ்வாமிக எரியற்றிய அரிய நூலின் தமிழ் வசனம்:
விலை ரூபா 1

வேதப்பொருள் விளக்கம்: ருக், யஜுர், சாம, அதர்வணம் ஆகிய
நான்கு வேதங்களிலுள்ள - மூக்கிய விஷயங்கள் அடங்கியது:
விலை அறு 12. வேதப்பொருள் சாரசங்கிரகம்: விலை அறு 4

மத விருகம்: உலகத்தி லுள்ள பெரிய மதங்களின் சரித்திரமும்
வரலாறும்: விலை ரூபா 1-12-0

பச்சையப்ப முதலியார் சரித்திரமும், அவர் மீது பல வித்வான்
கள் பாடிய பாடல்களும் கீர்த்தனங்களும்: முதலியார் உருவப்
படத்துடன்: விலை அறு 10

ஸ்ரீ பகவத்கீதை வசனம்: ஸ்ரீ கிருஷ்ணபஹுவான் அர்ச்சனனுக்கு
உபதேசித்த திவ்விய கீதையின் தமிழ் வசனம்: விலை ரூபா 1-8-0

சைவசமய விளக்க வினாவிடையும், சைவசமய ஆசெளச வினா
விடையும்: விலை அறு 8

வீரசைவ வினாவிடை: இதில் வீரசைவ மதத்தின் சமயாசார இலக்
கணங்கள் யாவும் விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன: அறு 5

யாதிரோழக்க இலக்கணம்: ஸ்திரீகள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய
முறைகள்: விலை அறு 3